اعمال د رسولانو

د روحُ القُدس وعده

١ ۱ اے تیوفیلوسه، ما په خپل اول کِتاب کښې ټول هغه څهٔ ولیکل چې عیسیٰ د هغې په کولو او ښودلو شروع وکړه،
۲ د هغهٔ آسمان ته د پورته کېدو تر ورځې پورې عیسیٰ د روحُ القُدس په وسیله خپلو غوره شوو رسولانو ته نور هدایات
ورکړل. ۳ هغهٔ د خپل مرګ نه پس هغوئ ته ځان څرګند کړو او هغوئ ته يې ډېر ثبوتونه پېش کړل چې هغه ژوندے دے
او تر څلوېښتو ورځو هغه هغوئ ته ښکاره کېدو او هغوئ ته يې د خُدائ پاک د بادشاهۍ په حقله تعلیم ورکولو. ۴ ترڅو
چې هغه د هغوئ سره وو نو هغهٔ هغوئ ته حکم وکړو چې، "یروشلم مهٔ پرېږدئ، بلکې د هغه وعدې انتظار وکړئ چې زما
پلار کړې ده، د کومې په حقله چې تاسو زما نه اورېدلې دی. ۵ یحییٰ به په اوبو بپتسمه ورکوله خو په یو څو ورځو کښې
به تاسو ته په روحُ القُدس بپتسمه درکړے شی."

د حضرت عیسیٰ آسمان ته ختل

۶ نو کله چې هغوئ یو ځائ راجمع وُو هغوئ د هغهٔ نه تپوس وکړو چې، "مالِکه، ولې دا هغه وخت دے چې تهٔ به د بنی
اِسرائیلو بادشاهی بیا قائمه کړې؟" ۷ عیسیٰ جواب ورکړو چې، "دا ستاسو کار نهٔ دے چې د هغه وختونو او تاریخونو په
حقله پوهه شئ کوم چې زما پلار په خپل اختیار مقرر کړی دی. ۸ خو تاسو ته به د روحُ القُدس په نازلېدو طاقت درکړے
شی او تاسو به په یروشلم کښې او په ټوله یهودیه او سامریه کښې او د دُنیا تر بله سره زما ګواهان یئ." ۹ کله چې هغهٔ دا
وفرمائیل او هغوئ لا ورته کتل، چې هغه پورته کړے شو او یوه وریځ راغله او هغه يې د هغوئ د سترګو نه پناه کړو. ۱۰
کله چې هغه آسمان ته بره روان وو او مریدانو آسمان ته نېغ نېغ کتل نو ناګهانه دوه سړی په سپینو جامو کښې د هغوئ په
خوا کښې ودرېدل. ۱۱ هغوئ ووئیل چې، "اے د ګلیل خلقو، تاسو دلته ولې ولاړ یئ او بره آسمان ته ګورئ؟ دغه عیسیٰ
څوک چې ستاسو نه آسمان ته بوتلے شو، هغه به هم په دې طریقه واپس راشی څنګه چې تاسو هغه آسمان ته په تلو
ولیدو."

د یهوداه په ځائ متیاس مقررول

۱۲ بیا هغوئ د زیتُونو د غرهٔ نه یروشلم ته واپس شول کوم چې یروشلم ته نزدې دے او د یروشلم نه تقریباً یو کیلومیټر
لرې وو. ۱۳ کله چې هغوئ راورسېدل نو هغوئ هغه بالاخانې ته لاړل چرته چې هغوئ دېره وُو. څوک چې هلته موجود وو
هغوئ کښې پطروس، یوحنا، یعقوب، اندریاس، فیلیپوس، توما، برتلمایؔ، متی، یعقوب د حلفئ زوئ، شمعون ننګیالے او
یهوداه د یعقوب زوئ وو. ۱۴ هغوئ ټول په یوه مخه په دُعا سر وُو او د هغوئ سره ښځې هم وې چې په کښې مریم د
عیسیٰ مور او د هغهٔ وروڼه هم شامل وُو. ۱۵ په دغو ورځو کښې پطروس د ایماندارانو په مینځ کښې ودرېدو چې دا ټوله
ډله تقریباً په شمېر کښې شپېږ شلې وه، ۱۶ او وې وئیل، "دوستانو، هغه پېشګویانې چې په صحیفو کښې لیکلی دی ضرور
به پوره شی کومې چې د داؤد په خولهٔ روحُ القُدس د یهوداه په حقله کړې وې چې هغه به د عیسیٰ د ګرفتارونکو دپاره مُخبر
شی. ۱۷ هغه زمونږ د قبیلې نه یو وو او په دې خِدمت کښې زمونږ سره ملګرے وو." ۱۸ د خپلې مخبرۍ د قیمت په بدله
کښې، یهوداه یو پټے واخستو او هلته سر د لاندې راپرېوتو، خېټه يې وشلېده او ټولې کولمې يې بهر راووتلې. ۱۹ په یروشلم

کښې هر چا ته د دې خبرې پته ولګېده نو هغوئ په هغه پټى په خپله ژبه کښې حقلدما نوم کېښودو، چې مطلب يې د وينې
پټے دے. ⑳ او پطروس ووئيل چې، ”په زبور کښې دا ليکلى دى چې، د هغهٔ کور دې وران شى او داسې څوک دې پاتې نهٔ
شى چې په هغې کښې اوسى. او د هغهٔ د مشرى مقام دې نورو خلقو ته حواله شى. ㉑ نو په کار دے چې يو سړے د
يهوداه په ځائ مقرر کړو د چا چې زمونږ سره د مالِک عيسىٰ د خِدمت په ټول وخت کښې راشه درشه وه، ㉒ د يحيىٰ د
بپتسمې نه تر هغه وخته پورې چې هغه زمونږ نه پورته کړے شو. نو چې مونږ څوک منتخب کړو هغه به مونږ سره د عيسىٰ
د بيا ژوندى کېدو ګواه وى.“ ㉓ نو هغوئ دوه کسان خوښ کړل، يوسف چې په برسبا مشهور وو او يوستوس هم ورته
وئيلے شو او دوېم متياس وو. ㉔ بيا هغوئ دُعا وکړه او وې وئيل چې، ”اے مالِکه، تهٔ د ټولو د زړونو نه خبر يې، مونږ ته
دا ښايه چې په دوئ کښې تا کوم يو غوره کړے دے ㉕ چې دا خِدمت او رسالت سمبال کړى کوم چې يهوداه پرېښودو
او هغه هلته لاړو چرته چې هغهٔ ته تلل په کار وو.“ ㉖ بيا هغوئ خسنړے واچولو او هغه د متياس په نوم راوختلو. نو بيا
هغه د يوولسو رسولانو سره شامل شو.

د روحُ القُدس نازلېدل

۲ ① د فسحې اختر نه وروسته د پنځوسمې ورځ لمانځلو دپاره ايمانداران ټول په يو ځائ راجمع شوى وُو، ② ناګهانه
د آسمان نه د تېز باد په شان آواز راغلو او په هغه ټول کور کښې خور شو چرته چې هغوئ ناست وُو. ③ او هغوئ د اور
په شان ژبې وليدلې چې په خپلو کښې جدا شوې، او په هغوئ هر يو نازلې شوې. ④ او هغوئ ټول د روحُ القُدس نه معمور
شول او په نورو ژبو يې خبرې شروع کړې څنګه چې روحُ القُدس د خبرو طاقت ورکړو. ⑤ هغه وخت په يروشلم کښې د
آسمان د لاندې د هر قوم نه راغلى پرهيزګاره يهوديان اوسېدل. ⑥ کله چې هغوئ دا آواز واورېدلو نو ګڼه راجمع شوه او
هغوئ په دې حېران شول ځکه چې هغوئ هر يو په خپله خپله ژبه د هغوئ نه خبرې اورېدلې. ⑦ په سختې حېرانتيا سره
هغوئ تپوس وکړو چې، ”دا ټول ګليليان نهٔ دى چې خبرې کوى څهٔ؟ ⑧ نو بيا دا څنګه کېدے شى چې مونږ هر يو د
هغوئ نه زمونږ په مورنى ژبه خبرې اورو؟ ⑨ يعنې پارتهيان، ميديان، عيلاميان، او د مسوپتاميه اوسېدونکى، د يهوديه،
کپدوکيه، پونطوس، آسيه، ⑩ فروګيه، پمفوليه، مِصر، ليبيا د ضلعو چې د کرينى طرف ته دى او هم رومى مسافران، ⑪
يهوديان او نوې يهوديان شوى دواړه، کريتيان او عرب، مونږ ټول اورو چې هغوئ د خُدائ پاک لوئ کارونه زمونږ په خپلو
ژبو کښې بيانوى.“ ⑫ هغوئ ټول حېران او پرېشانه وُو او يو بل ته يې ووئيل چې، ”د دې څهٔ مطلب دے؟“ ⑬ خو ځينو
په هغوئ پورې ټوقې وکړې او وئ وئيل چې، ”دوئ د شرابو په نشه کښې دى.“

د پطروس بيان

⑭ بيا پطروس د نورو يوولسو تنو سره پاڅېدو او په اوچت آواز يې ګڼې ته بيان وکړو، ”اے يهوديانو ملګرو او د يروشلم
اوسېدونکو، څهٔ چې زهٔ وايم هغه غور سره واورئ. ⑮ دا کسان د شرابو په نشه کښې نهٔ دى لکه څنګه چې ستاسو خيال
دے ځکه چې اوس خو لا د سحر نههٔ بجې دى. ⑯ خو دا هغه څهٔ دى چې يوايل نبى د هغې په حقله وئيلى وُو چې، ⑰
خُدائ پاک فرمائى، د دې ټولو کارونو کولو نه وروستو به زهٔ خپل روح په ټولو خلقو نازل کړم. ستاسو زامن او لوڼه به
نبوت کوى. ستاسو مشران به خوبونه وينى، او ستاسو ځوانان به رويا ګانې وينى. ⑱ تر دې چې زهٔ به په هغه ورځو کښې
په خپلو نوکرانو سړو او ښځو دواړو خپل روح هم نازل کړم او هغوئ به نبوت کوى. ⑲ او زهٔ به په آسمانونو او زمکه
کښې حېرانونکى نښې يعنې وينه، اور او د لوګى برجى ښکاره کړم. ⑳ نمر به تور شى، او سپوږمى به لکه د وينو تکه سره

شی مخکښې د دې نه چې د مالِک خُدائ د قیامت هغه لویه او هیبتناکه ورځ راورسیږی. ۲۱ خو څوک چې د مالِک خُدائ
په نوم مدد وغواړی هغه به بچ شی. ۲۲ اے د بنی اِسرائیلو خلقو، دا خبرې واورئ چې، عیسیٰ ناصری یو سړے وو چې
خُدائ پاک تاسو ته په معجزو او په عجیبه کارونو او نښو سره د هغهٔ تصدیق وکړو، کومې چې خُدائ پاک د هغهٔ په وسیله
ستاسو په مینځ کښې وکړې، لکه څنګه چې تاسو ته په خپله پته ده. ۲۳ دا سړے د خُدائ پاک د خاص منصوبې او د
پوهې په مطابق تاسو ته حواله کړے شو او تاسو هغه د بےدینه خلقو په وسیله په سولئ وخېژولو او مړ مو کړو. ۲۴ خو
خُدائ پاک هغه بیا راژوندے کړو او د مرګ د تکلیفونو نه یې خلاص کړو ځکه چې د دې امکان نهٔ وو چې مرګ په هغهٔ
قبضه وکړی. ۲۵ حضرت داؤد د هغهٔ په حقله فرمائی چې، ”زهٔ په دې پوهېږم مالِک خُدائ همېشه راسره دے. هغه ما
سره په خوا کښې دے نو زهٔ به نهٔ غورزېږم. ۲۶ نو ځکه مې زړهٔ خوشحاله دے خوشحالېږم، ژوند کوم او په امان کښې
اوسېږم، په دې وجه زما زړهٔ خوشحاله دے او زما ژبه خوشحالی کوی، بلکې زما بدن به هم په اُمید کښې اوسی، ۲۷ ځکه
چې تهٔ به زما روح عالمِ ارواح ته پرې نهٔ ږدې او نهٔ به تهٔ خپل قُدوس خاوره کېدو ته پرېږدې. ۲۸ تهٔ به ما ته د ژوندون
لاربښودنه وکړې، د خپل حضور خوند به ما ته راکړې، تا سره د تل ژوندون خوشحالی به ما ته راکړې.“ ۲۹ زما دوستانو،
زهٔ به درته په اطمینان سره دا ووایم چې نیکهٔ داؤد وفات شوے وو او ښخ کړے شوے وو او د هغهٔ قبر تر نن ورځې دلته
موجود دے. ۳۰ خو داؤد پیغمبر وو او هغهٔ ته پته وه چې خُدائ پاک هغهٔ سره وعده او قسم کړے دے چې د هغهٔ د اولاد
نه به هغه یو کس د هغهٔ په تخت کښېنوی. ۳۱ هغه د مستقبل نه خبر وو نو هغهٔ د مسیح د بیا ژوندی کېدو په حقله وئیل
چې، نهٔ به هغه عالمِ ارواح کښې پرېښودلے شی، او نهٔ به د هغهٔ بدن خاوره کېدو ته پرېښودلے شی. ۳۲ هم دغسې خُدائ
پاک عیسیٰ بیا راژوندے کړو او مونږ ټول د دې حقیقت ګواهان یُو. ۳۳ نو بیا هغه د خُدائ پاک ښی لاس ته وخېژولے
شو، هغهٔ د پلار نه وعده کړے شوے روحُ القُدس حاصل کړو او په مونږ یې رانازل کړو کوم چې نن سبا تاسو وینئ او
اورئ. ۳۴ خو داؤد په خپله آسمان ته نهٔ وو ختلے خو هغه هم وائی چې، ”مالِک زما مالِک ته وفرمائیل چې زما ښی لاس
ته کښېنه، ۳۵ ترڅو چې ستا دشمنان ستا تر پښو لاندې کړم.“ ۳۶ نو ځکه دې ټول بنی اِسرائیل په دې پوهه شی چې کوم
عیسیٰ چې تاسو په سولئ کړے وو خُدائ پاک هم هغه مالِک او مسیح کړو.“ ۳۷ چې کله خلقو دا واورېدل نو زړونه یې
مات شول او پطروس او رسولانو ته یې ووئیل چې، ”اے ورونړو، نو مونږ ته څهٔ کول په کار دی؟“ ۳۸ پطروس هغوئ ته
ووئیل، ”توبه ګار شئ او تاسو هر یو د خپلو ګناهونو د معافئ دپاره د عیسیٰ مسیح په نوم بپتسمه واخلئ او تاسو ته به د
روحُ القُدس نعمت مِلاو شی. ۳۹ ځکه چې دا وعده ستاسو او ستاسو د اولاد دپاره ده او د هغوئ ټولو دپاره ده څوک چې
لرې اوسېږی او د هغوئ ټولو دپاره چې زمونږ مالِک خُدائ پاک ځان ته رابللی دی.“ ۴۰ او پطروس په داسې نورو ډېرو
خبرو د هغوئ ډاډګیرنه وکړه او ورته یې ووئیل چې، ”خپل ځانونه د دې خرابې پیړۍ نه وساتئ.“ ۴۱ چا چې د هغهٔ پیغام
قبول کړو هغوئ ته بپتسمه ورکړے شوه، او په هغه ورځ تقریباً درې زره کسان د هغوئ د قبیلې سره ملګری شول. ۴۲
ټولو ایماندارانو خپل ځانونه د رسولانو تعلیم، ملګرتیا، په شریکه روټئ او د دُعا دپاره وقف کړی وُو.

د ایماندارانو په خپلو کښې ژوندون تېرول

۴۳ په هر چا یره وه ځکه چې رسولانو د خُدائ پاک په وسیله معجزې او عجیبه کارونه کول. ۴۴ او ټول ایمانداران په یو
ځائ راجمع کېدل او په هر څهٔ کښې شریک وُو. ۴۵ او هغوئ خپل مال اسباب خرڅولو او هر چا ته یې د حاجت په
مطابق پېسې ورکولې. ۴۶ هغوئ به هره ورځ په یو زړهٔ د خُدائ په کور کښې راجمع کېدل او په کورونو کښې به یې په
شریکه روټئ خوړله او خپل خوراک به یې په خوشحالئ او په صفا زړهٔ یو بل سره شریکولو. ۴۷ هغوئ د خُدائ پاک ثنا
وئیله، او ټول خلق ترې راضی وُو. هره ورځ خومره خلقو چې خلاصون موندلو نو مالِک د هغوئ په ډله کښې شاملول.

د پطروس یو شل ته شفا ورکول

۳ ۱ یوه ورځ ماسپښین درې بجې د عبادت په وخت پطروس او یوحنا د خُدائ کور ته تلل. ۲ نو یو سړے چې
پیدائشی شل وو هغه د خُدائ د کور هغه دروازې ته راوستے شو چې ورته ښکلې دروازه وائی. هغه به هره ورځ دې دپاره
راوستے شو چې د هغه خلقو نه خېرات وغواړی چې د خُدائ کور ته ننوتل. ۳ چې کله هغۀ پطروس او یوحنا د خُدائ
کور ته په ننوتو ولیدل نو خېرات یې ترې وغوښتو. ۴ نو پطروس او یوحنا هغۀ ته نېغ وکتل او پطروس ورته ووئیل، ”مونږ
ته وګوره.“ ۵ نو هغه سړی دوئ ته په غور سره وکتل او د خېرات طمع یې ترې کوله. ۶ خو پطروس ورته ووئیل چې،
”ما سره سرۀ زر یا سپین زر نشته خو څۀ چې ما سره دی هغه زۀ تا له درکوم. د عیسیٰ مسیح ناصری په نوم پاڅه او
وګرځه.“ ۷ بیا پطروس هغه د ښی لاس نه ونیولو، او د هغۀ په ودرولو کښې یې مدد وکړو او سمدستی یې په پښو او ګیټو
کښې طاقت پیدا شو. ۸ هغۀ ټوپ کړو او په خپلو پښو ودرېدو او په ګرځېدو شو. نو بیا هغه د هغوئ سره د خُدائ پاک
کور ته ورننوتو، هغه په خپله روان وو او ټوپونه یې وهل او د خُدائ ثناء یې وئیله. ۹ کله چې ټولو خلقو هغه په تلو او د
خُدائ پاک په ثنا وئیلو ولیدلو ۱۰ او هغوئ وپېژندلو چې دا خو هغه سړے دے ځوک چې به د خُدائ د کور د ښکلې
دروازې سره ناست وو او خیر به یې غوښتو، نو څۀ چې دۀ سره شوی وُو، هغوئ په دې حق حېران شول.

د خُدائ پاک په کور کښې د پطروس بیان

۱۱ هغه وخت چې هغه خیر مار پطروس او یوحنا کلک نیولی وُو نو ټول خلق په حېرانتیا او په منډه هغه ځائ ته راغلل
چې ورته د سلیمان ډیوړۍ وائی. ۱۲ چې کله پطروس دا ولیدل نو هغوئ ته یې ووئیل چې، ”اے بنی اِسرائیلو، تاسو په دې
ولې حېران شوئ او تاسو ولې مونږ ته ګورئ چې ګنې دا سړے مونږ په خپل طاقت یا په خپلې دینداری د ګرځېدو کړو؟
۱۳ خو دا د اِبراهیم، د اِسحاق او د یعقوب خُدائ پاک، زمونږ د پلار نیکونو خُدائ پاک خپل خادِم عیسیٰ ته جلال ورکړو.
تاسو هغه د مرګ دپاره حاکمانو ته حواله کړو او د پیلاطوس په وړاندې مو هغه رد کړو، اګر چې پیلاطوس د هغۀ د
پرېښودو فیصله کړې وه. ۱۴ خو تاسو یو مقدس او صادق سړے رد کړو او د دې په ځائ مو د یو قاتِل د خلاصولو دپاره
زاری وکړه. ۱۵ تاسو د ژوندون ورکولو سردار ووژلو، خو خُدائ پاک هغه د مړو نه بیا ژوندے کړو. مونږ د دې ګواهان
یُو. ۱۶ د عیسیٰ په نوم د ایمان په وسیله، دا سړے چې تاسو یې وینئ او پېژنئ ورته طاقت ورکړے شو. د عیسیٰ په نوم
ایمان دې سړی ته مکمله شفا ورکړه او تاسو ټول یې وینئ. ۱۷ او اوس زما ورونړو، ما ته پته ده چې تاسو او ستاسو
مشرانو دا کار په ناپوهۍ کښې وکړو، ۱۸ خو په دې طریقه خُدائ پاک هغه پېشګوئی پوره کړې چې هغۀ د ټولو نبیانو په
وسیله کړې وې چې د هغۀ مسیح به تکلیف وزغمی. ۱۹ نو توبه وکړئ او خُدائ پاک ته راوګرځئ چې ګناهونه مو معاف
شی. ۲۰ نو د مالِک د حضور نه به په تاسو د سکون وخت راشی او هغه به تاسو ته بیا عیسیٰ چې مسیح دے درولېږی چې
ستاسو دپاره مقرر شوے دے. ۲۱ د دُنیا د هر څۀ د بیا نوې کېدو وخت پورې هغه به په آسمان کښې پاتې وی څنګه چې
خُدائ پاک د ډېر وړاندې نه د مقدسو نبیانو په وسیله وعده کړې ده. ۲۲ ځکه موسیٰ وفرمائیل چې، ”خو مالِک خُدائ پاک
به تاسو ته زما په شان یو پېغمبر راولېږی چې هغه به ستاسو د خپلو خلقو نه وی او تاسو به د هغۀ تابعداری کوئ. ۲۳ هغه
به زما په نوم خبرې کوی او هر څوک چې د هغۀ د منلو نه اِنکار وکړی نو سزا به ورکړم.“ ۲۴ حقیقت کښې سموئیل او
ټول نبیان چې د هغۀ نه پس راغلل هغوئ هم د دې موجوده حالاتو پېشګوئې وکړه. ۲۵ او تاسو د نبیانو او د هغه وعدې
وارثان یئ چې خُدائ پاک ستاسو پلار نیکونو سره کړې وه. هغۀ اِبراهیم ته وفرمائیل چې، ”د زمکې ټول قومونه به ستا د
اولاد په وسیله برکت ومومی.“ ۲۶ کله چې خُدائ پاک خپل خادِم عیسیٰ راوچت کړو نو اول یې هغه تاسو ته درولېږلو چې

تاسو له برکت درکړی چې تاسو هر يو د خپلو بدو لارو نه واړوی.“

پطروس او يوحنا جرګې ته حواله کول

۴ ۱ پطروس او يوحنا لا خلقو ته بيان کولو چې مشران اِمامان او د خُدائ د کور د محافظانو آفسر او صدوقيان هغوئ
ته راغلل. ۲ هغوئ په دې ډېر خفه شول ځکه چې رسولانو خلقو ته دا تعليم او پېغام ورکولو چې څنګه عيسىٰ د مړو نه را
ژوندے شو دغه شان به مړی هم د هغۀ په شان راژوندی کېږی. ۳ هغوئ پطروس او يوحنا ګرفتار کړل او په قېدخانه
کښې يې تر بلې ورځې واچول، ځکه چې ماښام وو. ۴ خو ډېرو کسانو چې دا کلام واورېدو، ايمان يې راوړو او د سړو
شمېر تقريباً پينځۀ زره کسانو ته ورسېدو. ۵ په بله ورځ حاکمان، مشران او د شرعې عالمان په يروشلم کښې راجمع
شول، ۶ مشر اِمام اناس او کائفس، يوحنا او سکندر او ورسره د مشر اِمام د خاندان نور خلق هم هلته وُو. ۷ هغوئ
پطروس او يوحنا د هغوئ وړاندې راوستل او تپوسونه يې ترې وکړل چې، ”تاسو په کوم طاقت يا د چا په نوم دا کار کړے
دے؟“ ۸ بيا پطروس له روحُ القُدس نه معمور شو او هغوئ ته يې ووئيل، ”اے د خلقو حاکمانو او مشرانو. ۹ کۀ چرې
نن زمونږ نه د هغه نېک کار تپوسونه کوئ چې د هغه ګوډ سړی سره مو څۀ کړی دی او دا تپوس کوئ چې هغه څنګه روغ
شو، ۱۰ نو په دې پوهه شئ تاسو او د بنی اِسرائيلو ټولو خلقو چې، دا سړے ستاسو په وړاندې د عيسىٰ مسيح ناصری د
نوم په وسيله روغ ولاړ دے، څوک چې تاسو په سولئ کړو خو خُدائ پاک هغه د مړو نه بيا راژوندے کړو. ۱۱ دا عيسىٰ
”هغه کاڼے دے چې تاسو ګِلکارانو رد کړے وو او هغه د ګوټ سر کاڼے شو.“ ۱۲ د بل هيچا په وسيله خلاصون نشته
ځکه چې په ټوله دُنيا کښې بل نوم هيچا ته نۀ دے ورکړے شوے چې په هغې مونږ خلاصون ومومو.“ ۱۳ کله چې دوئ د
پطروس او يوحنا زړۀ ورتيا وليدله او دا هم ورته معلومه شوه چې دوئ عام او بېعلمه خلق وُو، نو هغوئ حېران شول او
وې پېژندل چې دا د عيسىٰ ملګری وُو. ۱۴ خو چې هغوئ هغه سړے روغ جوړ د دوئ سره ولاړ وليدلو نو هغوئ سره د
دې خلاف د وئيلو هيڅ نۀ وو. ۱۵ نو هغوئ ورته حُکم ورکړو چې د جرګې نه وځئ او بيا يې په خپل مينځ کښې په دې
صلاح مشوره شروع کړه. ۱۶ هغوئ ووئيل چې، ”مونږ دې سړو سره څۀ وکړو؟ ځکه چې په يروشلم کښې هر چا ته پته ده
چې يوه نا آشنا معجزه دوئ کړې ده او مونږ د دې نه اِنکار نۀ شو کولے. ۱۷ خو د دې دپاره چې په خلقو کښې دا خبره
نوره خوره نۀ شی، مونږ ته په کار دی چې دې سړو ته خبردارے ورکړو چې نور به په دغه نوم د هيچا سره خبرې نۀ کوی.“
۱۸ بيا يې هغوئ دننه راوبلل او حُکم يې ورکړو چې، ”د عيسىٰ په نوم به هيڅ قسم خبرې يا تعليم نۀ ورکوئ.“ ۱۹ خو
پطروس او يوحنا هغوئ ته په جواب کښې ووئيل، ”تاسو په خپله اِنصاف وکړئ چې ولې د خُدائ پاک په نظر کښې دا خبره
ټيک ده چې مونږ د هغۀ په ځائ ستاسو ومنو. ۲۰ مونږ د هغه څۀ په حقله د وئيلو نه نۀ شُو منع کېدے څۀ چې مونږ ليدلی
او اورېدلی دی.“ ۲۱ په دوېم ځل يې سخت خبردارے ورکړو او پرې يې ښودل. هغوئ دا فېصله ونۀ کړے شوه چې دوئ
ته څنګه سزا ورکړی، ځکه چې ټولو خلقو په هغه شوی کار د خُدائ پاک ثنا وئيله. ۲۲ نو چې کوم سړی ته په مُعجزانه
طور شفا مِلاو شوې وه د هغۀ عُمر د څلوېښتو کالو نه زيات وو.

د ايماندارانو د زړۀ ورتيا دپاره دُعا

۲۳ کله چې پطروس او يوحنا آزاد کړے شول نو هغوئ خپلو ملګرو له لاړل او هغه هر څۀ يې ورته ووئيل څۀ چې مشرانو
اِمامانو او مشرانو هغوئ ته وئيلی وُو. ۲۴ کله چې هغوئ دا واورېدل نو هغوئ په جمع په اوچت آواز خُدائ پاک ته دُعا
وکړه او وئ وئيل، ”اے مالِکه، د زمکې آسمان او سمندر او هر څۀ چې په دې کښې دی د هغې خالقه، ۲۵ دا تا د روحُ

القُدس په وسيله زموږ د نيکهٔ داؤد په خولهٔ فرمائيلی ؤو چې، "قومونه ولې په قهر شول او اُمتونه ولې بې‌فائدې سازشونه
کوی؟ ۲۶ د دُنيا بادشاهان راپورته شول او حاکمان د مالِک خلاف او د هغهٔ د مسيح په خلاف يو ځائ شول." ۲۷ په
حقيقت کښې په دې ښار کښې هيروديس او پنطوس پيلاطوس دواړه د غېر يهودی قومونو او د بنی اِسرائيلو خلقو سره ستا
د پاک خادِم عيسیٰ چې تا مسح کړے دے، خلاف يو ځائ شول، ۲۸ چې هغه هر څهٔ وکړی کوم چې ستا د لاس لاندې او
ستا په حُکم د مخکښې نه مقرر شوی ؤو. ۲۹ او اوس اے مالِکه، د هغوئ دهمکيانو ته غور وکړه او خپلو خادِمانو ته پوره
زړهٔ ورتيا ورکړه چې ستا کلام بيان کړی. ۳۰ خپل لاس راوږد کړه چې شفا ورکړی او معجزې نښې او عجيبه کارونه ستا
د پاک خادِم عيسیٰ د نوم په وسيله وکړی." ۳۱ کله چې هغوئ دُعا وکړه نو په کوم کور کښې چې هغوئ راغونډ شوی ؤو،
هغه وچړېدلو او هغوئ ټول په روحُ القُدس معمور شول او د خُدائ پاک کلام ئې په زړهٔ ورتيا بيان کړو.

د ايماندارانو يووالے

۳۲ ټول ايمانداران په يو زړهٔ وو او چا هم دا دعویٰ نهٔ کوله چې دا د هغوئ ملکيت دے بلکې هغوئ سره چې څهٔ هم وو
هغه ئې شريک کړل. ۳۳ په ډېر لوئ قدرت سره رسولانو د مالِک عيسیٰ د بيا راژوندی کېدو گواهی ورکوله او په هغوئ
ټولو باندې د خُدائ پاک لوئ برکت وو. ۳۴ په هغوئ کښې يو کس هم حاجتمند پاتې نهٔ وو ځکه چې د چا سره چې کور يا
جائيداد وو هغه ئې خرڅ کړل او د هغې قيمت ئې راوړلو، ۳۵ او د رسولانو په حضور کښې به ئې پېش کولو. بيا هغه پېسې
به ئې هر هغه چا ته ورکولې د چا به چې ضرورت وو. ۳۶ نو يوسف نومې يو ليوی وو چې د قبرص اوسېدونکے وو او
رسولانو به ورته برنباس وئيلو چې معنیٰ ئې داډ ورکوونکے دے. ۳۷ او هغهٔ خپل څهٔ جائيداد خرڅ کړو. او د هغې قيمت
ئې راوړو او هغه ئې د رسولانو په حضور کښې پېش کړو.

حنانياس او سفيره

۵ ۱ خو يو بل سړے وو چې نوم ئې حنانياس وو، هغهٔ د خپلې ښځې سفيره سره يو ځائ څهٔ جائيداد خرڅ کړو. ۲ د
خپلې ښځې په صلاح ئې د قيمت څهٔ حِصه د ځان سره وساتله او څهٔ ئې راوړه او د رسولانو په حضور کښې ئې پېش کړله.
۳ خو پطروس ووئيل چې، "حنانياس، دا شېطان درباندې څنگه غالب شو چې تهٔ روحُ القُدس ته دروغ وائې او د زمکې د
قيمت څهٔ حِصه دې ځان ته پرېښوده؟ ۴ ترڅو چې درسره وه دا ستا نهٔ وه څهٔ؟ هر کله چې دا خرڅه شوه نو پېسې ستا
نهٔ وې څهٔ؟ نو تا دا سوچ څنگه وکړو؟ تا نهٔ صرف خلقو ته بلکې خُدائ پاک ته دې دروغ ووئيل." ۵ کله چې حنانياس دا
خبرې واورېدلې نو هغه سر د لاندې راپرېوتو او په ټکی مړ شو او چا چې دا خبره واورېدله نو هغوئ ټول يرې واخستل. ۶
بيا څو ځوانان راپاڅېدل د هغهٔ لاش ئې کفن کړو، او د هغه ځائ نه ئې بهر يوړو او دفن ئې کړو. ۷ بيا درې گينټې پس د
هغهٔ ښځه راغله، هغې ته پته نهٔ وه چې څهٔ شوی ؤو. ۸ پطروس هغې نه تپوس وکړو چې، "ما ته ووايه، تا او حنانياس ته د
زمکې هم دومره قيمت مِلاو شوے وو؟" هغې ووئيل چې، "آو، هم دغه قيمت ملا شوے وو." ۹ بيا پطروس هغې ته
ووئيل، "نو بيا تاسو دواړو ولې د مالِک روح وآزمائيلو؟ گوره هغه خلق په دروازه کښې ولاړ دی چا چې ستا خاوند ښخ کړو
او هغوئ به اوس تا هم بهر يوسی." ۱۰ هم هغه وخت هغه د هغهٔ په پښو کښې سر د لاندې راپرېوتله او په ټکی مړه شوه. بيا
ځوانان دننه راغلل هغوئ هغه مړه وليده نو هغوئ هغه بهر يوړه او د خاوند په خوا کښې ئې ښخه کړه. ۱۱ هر چا چې د
دې واقعې په حقله واورېدل نو په ټولو خلقو او په جماعت کښې سخته يره خوره شوه.

د رسولانو معجزې او عجيبه کارونه

۱۲ اوس ډېرې معجزې او عجيبه کارونه د خلقو په مينځ کښې د رسولانو په وسيله وشو. او ټول ايمانداران به د سليمان په
ډيوړۍ کښې راغونډېدل. ۱۳ نو چا هم د هغوئ سره د ګډون کولو جرأت نۀ کولو، اګر چې خلقو د هغوئ ډېر عزت کولو.
۱۴ سره د دې ډېرو سړو او ښځو په مالِک ايمان راوړو او د هغوئ په ډله کښې شامل شول. ۱۵ هم دغه شان خلقو
بيماران په کټونو او درو باندې واچول او بهر کوڅو ته يې راوويستل په دې نيت چې کله پطروس په دې لاره تېرېږی چې د
هغۀ سورے په هغوئ پرېوځی. ۱۶ د خوا او شا کلو نه به ډېر خلق د يروشلم ښار ته راتلل، او خپل بيماران او هغه خلق به
يې راوستل چې پيريانو به نيولی وُو، او هغوئ ټولو به شفا موندله.

د رسولانو تکليفونه

۱۷ بيا مشر اِمام او د هغۀ ټول ملګری چې د صدوقيانو د قبيلې غړی وُو هغوئ د حسد نه ډک شول. ۱۸ هغوئ رسولان
ګرفتار کړل او په جيل کښې يې بند کړل. ۱۹ خو د شپې د مالِک يوې فرښتې د جيل دروازې کولاو کړې، هغوئ يې بهر
راوستل او ورته يې وفرمائيل، ۲۰ ”لاړ شئ، د خُدائ په کور کښې ودرېږئ او خلقو ته د دې نوی ژوندون ټولې خبرې بيان
کړئ.“ ۲۱ هغوئ د خُدائ کور ته سحر وختی ورننوتل ځنګه چې ورته وئيل شوی وُو، او خلقو ته يې تعليم ورکول شروع
کړل. کله چې مشر اِمام او د هغۀ ملګری راورسېدل نو هغوئ د بنی اِسرائيلو د قوم د مشرانو لويه جرګه راوبلله او د
رسولانو د راوستلو دپاره يې څوک جيل ته ولېږل. ۲۲ خو چې سپاهيان جيل ته لاړل نو هغوئ رسولان هلته ونۀ موندل، نو
هغوئ واپس راغلل او مشرانو ته يې خبر ورکړو ۲۳ چې، ”مونږ جيل مکمل بند او محافظان په دروازو کښې په خپلو
ځايونو ولاړ وليدل خو کله چې مونږ دروازه کولاو کړه نو دننه په کښې څوک هم نۀ وُو.“ ۲۴ چې کله د خُدائ د کور آفسر
او مشرانو اِمامانو دا واورېدل نو هغوئ په دې حقله حيران شول او هغوئ په دې سوچ کولو چې د دې نه پس به څۀ کيږی.
۲۵ بيا څوک راغلو او وئ وئيل چې، ”ګورئ، کوم سړی چې تاسو په جيل کښې بند کړی وُو هغوئ اوس لګيا دی د خُدائ
په کور کښې خلقو ته تعليم ورکوی.“ ۲۶ په دې د خُدائ د کور آفسر د سپاهيانو سره ورغلو او رسولان يې واپس راوستل.
هغوئ زور استعمال نۀ کړو، ځکه هغوئ د دې نه يرېدل چې خلق به دوئ سنګسار کړی. ۲۷ کله چې هغوئ رسولان
راوستل نو د جرګې د وړاندې يې ودرول او مشر اِمام ترې سخت تپوسونه وکړل. ۲۸ هغۀ ووئيل، ”مونږ تاسو په سختئ
سره منع کړی وئ چې په دې نوم تعليم مۀ ورکوئ. خو تاسو ټول يروشلم په دې تعليم ډک کړو او تاسو دا کوشش کوئ
چې د هغه سړی خون زمونږ په غاړه کړئ.“ ۲۹ خو پطروس او نورو رسولانو جواب ورکړو چې، ”مونږ ته په کار دی چې
د بنی آدمو نه، بلکې د خُدائ پاک حُکم ومنو. ۳۰ زمونږ د پلار نيکونو خُدائ پاک عيسیٰ بيا راژوندے کړو کوم چې تاسو په
سولئ دپاسه مړ کړے وو. ۳۱ بيا خُدائ پاک هغه اوچت کړو او د سردار او خلاصونکی په طور يې خپل ښی لاس ته
کښېنولو دپاره د دې چې هغه بنی اِسرائيلو ته د توبې ويستو موقع ورکړی او ګناهونه يې معاف کړی. ۳۲ او مونږ د دې هر
څۀ ګواهان يُو، او هم دغسې روحُ القُدس دے چې خُدائ پاک يې هغوئ ته ورکوی څوک چې د هغۀ تابعداری کوی.“ ۳۳
کله چې مشرانو دا واورېدل نو هغوئ ډېر غصه شول او غوښتل يې چې هغوئ مړۀ کړی. ۳۴ خو يو فريسی وو چې نوم يې
ګمليايل وو د شريعت اُستاذ وو او په خلقو کښې ډېر عزتمند وو. هغه په جرګه کښې پاځېدو او حکم يې وکړو چې دا سړی
دې لږې شيبې له بهر کړے شی. ۳۵ بيا هغۀ جرګې ته ووئيل چې، ”اے د بنی اِسرائيل خلقو. څۀ چې دې سړو سره ستاسو
د کولو نيت دے په دې کار کښې د ډېر احتياط نه کار واخلئ. ۳۶ ځکه چې څۀ موده وړاندې تيوداس هم پاځېدو، دا دعویٰ
يې کوله چې زۀ هم څۀ يم، او خوا او شا څلور سوه کسان ورسره ملګری وُو، خو هغه قتل کړے شو او د هغۀ ټول ملګری

خوارهٔ وارهٔ شول او ترې هيڅ هم جوړ نهٔ شو. ۳۷ د هغهٔ نه پس د مردمشمارۍ په ورځو کښې د ګليل د صوبې يهوداه نومې
سړے راوچت شو او ډېر خلق د هغهٔ په لمسون سره باغيان شول، هغه هم هلاک شو او د هغهٔ ټوله ډله خوره وره شوه. ۳۸
نو زهٔ په دې مسئله کښې تاسو ته نصيحت کوم چې په دې خلقو غم غرض مهٔ ساتئ او پرېږدئ چې لاړ شی. ځکه کهٔ چرې
دا منصوبه يا کار د انسانانو د خوا نه وی نو دا به په خپله ناکاميابه شی. ۳۹ او کهٔ چرې دا د خُدائ پاک د طرفه وی نو
تاسو دا خلق نهٔ شئ منع کولے بلکې تاسو ته به دا پته ولګی چې تاسو د خُدائ خلاف جنګ کوئ.“ نو هغوئ د ګملی‌ايل
مشوره ومنله. ۴۰ هغوئ بيا رسولان دننه راوبلل او په کوړو يې ووهل، بيا يې هغوئ ته حُکم ورکړو چې د عيسیٰ په نوم
تعليم مهٔ ورکوئ، نو په دې سره يې هغوئ پرېښودل. ۴۱ نو رسولان د جرګې نه په دې خوشحالی راووتل چې هغوئ د دې
جوګه وګڼلے شول چې د عيسیٰ د نوم دپاره بې‌عزته شول. ۴۲ او هره ورځ هغوئ د خُدائ په کور او په خپلو کورونو کښې
دا تعليم او زيرے ورکولو چې هم دا عيسیٰ مسيح دے.

اووهٔ کسان د خِدمت دپاره ټاکل

۶ ۱ په هغه ورځو کښې چې د مريدانو شمار زياتېدو يونانی يهوديانو د عبرانی يهوديانو خلاف دا شکايت وکړو چې د
هغوئ د کونډو ښځو د روزمره خوراک په تقسيمولو کښې لا پرواهی کيږی. ۲ نو هغه دولسو رسولانو ټول مريدان
رايوځائ کړل او وې وئيل چې، ”دا زمونږ دپاره مناسب نهٔ دی چې مونږ د خُدائ پاک د کلام خِدمت د خوراک څښاک په
بندوبست کولو کښې تير کړُو. ۳ نو اے ملګرو، اووهٔ نېک کسان غوره کړئ چې هغه د روحُ القُدس نه او د عقل نه معمور
وی نو مونږ به د دې کارونو ذمه واری هغوئ ته په حواله کړُو. ۴ او مونږ به خپل ځانونه دُعا او د کلام خِدمت ته وقف
کړُو.“ ۵ دا تجويز د ټولې قبيلې خوښ شو او هغوئ سِتِفانوس چې د ايمان او روحُ القُدس نه ډک وو، او هم ورسره
فيليپوس، پروخوروس، نيکانور، تيمون، پرمناس او نيکلاس چې د انطاکی وو او يهودی شوے وو خوښ کړل. ۶ هغوئ
دا کسان د رسولانو وړاندې پيش کړل او هغوئ ورته دُعا وکړه او د هغوئ په سر يې خپل لاسونه کېښودل. ۷ د خُدائ
پاک کلام خورېدو او په يروشلم کښې د عيسیٰ د منونکو شمېر په تېزۍ سره زياتېدو، او ډېرو اِمامانو هم ايمان راوړو.

د سِتِفانوس ګرفتاريدل

۸ نو بيا سِتِفانوس چې د فضل او قوت نه ډک وو هغهٔ د خلقو په مينځ کښې لوئ لوئ معجزې او نښې ښکاره کړې. ۹
د غلامیٰ نه د آزاد شوو خلقو د عبادتخانې نه څهٔ مخالف کسان راوچت شول چې د هغوئ سره د کرينی او اسکندريې او د
کلکيې او آسيه د صوبې يهوديان وُو. دې سړو د سِتِفانوس سره بحث شروع کړو. ۱۰ خو هغوئ د هغهٔ د حکمت او د روح
د طاقتمندو خبرو په وړاندې ټينګ نهٔ شول. ۱۱ بيا هغوئ په پټه څهٔ خلق ولمسول چې دا ووائی چې، ”مونږ د سِتِفانوس نه
د موسیٰ او د خُدائ پاک خلاف د کُفر خبرې اورېدلی دی.“ ۱۲ هغوئ خلق او مشران او د شرعې عالمان راوپارول.
هغوئ سِتِفانوس ونيولو او جرګې ته يې پيش کړو. ۱۳ هغوئ د دروغو ګواهان تيار کړل چې چا داسې ووئيل چې، ”دا
سړے هميشه د خُدائ د دې مقدس کور او د موسیٰ د شريعت ګستاخی کوی. ۱۴ ځکه چې مونږ د دهٔ نه دا خبرې
اورېدلی دی چې د ناصرت عيسیٰ به دا ځائ وران کړی او موسیٰ چې مونږ له کوم رسمونه او رِواجونه راکړی دی هغه به
بدل کړی.“ ۱۵ او په جرګه کښې ناستو ټولو خلقو سِتِفانوس ته نيغ کتل او هغوئ وليدل چې د هغهٔ مخ لکه د فرښتې د مخ
په شان ځلېدو.

جرګې ته د ستِفانوس بیان

۷ (۱) نو بیا مشر اِمام د ستِفانوس نه تپوس وکړو چې، "دا اِلزامونه رښتیا دی څۀ؟"

(۲) نو ستِفانوس جواب ورکړو، "اے ورونړو، او اے مشرانو، زما خبره واورئ. د جلال مالِک خُدائ زمونږ نیکۀ اِبراهیم ته
حاران ته د تلو نه مخکښې ښکاره شو چې هغه لا د مسوپتامیه په مُلک کښې وو. (۳) خُدائ پاک ورته وفرمائیل چې، "خپل
وطن او خپل خپلوان پرېږده او هغه مُلک ته لاړ شه چې زۀ يې درته ښایم." (۴) بیا هغه د کلدانیانو د مُلک نه ووتو او په
حاران کښې دېره شو. د هغۀ د پلار د مرګ نه پس خُدائ پاک هغه دې مُلک ته راوستو چرته چې اوس تاسو اوسېږئ. (۵)
خو خُدائ پاک ورته یو ګز قدرې زمکه هم د وراثت په طور ورنۀ کړه، خو خُدائ پاک ورسره دا وعده وکړه چې دا به دۀ ته
او د دۀ نه پس د دۀ اولاد ته د وراثت په طور ورکړی، اګر چې هغه وخت د اِبراهیم اولاد نۀ وو. (۶) خُدائ پاک ورته هم
داسې وفرمائیل چې، "ستا اولاد به په پردی مُلک کښې مسافر شی، او هغوئ به غلامان شی او څلور سوه کاله به پرې ظلم
کیږی." (۷) خو خُدائ پاک وفرمائیل چې، "زۀ به هغه قوم له سزا ورکړم چې دوئ يې د غلامانو په طور خِدمت کړے دے
او د دې نه پس به هغوئ د هغه مُلک نه راوځی، او په دې ځائ کښې به زما عبادت وکړی." (۸) نو بیا خُدائ پاک اِبراهیم
ته د سنت کېدو وعده ورکړه. او د اِبراهیم نه اِسحاق پیدا شو او هغه يې د پېدایښت نه پس په اتمه ورځ سنت کړو. وروستو
د اِسحاق نه یعقوب پیدا شو، او د یعقوب نه دولس زامن وشو چې وروستو د دولسو قبیلو مشران شول. (۹) ځکه چې
مشرانو ورونړو د یوسف سره کینه کوله، نو هغوئ هغه د غلام په طور په مِصر کښې خرڅ کړو. خو خُدائ پاک د هغۀ مل
وو، (۱۰) او هغه يې د خپلو ټولو تکلیفونو نه بچ کړو. او خُدائ پاک هغۀ ته داسې فضل او حِکمت ورکړو چې د مِصر د
بادشاه فِرعون په وړاندې مقبول شو، نو هغوئ هغه د ټول مِصر او خپل محل حاکِم مقرر کړو. (۱۱) بیا په ټول مِصر او
کنعان کښې قحط راغلو او سخته تنګسیا راغله او زمونږ د پلار نیکونو سره د خوراک دپاره هیڅ څیز نۀ وو. (۱۲) خو کله
چې یعقوب واورېدل چې هلته په مِصر کښې غله شته نو هغۀ زمونږ پلار نیکونه په اول ځل هلته ولېږل. (۱۳) په دوباره تللو
یوسف خپلو ورونړو ته خپل ځان ښرګند کړو او فِرعون ته د یوسف د خاندان په حقله پته ولګېده. (۱۴) د دې نه وروستو
یوسف خپل پلار یعقوب او خپلو ټولو رشتهدارانو ته چې په شمېر کښې ټول پینځۀ اویا کسان ؤو، مِصر ته د راتلو بلنه
ورکړله. (۱۵) نو یعقوب مِصر ته لاړو، هم هلته زمونږ د پلار نیکونو سره وفات شو. (۱۶) د هغوئ لاشونه واپس شِکم ته
راوړلے شول او په هغه قبرستان کښې ښخ کړے شول، کوم چې اِبراهیم د بنی همور نه په شِکم کښې په بیعه اخستے وو.
(۱۷) خو چې د اِبراهیم سره د خُدائ پاک د خپلې وعدې د پوره کېدو وخت رانزدې شو نو په مِصر کښې زمونږ د قوم شمېر
ډېر زیات شوے وو. (۱۸) بیا دا چې په مِصر کښې یو بل بادشاه په تخت کښېناستو څوک چې د یوسف نه ناخبره وو. (۱۹)
هغۀ زمونږ د قوم سره ټګی وکړه او زمونږ پلار نیکونه يې په ظلم دې ته مجبوره کړل چې هغوئ خپل د پیو ماشومان بهر
وغورزوی چې مړۀ شی. (۲۰) هم په دغه وخت موسیٰ پیدا شو. او هغه د خُدائ پاک نیازبین وو او تر درېو میاشتو پورې
هغه د خپل پلار په کور کښې وساتلے شو. (۲۱) او کله چې هغه بهر وغورزولے شو نو د فِرعون لور په خپله هغه راواچت
کړو او د خپل زوئ په شان يې لوئ کړو. (۲۲) نو موسیٰ د مِصریانو د ټول حکمت او پوهې تعلیم حاصل کړو او هغه په
کارونو او کلام کښې ښۀ قابل شو. (۲۳) کله چې هغه د څلوېښتو کالو شو، نو د هغۀ په زړۀ کښې دا خیال راغلو چې هغه د
خپلو رشتهدارو بنی اِسرائیلو سره مِلاوېدو له لاړ شی. (۲۴) هغۀ وکتل چې یو مِصری د یو بنی اِسرائیلی سره ظلم کولو نو
موسیٰ د هغۀ د مدد دپاره په منډه ورغلو او د هغۀ بدل يې ترې واخستو او مړ يې کړو. (۲۵) د موسیٰ خیال وو چې د دۀ خپل
خلق به پوهه شی چې خُدائ پاک هغه د دوئ د خلاصون دپاره استعمالوی، خو هغوئ پوهه نۀ شول. (۲۶) بله ورځ موسیٰ
دوه کسان ولیدل چې په جنګ وو، هغۀ د هغوئ د جګړې د ختمولو کوشش وکړو. موسیٰ ورته ووئیل چې، "دا ولې؟ تاسو

خو وروڼه يئ، نو تاسو ولې يو بل وهئ؟“ ﴿٢٧﴾ خو کوم سړی چې د هغه بل سره ظلم کولو موسىٰ له يې ديکه ورکړه او وې
وئيل چې، ”تهٔ چا په مونږ حاکِم او منصف جوړ کړے يې؟ ﴿٢٨﴾ ولې تهٔ ما هم لکه د پرونی مِصری په شان وژل غواړې څهٔ؟“
﴿٢٩﴾ کله چې موسىٰ دا واورېدل نو ميديان ته وتښتېدو او هغه هلته د مسافرو غوندې اوسېدو او هم هلته خُدائ پاک دوه
زامن ورکړل. ﴿٣٠﴾ د څلوېښت کاله تېرېدو نه وروستو يوه فرښته د سينا غرهٔ سره نزدې په صحرا کښې د سوزېدونکی بوټی
په لمبو کښې موسىٰ ته راښکاره شوه. ﴿٣١﴾ کله چې هغهٔ دا وليدل نو هغه په دې ليدو حېران شو. او څنګه چې هغه د نزدې
ليدلو دپاره ورغلو نو هغهٔ د مالِک آواز واورېدو چې، ﴿٣٢﴾ ”زهٔ ستا د پلار نيکونو خُدائ پاک يم، د اِبراهيم او د اِسحاق او د
يعقوب خُدائ پاک يم.“ او موسىٰ د يرې نه رپېدو شو او ورته يې د کتلو جرأت نهٔ شو کولے. ﴿٣٣﴾ بيا مالِک خُدائ ورته
وفرمائيل ”نور نزدې مهٔ راځه. پېزار وباسه، ځکه چې تهٔ په پاکه زمکه ولاړ يې. ﴿٣٤﴾ ما وليدل چې زما د خلقو سره په مِصر
کښې څومره ظلم کيږی، ما د هغوئ فرياد اورېدلے دے او زهٔ راغلم چې هغوئ له خلاصون ورکړم. اوس راځه چې زهٔ تا
واپس مِصر ته ولېږم.“ ﴿٣٥﴾ دا هغه موسىٰ دے چې هغوئ په دې ټکو رد کړے وو چې تهٔ چا زمونږ حاکِم او منصف جوړ
کړے يې؟ د هغه فرښتې په وسيله چې هغهٔ ته په بوټی کښې ښکاره شوې وه هم هغه خُدائ پاک په خپله موسىٰ د هغوئ د
حاکِم او خلاصوونکی په توګه راولېږلو. ﴿٣٦﴾ هغهٔ هغوئ د مِصر نه وويستل او بيا يې په مِصر او بحرِقُلزم او په صحرا کښې
تر څلوېښتو کالو پورې ډېر عجيبه کارونه او معجزې وښودلې. ﴿٣٧﴾ دا هغه موسىٰ دے چې بنی اِسرائيلو ته يې وفرمائيل،
”خو خُدائ پاک به تاسو ته زما په شان يو پېغمبر راولېږی چې هغه به ستاسو د خپلو خلقو نه وی.“ ﴿٣٨﴾ موسىٰ په صحرا
کښې زمونږ د پلار نيکونو سره په يوه غونډه کښې وو چې په هم هغه وخت هغه فرښتې ورسره خبرې کولې چې د سينا په
غرهٔ کښې دهٔ سره وه هغې مونږ ته د رارسولو دپاره هغهٔ ته ژوندے کلام ورکړو. ﴿٣٩﴾ خو زمونږ پلار نيکونو د هغهٔ مشرى
ونهٔ منله. هغوئ هغه رد کړو او د هغوئ زړهٔ وو چې مِصر ته واپس لاړ شی. ﴿٤٠﴾ هغوئ هارون ته ووئيل چې، ”مونږ له
داسې معبودان جوړ کړه چې زمونږ لارښودنه کوی. ځکه کوم موسىٰ چې مونږ د مِصر نه راوويستلو، مونږ ته دا پته نشته
چې په هغهٔ څهٔ چل وشو.“ ﴿٤١﴾ نو هغه وخت هغوئ د سخی په شکل يو بُت جوړ کړو او هغه بُت ته يې قربانی وکړه او په
خپلو لاسونو جوړ شوی څيز ته يې خوشحالی کوله. ﴿٤٢﴾ خو په داسې کولو خُدائ پاک د هغوئ نه نارضا شو او هغوئ يې
پرېښودل چې د آسمان د ستورو عبادت وکړی لکه څنګه چې د نبيانو په کِتاب کښې ليکلی دی چې، ”اے بنی اِسرائيلو کله
چې تاسو د څلوېښتو کالو دپاره په بيابان کښې وئ نو ما ته مو کله قربانئ او نذرانې راوړی دی څهٔ؟ ﴿٤٣﴾ خو تاسو خپل
ځان سره نور معبودان د مولک زيارت او د رفان خُدائ ستورى او تصويرونه د عبادت کولو دپاره يوړل، نو په دې وجه به
زهٔ تاسو د بابل نه بل خوا جلاوطن کړم.“ ﴿٤٤﴾ زمونږ د پلار نيکونو سره په صحرا کښې د ګواهۍ خېمه وه، او موسىٰ دا د
خُدائ پاک په حکم د هغه نقشې په مطابق جوړه کړه کومه چې هغهٔ ته ښودلے شوې وه. ﴿٤٥﴾ زمونږ پلار نيکونو د يشوَع
سره هغه خېمه راوړه، کله چې هغوئ د هغه قومونو په مُلک قبضه وکړه کوم چې خُدائ پاک د هغوئ نه مخکښې وويستل.
دا خېمه په هغه مُلک کښې د داؤد تر وخته پورې وه. ﴿٤٦﴾ د داؤد نه خُدائ رضا وو او هغهٔ د خُدائ نه دا سوال وکړو چې
ما ته د يعقوب د خُدائ پاک د دائمی اوسېدو دپاره ځائ راکړه. ﴿٤٧﴾ خو د دې باوجود سليمان د هغهٔ دپاره کور جوړ کړو.
﴿٤٨﴾ اګر کهٔ خُدائ تعالىٰ د انسان په لاس جوړ شوې کور کښې نهٔ اوسی، لکه څنګه چې نبی اِشاره کړې ده، ﴿٤٩﴾ مالِک
خُدائ فرمائی چې ”آسمان زما تخت دے او زمکه زما د پښو چوکۍ ده. نو بيا هغه کور چرته دے چې تاسو يې زما دپاره
جوړَوئ؟ هغه ځائ کوم دے چرته به چې زهٔ آرام کوم؟ ﴿٥٠﴾ دا هر څهٔ ما په خپلو لاسونو نهٔ دی جوړ کړی؟“ ﴿٥١﴾ تاسو
باغيان يئ. ستاسو زړونه کافر شوی دی او رښتياو ته کاڼهٔ يئ. تاسو لکه د خپل پلار نيکونو هميشه د روحُ القُدس مخالفت
کوئ. ﴿٥٢﴾ داسې يو نبی شته چې ستاسو پلار نيکونو نهٔ وی زورَولے؟ هغوئ خو هغه نبيان هم ووژل چا چې د صادق د
راتلو پېشګوئی کړې وه. او اوس تاسو د هغهٔ مُخبری وکړه او مړ مو کړو. ﴿٥٣﴾ تاسو ته د فرښتو په وسيله شريعت درکړے
شو خو تاسو پرې عمل ونهٔ کړو.“

د ستِفانوس سنګسار کېدل

۵۴ کله چې هغوئ دا واورېدل نو هغوئ ډېر غصه شول او ستِفانوس ته يې غاښونه چيچل. ۵۵ خو ستِفانوس د روحُ
القُدس نه معمور وو، هغۀ بره آسمان ته وکتل او د خُدائ پاک جلال يې وليدو او عيسیٰ يې وليدو چې د خُدائ پاک ښی لاس
ته ولاړ وو. ۵۶ هغۀ ووئيل چې، ”وګورئ، ما ته آسمان پرانستے ښکاری او اِبن آدم د خُدائ پاک ښی لاس ته ولاړ دے.“
۵۷ په دې خبره هغوئ په زوره چغې کړې او خپل غوږونه يې بند کړل. او هغوئ ټولو په هغۀ ورمنډه کړه، ۵۸ بيا يې هغه د
ښار نه بهر ووېستو او سنګسار يې کړو. او ګواهانو خپلې جامې د ساؤل نومې يو ځوان سړی په پښو کښې کېښودلې. ۵۹
کله چې هغوئ ستِفانوس سنګسارولو نو ستِفانوس دُعا وکړه چې، ”اے مالِکه عيسیٰ، زما روح قبول کړه.“ ۶۰ بيا هغه په
ګونډو شو او په زوره يې چغې کړې، ”مالِکه، دوئ په دې ګناه مۀ نيسه.“ او د دې وينا نه وروستو يې ساه ورکړه.

د جماعت سره د ساؤل ظلم کول

8 ۱ او ساؤل هم په هغه کسانو کښې وو چې د ستِفانوس په مرګ راضی ؤو. هم په هغه ورځ په يروشلم کښې د جماعت
سره سخت ظلم شروع شو او د رسولانو نه بغېر ټول ايمانداران د يهوديه او سامريه په علاقو کښې خوارۀ وارۀ شول. ۲
او يو څو پرهيزګارانو ستِفانوس ښخ کړو او په هغۀ يې وير او ژړا وکړه. ۳ خو ساؤل جماعت تباه کولو. هغه کور په کور
ورننوتو او نارينه او زنانه يې نيول او هغوئ يې قېدخانې کښې اچول.

په سامريه کښې د فيليپوس بيان

۴ خو هغه ايمانداران چې خوارۀ وارۀ شوی ؤو هغوئ چې هر چرته تلل د کلام تعليم يې ورکولو. ۵ نو فيليپوس د
سامريه يو ښار ته لاړو او هلته يې خلقو ته د مسيح په حقله بيان وکړو. ۶ کله چې هغه ګڼو خلقو د فيليپوس خبرې
واورېدې او هغه معجزې يې وليدې چې هغۀ وکړې نو هغوئ ټولو د هغۀ بيان ته په غور سره غوږ کېښودلو. ۷ د ډېرو نه
پيريان په چغو راووتل او ډېر شل او ګوډ روغ جوړ شول. ۸ نو په هغه ښار کښې لويه خوشحالی وه. ۹ په هغه ښار
کښې شمعون نومې يو سړے وو چې د څۀ مودې نه يې جادو کولو او د سامريې ټول خلق يې حق حېران کړی ؤو او خپل
ځان يې د لوئې مرتبې مالِک ګڼلو. ۱۰ او لويو او وړو د هغۀ خبرې ډېر په غور اورېدلې او هغوئ وئيل چې، ”دا سړے د
خُدائ پاک هغه قُدرت دے چې ورته عظيم قدرت وائی.“ ۱۱ هغوئ د هغۀ پيروی کوله ځکه چې هغۀ تر ډېرې مودې هغوئ
په خپل جادو حق حېران کړی ؤو. ۱۲ خو کله چې هغوئ د فيليپوس په هغه زېری ايمان راوړو چې هغه د خُدائ پاک د
بادشاهۍ او د عيسیٰ مسيح د نوم په حقله ورکولو نو ښځو او سړو بپتسمه واخستله. ۱۳ تر دې چې شمعون جادوګر هم
ايمان راوړو او بپتسمه يې واخستله او هغه به فيليپوس پسې هر چرته تلو او هغه به هغه نښو او لويو معجزو چې هغۀ وليدې
حق حېران وو. ۱۴ نو کله چې په يروشلم کښې رسولانو واورېدل چې سامريانو د خُدائ پاک کلام قبول کړو نو هغوئ
پطروس او يوحنا هغوئ ته ورولېږل. ۱۵ کله چې هغوئ ورسېدل هغوئ د دوئ دپاره دُعا وکړه چې په دوئ روحُ القُدس
نازل شی. ۱۶ ځکه چې تر دې وخته په يو هم روحُ القُدس نازل شوے نۀ وو. هغوئ ته صرف د مالِک عيسیٰ په نوم بپتسمه
ورکړے شوه. ۱۷ بيا پطروس او يوحنا د هغوئ په سر خپل لاسونه کېښودل او هغوئ روحُ القُدس حاصل کړو. ۱۸ کله
چې شمعون وليدل چې د رسولانو د لاس په ايښودلو سره روحُ القُدس ورکړے کېږی نو هغۀ هغوئ ته پيسې وړاندې کړې،
۱۹ او وې وئيل چې، ”ما ته هم دا طاقت راکړئ چې زۀ هم په چا لاس کېږدم نو چې هغوئ هم روحُ القُدس حاصلوی.“

۲۰ خو پطروس جواب ورکړو، "ستا پيسې دې تا سره غرقې شى ځکه چې ستا دا خيال دے چې د خُدائ پاک نعمتونه په
بيعه اخستل کېږى. ۲۱ په دې خِدمت کښې نۀ ستا برخه شته نۀ حِصه ځکه چې ستا زړۀ د خُدائ پاک په نزد صحيح نۀ
دے. ۲۲ د دې بدو نه توبه وباسه او د مالِک خُدائ نه دُعا وغواړه ستا چې کوم نيت دے شايد چې هغه يې درته معاف
کړى. ۲۳ ځکه چې زۀ وينم چې تۀ د کينې نه ډک يې او د ګناه غلام يې." ۲۴ نو شمعون جواب ورکړو چې، "تاسو د
مالِک نه زما دپاره دُعا وغواړئ، څۀ چې تا ووئيل، هغه مصيبت په ما رانۀ شى." ۲۵ نو پطروس او يوحنا د ګواهۍ ورکولو
او د مالِک د کلام اورولو نه وروستو هغوئ يروشلم ته واپس شول او په لاره کښې يې د سامريې په ډېرو کلو کښې د زيرى
تعليم ورکولو.

فيليپوس او د ايتهوپيا خصى

۲۶ بيا د مالِک خُدائ فرښتې فيليپوس ته وفرمائيل، "د جنوب په لاره لاړ شه کومه د بيابان لاره چې د يروشلم نه تر غزې
تلې ده." ۲۷ نو هغه روان شو او په لاره کښې يو د ايتهوپيا خصى سره مِلاو شو، هغه د حبشې د کنداکې مَلِکې د درباره
خاص عهده دار او د هغې د ټولې خزانې اختيارمن وو. هغه يروشلم ته عبادت له راغلے وو. ۲۸ او هغه کور ته واپس په
خپله جنګى ګاډۍ کښې په لار روان وو چې د يشعياه نبى صحيفه يې په کښې لوستله. ۲۹ نو بيا روحُ القُدس فيليپوس ته
ووئيل چې، "هغه ګاډۍ ته ورشه او ورسره نزدې روان اوسه." ۳۰ نو فيليپوس ګاډۍ ته ورمنډه کړه، نو وې ليدل چې هغه
سړى د يشعياه نبى صحيفه لوستله. فيليپوس ترې تپوس وکړو چې، "تۀ چې څۀ لولې د دې په مطلب هم پوهېږې؟" ۳۱ هغۀ
ورته ووئيل، "زۀ به پرې څنګه پوهه شم ترڅو چې مې څوک د دې په مطلب پوهه نۀ کړى؟" نو فيليپوس ته هغۀ دعوت
ورکړو چې، "ګاډۍ ته راوخېژه او ما سره کښېنه." ۳۲ هغۀ چې کومه صحيفه لوستله هغه دا وه چې، "لکه چې يو ګډورے
د حلالولو دپاره بوتلے شى، لکه چې يوه ګډه د وړى کلولو والا په مخکښې خاموشه وى، نو هم هغسې هغۀ د خولې نه يوه
خبره هم نۀ ويستله. ۳۳ هغه سپک کړے شو او ورسره اِنصاف ونۀ شو. او څوک به د هغۀ د نسل بيان وکړى؟ ځکه چې د
هغۀ ژوند د زمکې نه ختم کړے شو." ۳۴ او خصى فيليپوس ته ووئيل، "مهربانى وکړه، دا راته ووايه چې نبى د چا په حقله
خبرې کوى؟ د خپل ځان يا د بل چا په حقله؟" ۳۵ نو فيليپوس د صحيفې د دې برخې نه خبرې شروع کړې او هغۀ ته يې د
عيسىٰ په حقله زيرے ورکړو. ۳۶-۳۷ څنګه چې هغوئ په لاره مزل کولو نو هغوئ ته په لار کښې اوبۀ په مخه ورغلې او
خصى ووئيل چې، "ګوره، دلته اوبۀ شته، نو ما د بپتسمه اخستلو نه کوم څيز منع کولے شى؟" ۳۸ نو ورته د ګاډۍ د
ودرولو خواست وکړو، بيا فيليپوس او خصى دواړه لاندې اوبو ته کوز شول او فيليپوس هغۀ له بپتسمه ورکړه. ۳۹ کله
چې هغوئ د اوبو نه رابهر شُو نو د مالِک روح سمدستى فيليپوس د هغۀ نه غيب کړو او هغه د خصى د سترګو نه پناه شو
خو خصى په خوشحالۍ سره په خپله لاره روان وو. ۴۰ خو ناګهانه بيا فيليپوس اشدود نومې ښار ته رسېدلے وو، نو ترڅو
چې هغه قيصريه ته رسېدو نو په لاره لاره يې په ټولو ښارونو کښې زيرے ورکولو.

د ساؤل په حضرت عيسىٰ ايمان راوړل

۹ ۱ په دې دوران کښې ساؤل لا اوس هم د مالِک مريدانو ته د قتل دهمکيانې ورکولې. هغه مشر اِمام له لاړو ۲ او دا
خواست يې ورته وکړو چې د دمشق د عبادتخانو په نوم اجازت نامه ورکړى کۀ هغه څۀ داسې ښځې يا سړى پيدا کړى چې
د دې لارې منونکى وى نو هغه به يې يروشلم ته لاس تړلې راولى. ۳ هغه لا په لاره وو او دمشق ته ورنزدې شوے وو چې
ناګهانه د هغۀ نه ګېرچاپېره د آسمان نه رڼا وځلېده. ۴ هغه په زمکه راپرېوتو او يو آواز يې واورېدو چې ورته يې ووئيل،

”ساؤله، ساؤله، ته ما ولې زوروې؟“ ۵ ما جواب ورکړو چې، ”مالِکه، ته څوک يې؟“ بيا هغهٔ ما ته وفرمائيل چې، ”زهٔ عيسىٰ ناصرى يم چې تهٔ يې زوروې. ۶ خو اوس پاځه او ښار ته لاړ شه او درته به وښودلے شى چې تا ته څهٔ کول په کار دى.“ ۷ هغه سړى چې د ساؤل سره په سفر کښې ملګرى وُو، هغوئ غلى ودرېدل. هغوئ آواز واورېدو خو څوک يې ونهٔ ليدل. ۸ نو ساؤل د زمکې نه راپورته شو، خو کله چې هغهٔ خپلې سترګې کولاو کړې نو څهٔ ورته نهٔ ښکارېدل، نو د هغهٔ ملګرو هغه د لاسه ونيولو او دمشق ته يې بوتلو. ۹ هغه تر درېو ورځو پورې ړوند وو او خوراک څښاک يې نهٔ کولو. ۱۰ نو په دمشق کښې د عيسىٰ يو مريد وو او نوم يې حنانياس وو. مالِک هغهٔ ته په رويا کښې آواز وکړو، ”اے حنانياس.“ هغهٔ جواب ورکړو چې، ”مالِکه، زهٔ حاضر يم.“ ۱۱ مالِک هغهٔ ته وفرمائيل چې، ”پاځه او هغه کوڅې ته لاړ شه چې ورته نېغه وئيلے شى او د يهوداه په کور کښې د ترسس د يو سړى تپوس وکړه چې نوم يې ساؤل دے، اوس هغه ما ته دُعا کوى. ۱۲ ساؤل رويا وليدله چې حنانياس نومې سړے دننه راځى او د هغهٔ په سر به خپل لاس کېږدى او نظر به يې راشى.“ ۱۳ خو حنانياس جواب ورکړو چې، ”مالِکه، زهٔ د دې سړى او د هغهٔ د ټولو ظلمونو نه خبر يم هغهٔ چې کوم ستا د مقدسينو سره په يروشلم کښې کړى دى. ۱۴ او هغه د مشرانو اِمامانو نه دې اختيار سره دلته راغلے دے چې هغه ټول خلق ګرفتار کړى څوک چې ستا نوم يادوى.“ ۱۵ خو مالِک هغهٔ ته وفرمائيل چې، ”تهٔ لاړ شه ځکه چې دا سړے ما غوره کړے دے څوک چې به غېرو يهوديانو او د هغوئ بادشاهانو او بنى اِسرائيلو ته زما نوم بيان کړى. ۱۶ او زهٔ به په خپله هغهٔ ته وښايم چې هغه به زما د نوم د خاطره څومره تکليف وزغمى.“ ۱۷ نو بيا حنانياس روان شو او هغه کور ته ورننوتو او د ساؤل په سر يې خپل لاس کېښودو او وې وئيل چې، ”زما وروره ساؤله، کله چې تهٔ دلته راروان وې کوم مالِک عيسىٰ چې تا ته په لارې خپل ځان ښکاره کړو، هغهٔ زهٔ تا له رالېږلے يم چې ستا نظر دوباره راشى او تهٔ د روحُ القُدس نه معمور شې.“ ۱۸ او سمدستى لکه د پوټکى په شان څيز د ساؤل د سترګو نه لرې شو او هغه واپس بينا شو. بيا هغه پاڅېدو او بپتسمه يې واخسته. ۱۹ او د روټۍ خوړلو نه پس د هغهٔ په وجود کښې طاقت راغلو. بيا ساؤل په دمشق کښې يو څو ورځې د عيسىٰ مريدانو سره پاتې شو.

په دمشق کښې د ساؤل بيان

۲۰ نو هغهٔ سمدستى په عبادتخانو کښې بيان شروع کړو چې عيسىٰ د خُدائ پاک زوئ دے. ۲۱ هغوئ ټولو چې د هغهٔ واورېدل نو حق حېران شول او وې وئيل چې، ”دا هغه سړے نهٔ دے چا چې په يروشلم کښې هغه خلق وژل چې د عيسىٰ نوم به يې اخستلو؟ او ولې دے دلته د دې دپاره نهٔ دے راغلے چې دغه خلق ګرفتار کړى او مشر اِمام ته يې لاس تړلى بوځى؟“ ۲۲ خو ساؤل په خبرو نور هم تکړه کېدو او د دمشق يهوديان يې په خپلو مضبوطو دلائيلو خاموشه کول چې عيسىٰ هم مسيح دے. ۲۳ د ډېرو ورځو تېرېدو نه وروستو يهوديان راغونډ شول او د ساؤل د مرګ سازش يې وکړو. ۲۴ هغوئ شپه او ورځ د ښار د دروازو څوکۍ کوله، د دې دپاره چې هغه قتل کړى. خو ساؤل د هغوئ په سازش پوهه شو ۲۵ او د هغهٔ مريدانو هغه شپه په شپه د ښار په دېوال په يوه بانګۍ کښې لاندې کوز کړو.

ساؤل په يروشلم کښې

۲۶ کله چې ساؤل يروشلم ته راورسېدو نو هغهٔ کوشش وکړو چې مريدانو سره يو ځائ شى خو هغوئ ټول د هغهٔ نه يرېدل ځکه چې د هغوئ په دې يقين نهٔ راتلو چې هغهٔ ايمان راوړے دے. ۲۷ خو برنباس هغه بوتلو او رسولانو له يې راوستو. هغهٔ هغوئ ته ووئيل چې، ساؤل په سفر کښې مالِک څنګه وليدو او مالِک هغهٔ سره خبرې څنګه وکړې، او هغهٔ په دمشق کښې

په زړهٔ ورتيا سره د عيسیٰ په نوم بيان څنګه وکړو. ۲۸ بيا ساؤل د هغوئ سره پاتې شو او په يروشلم کښې د هغوئ سره
آزاد ګرځېدو، او هغهٔ ښهٔ په زړهٔ ورتيا د مالِک په نوم بيان کولو. ۲۹ هغهٔ د يونانی يهوديانو سره بحث مباحثه کوله، خو
هغوئ د هغهٔ د وژلو کوشش وکړو. ۳۰ کله چې ايمانداران د دې نه خبر شول نو هغوئ هغه تر قيصريه پورې بوتلو او
ترسس ته يې ولېږلو. ۳۱ په دې دوران کښې په ټوله يهوديه، ګليل او سامريه کښې جماعتونه په امن وُو او دا نور هم
مضبوطېدل او د مالِک په يره کښې يې د روحُ القُدس په مدد سره ترقی مونده او د هغوئ شمېر زياتېدو.

اينياس ته شفا ورکول

۳۲ پطروس په ټول مُلک کښې ځائ په ځائ ګرځېدو او هغه د مقدسينو د ليدو دپاره د لدې کلی ته هم لاړو. ۳۳ هلته هغهٔ
اينياس نومې سړے وليدلو چې د اتو کالو راسې په کټ کښې شل پروت وو. ۳۴ پطروس هغهٔ ته ووئيل چې، ”اينياسه،
عيسیٰ مسيح تا له شفا درکوی. پاځه او بستره دې ونغاړه.“ او اينياس سمدستی پاڅېدلو. ۳۵ هغه خلق چې په لده او
شارون کښې اوسېدل هغوئ هغه وليدو او په مالِک يې ايمان راوړو.

د ډورکاس بيا ژوندی کېدل

۳۶ په يافا کښې تبيتا نومې يوه مريده وه چې په يونانی کښې ورته ډورکاس يعنې هوسیٔ وائی، هغې همېشه نېک کارونه کول
او د غريبانانو مدد به يې کولو. ۳۷ په دغه وخت کښې هغه ناجوړه شوه او مړه شوه او د هغې مړی له غسل ورکړے شو
او د هغې لاش يې پاس په بالاخانه کښې کېښودو. ۳۸ د لدې کلے د يافا سره نزدې وو نو کله چې مريدانو واورېدل چې
پطروس په لده کښې دے، هغوئ ورپسې دوه سړی ورولېږل او خواست يې ورته وکړو چې، ”مهربانی وکړه زر تر زره مونږ
ته ځان راورسوه.“ ۳۹ نو بيا پطروس هغوئ سره روان شو او کله چې هغه هلته ورسېدو نو پاس بالاخانې ته يې بوتلو. نو
ټولې کونډې ښځې پاس بالاخانې ته راټولې شوې وې او په ژړا يې ورته هغه قميصونه او جامې وښودې کومې چې ډورکاس
لا ژوندۍ وه نو دوئ له يې جوړې کړې وې. ۴۰ خو پطروس هغوئ ټولې کمرې نه بهر کړې او هغه په سجده شو او دُعا يې
وغوښته، بيا هغهٔ مړې ښځې ته مخ راواړولو او وې وئيل چې، ”تبيتا، پاځه.“ هغې خپلې سترګې وغړولې او چې پطروس يې
وليدلو نو نېغه کښېناسته. ۴۱ پطروس هغې له لاس ورکړو او هغه يې په پښو ودروله، بيا هغهٔ مقدسين او کونډې ښځې
راوغوښتې او هغوئ ته يې وښودله چې ژوندۍ ده. ۴۲ دا خبره په ټوله يافا کښې خوره شوه او ډېرو خلقو په مالِک ايمان
راوړو. ۴۳ نو پطروس څهٔ وخت دپاره په يافا کښې د شمعون نومې موچی سره پاتې شو.

پطروس او کورنيليوس

۱۰ ۱ په قيصريه کښې کورنيليوس نومې يو سړے وو چې د اِټالوی پلټنې صوبه دار وو. ۲ هغه او د هغهٔ ټول
خاندان ديندار وو او د خُدائ پاک يره ورسره وه او هغهٔ خلقو ته ډېر په آزاد لاس سره خېراتونه ورکول او همېشه به يې د
خُدائ پاک عبادت کولو. ۳ يوه ورځ هغهٔ د ماسپښين درې بجې رويا وليده چې په کښې يې د خُدائ پاک فرښته صفا
وليدله چې هغهٔ ته راغله او ورته يې ووئيل چې، ”اے کورنيليوسه.“ ۴ نو کورنيليوس په يرې سره هغې ته کتل او تپوس يې
ترې وکړو چې، ”صاحبه، څهٔ چل دے؟“ فرښتې جواب ورکړو چې، ”ستا دُعاګانې او غريبانانو ته خېراتونه خُدائ پاک
قبول کړې دی. ۵ اوس يافا ته کسان ولېږه په شمعون پسې چې پطروس ورته وائی. ۶ هغه د شمعون چميار کره دے

چې کور يې د سمندر په غاړه دے.“ ٧ کله چې هغه فرښته چې دۀ سره يې خبرې وکړې رُخصت شوه، نو کورنيليوس
خپل دوه نوکران او يو سپاهى چې ديندار سړے وو راوبلل کوم چې د هغۀ ذاتى خِدمتگار وو. ٨ څۀ چې شوى وُو هغوئ
ته يې بيان کړل او يافا ته يې ولېږل. ٩ بله ورځ چې هغوئ لا په لاره وُو او ښار ته ورنزدې وُو نو د غرمې په وخت کښې
پطروس د دُعا دپاره بره چت ته وختلو. ١٠ هغه اوږے شو او غوښتل يې چې څۀ وخورى، روټى لا په تيارېدو کښې وه چې
هغۀ رويا وليدله. ١١ نو هغۀ په رويا کښې وليدل چې آسمان کولاو شو او يو لوئ څيز لکه د غټ څادر په شان د څلورو
گوټونو نه راځوړند زمکې ته راښکته کيږى. ١٢ په هغۀ کښې هر قسمه څناور چينجى او ماران او مارغان وُو. ١٣ بيا يو
آواز د هغۀ تر غوږه شو او ورته يې وئيل، ”پاڅه، پطروسه، دا حلال کړه او وې خوره.“ ١٤ خو پطروس ووئيل چې، ”نه
مالِکه، نه. ما هيڅکله هم حرام او ناپاک څيزونه نۀ دى خوړلى.“ ١٥ او په دويم ځل بيا د هغۀ هم دا آواز تر غوږه شو او
هغۀ ته يې ووئيل، ”هر څۀ چې خُدائ پاک، پاک کړى دى، تۀ هغې ته ناپاکه مۀ وايه.“ ١٦ بيا درې ځله هم داسې وشول نو
بيا هغه څادر سمدستى آسمان ته پورته کړے شو. ١٧ پطروس لا د دې رويا په ليدلو غمژن وو چې د دې رويا مطلب څۀ
دے، نو په هم دې وخت کښې کوم کسان چې کورنيليوس هغۀ ته ورلېږلى وُو هغوئ د شمعون کور پيدا کړو او بهر په
دروازه کښې ولاړ وُو. ١٨ هغوئ آواز ورکړو تپوس يې وکړو چې، ”شمعون چې ورته پطروس هم وائى، دلته مېلمه دے؟“
١٩ خو پطروس لا د هغه رويا په سوچ کښې وو چې روحُ القُدس هغۀ ته ووئيل چې، ”شمعونه، درې سړى درپسې گرځى.
٢٠ نو پاڅه او لاندې ورشه. تۀ د هغوئ سره بېتپوسه لاړ شه ځکه چې هغوئ ما درلېږلى دى.“ ٢١ نو پطروس هغه سړو له
لاندې راغلو او وې وئيل چې، ”زۀ هغه څوک يم چې تاسو ورپسې گرځئ نو تاسو څۀ له راغلى يئ؟“ ٢٢ هغوئ جواب
ورکړو چې، ”مونږ کورنيليوس صوبه دار رالېږلى يُو څوک چې ديندار او صادق سړے دے او د يهوديانو ټول قوم د هغۀ
قدر کوى. هغۀ ته يوې مقدسې فرښتې ووئيل چې تا خپل کور ته راوغواړى چې ستا نه پېغام واورى.“ ٢٣ نو پطروس هغوئ
د مېلمستيا دپاره دننه راوبلل. په بله ورځ هغه د هغوئ سره روان شو او ورسره د يافا يو څو ملگرى هم لاړل. ٢٤ په بله
ورځ هغه قيصريه ته راورسېدو او کورنيليوس د هغوئ په طمع وو او خپل خپلوان او نزدې دوستان يې رابللى وُو. ٢٥ کله
چې پطروس ورننوتو نو کورنيليوس ورسره مِلاو شو او ډېر په قدر سره يې ورته سجده وکړه. ٢٦ خو پطروس هغه راوچت
کړو او ورته يې ووئيل، ”پاڅه، زۀ هم ستا په شان يو انسان يم.“ ٢٧ د هغۀ سره په خبرو خبرو پطروس دننه لاړو او هلته
گڼ خلق راجمع شوى وُو. ٢٨ هغۀ هغوئ ته ووئيل چې، ”تاسو ته ښۀ معلومه ده چې د يهودى دپاره دا ناروا دى چې د
غېريهوديانو کور ته لاړ شى او ورسره څۀ تعلق وساتى، خو خُدائ پاک اوس ما ته دا وښودل چې زۀ چا ته هم پليت يا
ناپاک ونۀ وايم. ٢٩ کله چې زۀ تاسو دلته راوغوښتم نو ځکه زۀ بېعذره راغلم. اوس زۀ دا تپوس کولے شم چې تاسو زۀ
ولې راغوښتے يم؟“ ٣٠ کورنيليوس ورته جواب ورکړو چې، ”څلور ورځې مخکښې هم دا وخت درې بجې ما خپل کور
کښې دُعا کوله چې ناڅاپه يو سړے په پرقېدونکو جامو کښې زما د وړاندې ودرېدو. ٣١ هغۀ ما ته ووئيل، اے کورنيليوسه.
ستا دُعاگانې او خېراتونه خُدائ پاک قبول کړى دى. ٣٢ نو ځکه شمعون چې ورته پطروس وائى هغۀ پسې يافا ته څوک
ولېږه. هغه د سمندر په غاړه د شمعون چميار په کور کښې مېلمه دے. ٣٣ نو ما سمدستى تا پسې پېغام وړُونکى درولېږل
نو دا ستا ډېره مهربانى ده چې تۀ دلته راغلې. اوس مونږ ټول دلته د خُدائ پاک په حضور کښې په دې طمع ناست يُو چې
کوم کلام چې تاسو د مالِک نه حاصل کړے دے هغه واورو.“

غېريهوديانو ته زېرے اورول

٣٤ نو پطروس داسې ووئيل چې، ”زۀ اوس په دې ښۀ پوهه شوم چې خُدائ پاک د چا طرفدارے هم نۀ کوى. ٣٥ خو په
هر قوم کښې چې څوک د هغۀ نه يرېږى او د صداقت کارونه کوى خُدائ پاک د هغوئ نه رضا وى. ٣٦ تاسو ته د هغه

پېغام پته ده چې خُدائ پاک د بنی اِسرائيلو خلقو ته ولېږلو او د عيسیٰ مسيح په وسيله يې د امن زيرے ورکړو، څوک چې د
ټولو مالِک دے. ۳۷ تاسو ته پته ده چې په ټوله يهوديه کښې څۀ وشول، دا واقعه د يحيیٰ د بپتسمې د بيان نه وروستو په
ګليل کښې شروع شوه، ۳۸ چې خُدائ پاک څنګه عيسیٰ ناصری په روحُ القُدس او په قدرت مسح کړو. نو بيا هغه هرې
خوا ته ګرځېدو او د هغوئ ټولو سره يې ښۀ کول او شفا يې ورله ورکوله، چې د اِبليس په قبضه کښې وُو، ځکه چې خُدائ
پاک د هغۀ سره وو. ۳۹ مونږ د هغه هر څۀ ګواهان يُو چې عيسیٰ د يهوديانو په مُلک او په يروشلم کښې وکړل. هغوئ هغه
په سولۍ مړ کړو. ۴۰ خو خُدائ پاک هغه په دريمه ورځ د مړو نه بيا راژوندے او خلقو ته ښکاره کړو، ۴۱ هغه ټولو خلقو
نه بلکې مونږه ګواهانو وليدو، چې خُدائ پاک د اول نه د دې دپاره غوره کړی يُو، مونږ ورسره د بيا ژوندی کېدو نه پس
خوراک څښاک هم وکړو. ۴۲ او هغۀ مونږ ته دا حُکم وکړو چې خلقو ته زما بيان وکړئ او دا ګواهی ورکړئ چې هم دا
عيسیٰ دے چې خُدائ پاک د ژوندو او مړو دپاره د منصف په طور مقرر کړے دے. ۴۳ د هغۀ په حقله ټولو نبيانو دا
ګواهی ورکړې ده چې څوک هم په هغۀ ايمان ساتی نو د هغۀ د نوم په وسيله به يې ګناهونو معاف شی."

په غېريهوديانو د روحُ القُدس نازلېدل

۴۴ د پطروس بيان لا جاری وو چې په هغوئ ټولو روحُ القُدس نازل شو چا چې بيان اورېدلو. ۴۵ هغه ايمانداران يهوديان
چې د پطروس سره راغلی وُو هغوئ حق حېران شول چې د روحُ القُدس نعمت په غېريهوديانو هم نازل شو. ۴۶ ځکه چې
دوئ واورېدل چې هغوئ په غېرو ژبو کښې خبرې شروع کړې او د خُدائ پاک لوئی يې بيانوله. بيا پطروس ووئيل، ۴۷
"اوس داسې څوک شته چې دا خلق په اوبو د بپتسمې اخستلو نه منع کړی، چې په دوئ روحُ القُدس داسې نازل شوے دے
لکه څنګه چې په مونږ؟" ۴۸ بيا هغۀ حُکم وکړو چې دوئ ته دې د عيسیٰ مسيح په نوم بپتسمه ورکړے شی. بيا هغوئ
پطروس ته ووئيل چې تاسو مونږ سره د يو څو ورځو دپاره ايسار شئ.

د پطروس يروشلم جماعت خبرول

11 ۱ په ټوله يهوديه کښې رسولانو او ايماندارانو واورېدل چې غېريهوديانو هم د خُدائ پاک کلام قبول کړو. ۲ نو
کله چې پطروس يروشلم ته واپس شو نو يهودی ايماندارانو په هغۀ دا اِعتراض وکړو، ۳ او داسې يې وئيل چې، "تۀ د
غېريهوديانو کور ته لاړې او هغوئ سره دې روټۍ وخوړه." ۴ پطروس هغوئ ته هر څۀ چې شوی وُو په ترتيب سره بيان
کړل چې، ۵ "زۀ د يافا په ښار کښې وم او دُعا مې کوله چې بې‌هوشه شوم او رويا مې وليده چې د يو لوئ څادر په شان
يو څيز د څلورو ګوټونو نه د آسمان نه راښکته کېدو او ما پورې راورسېدو. ۶ ما په دې کښې وکتل چې په کښې هر
قسمه څناور چېنجی او ماران او مارغان وُو. ۷ بيا يو آواز زما تر غوږو شو او راته يې ووئيل، پاڅه، پطروسه. دا حلال
کړه او وې خوره. ۸ خو ما ووئيل چې، نه مالِکه، نه. ما هيڅکله هم حرام او ناپاک څيزونه نۀ دی خوړلی. ۹ خو د
آسمان نه په دويم ځل آواز راغلو، کوم څيزونه چې خُدائ پاک، پاک کړی دی هغې ته حرام مۀ وايه. ۱۰ داسې درې ځله
وشول او بيا هغه هر څۀ دوباره آسمان ته پورته کړے شول. ۱۱ هم په دغه وخت کښې درې سړی چې د قيصريه نه ما ته
رالېږلے شوی وُو، هماغه کور ته راغلل چرته چې زۀ دېره وم. ۱۲ روحُ القُدس ما ته وفرمائيل، بغېر د څۀ وسوسې نه د
دوئ سره لاړ شه. دا شپږ ورونړه هم ما سره لاړل او مونږ د کورنيليوس کور ته لاړو. ۱۳ هغۀ مونږ ته ووئيل چې څنګه يوه
فرښته د هغۀ په کور کښې راښکاره شوه او ورته يې ووئيل چې، يافا ته شمعون پسې څوک ولېږه چې ورته پطروس هم وائی.
۱۴ هغه به تا ته داسې کلام واوروی چې د هغې په وسيله به تۀ او ستا ټول ټبر خلاصون بياموموی. ۱۵ څنګه چې ما خبرې

شروع کړې نو روحُ القُدس په هغوئ داسې نازل شو لکه چې په مونږ په شروع کښې نازل شوے وو. (۱۶) بيا ما ته هغه راياد
شُو څۀ چې مالِک فرمائيلى وُو چې، يحيىٰ خو په اوبو بپتسمه ورکوله خو تاسو ته به د روحُ القُدس بپتسمه درکړے شى.
(۱۷) نو کۀ خُدائ پاک هغوئ ته هم هغه نعمت ورکړى چې مونږ ته يې راکړے وو کله چې مونږ په مالِک عيسىٰ مسيح ايمان
راوړو نو بيا زۀ څوک يم چې خُدائ پاک منع کړم؟" (۱۸) کله چې هغوئ دا واورېدل نو هغوئ نور اِعتراضونه ونۀ کړل او
هغوئ د خُدائ پاک ثنا ووئيله او وې وئيل چې، "خُدائ پاک غېريهوديانو ته هم د ژوند حاصلولو دپاره د توبې موقع ورکړې
ده."

په اَنطاکيه کښې جماعت

(۱۹) د ستِفانوس د مرګ نه وروستو د ډېرو تکليفونو په وجه ايمانداران خوارۀ وارۀ شول او د هغوئ سر ان تر دې چې
فينيکې، قبرص او اَنطاکيه ته ورسېدلو او په دې وخت کښې هغوئ صرف او صرف يهوديانو ته د خُدائ پاک کلام اورولو.
(۲۰) خو په هغوئ کښې څۀ خلق د قبرص او کرين وُو چې اَنطاکيه ته لاړل او يونانيانو ته يې هم د مالِک عيسىٰ په حقله
زيرے اورولو. (۲۱) د مالِک لاس په هغوئ وو، او ډېرو خلقو ايمان راوړو او مالِک ته راواوړېدل. (۲۲) دا خبره د يروشلم
جماعت ته ورسېده او هغوئ بيا برنباس اَنطاکيه ته ولېږلو. (۲۳) کله چې هغه راورسېدو او د خُدائ پاک فضل يې وليدو هغه
ډېر خوشحاله شو او هغوئ ټولو ته يې ډاډګيرنه ورکړه او ورته يې ووئيل چې مالِک سره په وفادارئ او په پوره زړۀ ټينګ
ودرېږئ. (۲۴) برنباس يو ښۀ سړے وو د روحُ القُدس نه معمور او ايمان يې مضبوط وو. او ډېرو خلقو په مالِک باندې
ايمان راوړو. (۲۵) بيا برنباس ترسس ته لاړو چې ساؤل پيدا کړى. (۲۶) کله چې يې هغه پيدا کړو نو هغه يې اَنطاکيه ته ولېږلو
او پوره يو کال برنباس او ساؤل په شريکه د جماعت خِدمت کولو او ډېرو خلقو له يې تعليم ورکولو. په اَنطاکيه کښې
مريدانو ته په اول ځل عيسايان ووئيلے شُو. (۲۷) په هغه وخت کښې څۀ نبيان د يروشلم نه اَنطاکيه ته راغلل، (۲۸) چې په
هغوئ کښې د يو نوم اګابوس وو، هغه ودرېدو او د روحُ القُدس په وسيله يې پېشګوئې وکړه چې په ټوله دُنيا کښې به يو
سخت قحط راشى. او دا قحط د قيصر کلوديوس په بادشاهئ کښې راغلو. (۲۹) نو مريدانو فيصله وکړه چې هر يو به د خپل
طاقت په مطابق هغه ايماندارانو له امداد ورلېږى چې په يهوديه کښې اوسيږى. (۳۰) هغوئ چنده وکړه او مشرانو له يې د
برنباس او ساؤل په ذريعه ورولېږله.

د يعقوب قتل او د پطروس ګرفتارى

۱۲ (۱) تقريباً هم په هغه وخت هيروديس بادشاه د جماعت څۀ خلق ونيول او ظلم زياتے يې ورسره شروع کړو. (۲)
هغۀ د يوحنا ورور يعقوب په تُوره شهيد کړو. (۳) نو کله چې هغه خبر شو چې يهوديان په دې کار خوشحاله شول، نو
پطروس يې هم ګرفتار کړو. دا واقعه د پتيرې روټئ د اختر په ورځو کښې وشوه. (۴) د ګرفتارولو نه وروستو يې هغه په قيد
کښې واچولو او د سپاهيانو څلور ډلو ته يې حواله کړو چې د دۀ څوکيدارى کوى. د هيروديس دا خيال وو چې د فسح د
اختر نه وروستو به يې د خلقو په وړاندې فيصله واوروى. (۵) نو هغۀ پطروس په قيدخانه کښې وساتلو، خو جماعت د
پطروس دپاره په جوش سره د خُدائ پاک نه دُعا غوښتله.

د قيدخانې نه د پطروس آزادېدل

(۶) په هم هغه شپه هيروديس د پطروس د بهر راوستو نه وړاندې هغه د دوو سپاهيانو په مينځ کښې په دوو زنځيرونو تړلے

اودهٔ پروت وو او د دروازې نه بهر څوکیدارانو د قیدخانې څوکۍ کوله. ۷ چې ناڅاپی د مالِک خُدائ یوه فرښته هلته
ودرېده او په کوټۍ کښې رڼا وځلېده. هغې د پطروس اوږه وخوځوله او راویښ یې کړو او ورته یې وفرمائیل، ”زر شه،
راپاڅه.“ نو په دې کښې زولنې د پطروس د مړوندونو نه وغورزېدلې. ۸ بیا فرښتې هغهٔ ته ووئیل چې، ”ملابند وتړه او خپل
پېزار په پښو کړه.“ پطروس هم هغه شان وکړل. بیا فرښتې هغهٔ ته ووئیل، ”خپله چُوغه واچوه او ما پسې راځه.“ ۹
پطروس د کوټۍ نه بهر فرښتې پسې نېغ روان وو، خو د هغهٔ دا خیال نهٔ وو چې ګنې دا رښتیا دی خو د هغهٔ سوچ دا وو چې
دا ګنې خوب دے. ۱۰ هغوئ د وړومبي او دویمې څوکۍ نه واوړېدل او د اوسپنې هغه دروازې ته راورسېدل کومه چې
ښار ته وتې وه. دا د هغوئ دپاره په خپله کولاو شوه او دوئ ترې نه ووتل. کله چې هغوئ په کوڅه کښې روان وُو نو څهٔ
ګورې چې فرښته د هغهٔ سره نهٔ وه. ۱۱ بیا پطروس په خود کښې راغلو او هغهٔ خپل ځان سره ووئیل چې، ”اوس زما پوره
یقین دے چې مالِک خُدائ خپله فرښته ما ته رالېږلې ده او ما ته یې د هیرودیس او د یهودیانو د ټولو بدو منصوبو نه نجات
راکړو.“ ۱۲ کله چې هغه په دې پوهه شو نو بیا هغه د مریم کور ته لاړو چې د یوحنا مرقوس مور وه. هلته ډېر ګڼ خلق
راغونډ شوی وُو او دُعا یې کوله. ۱۳ کله چې پطروس بهر دروازه وټکوله نو روده نومې نوکره دروازې ته ورغله. ۱۴ نو
چې هغې د پطروس آواز وپېژندلو هغه دومره خوشحاله شوه چې د دروازې خلاصولو په ځائ هغې دننه منډه کړه او هغوئ
یې خبر کړل چې، ”پطروس بهر په دروازه کښې ولاړ دے.“ ۱۵ هغوئ هغې ته ووئیل چې، ”تهٔ لیونۍ یې.“ خو هغه په خپله
خبره ټینګه وه چې زهٔ رښتیا وایم. خو هغوئ ووئیل چې، ”دا به ضرور د هغهٔ فرښته وی.“ ۱۶ خو پطروس هم هغه شان
دروازه ټکوله او چې کله هغوئ دروازه کولاو کړه نو بیا د هغهٔ په لیدو حق حیران شول. ۱۷ خو پطروس هغوئ ته د چپ
کېدو اِشاره وکړه او ټوله قیصه یې ورته بیان کړه چې مالِک هغه څنګه د قیدخانې نه بهر راوویستو. نو بیا هغهٔ ووئیل چې،
”یعقوب او زمونږ نور وروڼه په دې واقعه خبر کړئ.“ او بیا هغه بل ځائ ته روان شو. ۱۸ چې سحر شو نو سپاهیان په دې
ډېر پرېشانه وُو چې پطروس څهٔ شو؟ ۱۹ کله چې هیرودیس هغه ښهٔ ولټولو او پیدا یې نهٔ کړو، بیا هغهٔ د سپاهیانو نه بیان
واخستو او د هغوئ د وژلو حُکم یې ورکړو. د دې نه پس هیرودیس د یهودیه نه لاړو او د څهٔ وخت دپاره په قیصریه کښې
پاتې شو.

د هیرودیس مرګ

۲۰ نو هیرودیس د صور او د صیدا خلقو ته په قهر وو نو په دې وجه هغوئ ورته د صلحې دپاره جرګه ورولېږله ځکه چې
د هغوئ ښارونه د خوراک دپاره د هیرودیس د مُلک محتاجه وُو. د سفارش کولو دپاره جرګې خپل ځان سره د بادشاه د
دربار ناظر بلستوس ملګرے کړو. ۲۱ نو په یوه مقرره ورځ هیرودیس خپل شاهی لباس واچولو، او په تخت کښېناستو او
هغوئ ته یې تقریر شروع کړو. ۲۲ او ګڼې چغې وهلې چې، ”دا خو د خُدائ آواز دے، نه چې د انسان.“ ۲۳ نو سمدستی د
مالِک خُدائ یوې فرښتې هیرودیس ووهلو، ځکه چې هغهٔ د خُدائ پاک تمجید ونهٔ کړو، او هغه چینجو وخوړو او مړ شو.
۲۴ خو په هم دې وخت کښې د خُدائ پاک کلام خورېدلو او ترقی یې کوله. ۲۵ بیا برنباس او ساؤل د خپل خِدمت پوره
کولو نه پس یروشلم ته واپس راغلل، او ځان سره یې یوحنا راوستو، چې بل نوم یې مرقوس وو.

د برنباس او ساؤل انتخابول

۱۳ ۱ د اَنطاکیه په جماعت کښې نبیان او اُستاذان وُو، برنباس، شمعون چې په تور یادېدی، لوکیوس کرینی، مناهین
چې د هیرودیس حاکِم سره یو ځائ لوئ شوے وو، او ساؤل. ۲ کله چې هغوئ د مالِک عبادت کولو او روژه یې نیولې

وه نو روحُ القُدس ورته وفرمائيل، ”برنباس او ساؤل زما د هغه کار دپاره منتخب کړئ د څهٔ دپاره چې ما هغوئ رابللی دی.“ ۳ نو د روژې نيولو او دُعا کولو نه پس هغوئ د برنباس او ساؤل په سر خپل لاسونه کېښودل او رُخصت يې کړل.

په قبرص کښې د رسولانو بيان

۴ هغوئ دواړه د روحُ القُدس په وسيله ولېږلے شول، او هغوئ سلوکيه ته ښکته لاړل او بيا د هلته نه په سمندری جهاز کښې قبرص ته لاړل. ۵ کله چې هغوئ سَلميس ته راورسېدل نو هغوئ د خُدائ پاک کلام د يهوديانو په عبادتخانو کښې واورولو او د هغوئ سره يوحنا هم د مددگار په توگه وو. ۶ هغوئ تر پافُس پورې په ټوله جزيره کښې وگرځېدل. هلته هغوئ يو يهودی جادوگر سره مِلاو شول، چې د دروغو نبی وو او نوم يې برِيسوع وو. ۷ هغه د سرگيوس پولوس گورنر ملگرے وو. گورنر يو هوښيار سړے وو. هغهٔ برنباس او ساؤل راوبلل ځکه چې هغهٔ غوښتل چې د خُدائ پاک کلام واوری. ۸ خو جادوگر چې په يونانی کښې ورته اِلِيماس وائی، د هغوئ مخالفت وکړو او دا کوشش يې کولو چې گورنر ايمان رانهٔ وړی. ۹ خو ساؤل چې ورته پولوس هم وائی د روحُ القُدس نه معمور وو، اِليماس ته يې نېغ کتل، ۱۰ او ورته يې ووئيل چې، ”اے د اِبليس زويه، اے د صداقت دشمنه، اے ټگه او د شرارت نه ډکه. ولې تهٔ د مالِک د نېغو لارو د کږولو نه نهٔ منع کېږې؟ ۱۱ خو گوره اوس، مالِک خُدائ ستا خلاف شو. تهٔ به ړوند شې او د څهٔ وخت پورې به تهٔ د نمر رڼا نهٔ وينې.“ سمدستی د هغهٔ په سترگو خړه راغله او په تَپو شو او بيا هغهٔ لاسونه ټپول چې د لاس نه يې څوک ونيسی او بو يې ځی. ۱۲ کله چې گورنر دا هر څهٔ وليدل نو ايمان يې راوړو، ځکه چې هغه د مالِک په حقله د تعليم په وجه ډېر متاثره شو.

د پولوس رسول او برنباس بيان د پيسيديه په اَنطاکيه کښې

۱۳ پولوس او د هغهٔ ملگری د پافُس نه په سمندری جهاز کښې پرگې ته لاړل چې په پمفوليه کښې ده. نو يوحنا ترې جدا شو او يروشلم ته واپس لاړو. ۱۴ خو د پرگې نه هغوئ پيسيديه اَنطاکيه ته لاړل. د سبت په ورځ هغوئ عبادتخانې ته لاړل او کښېناستل. ۱۵ د شريعت او د نبيانو د صحيفو لوستلو نه وروستو د عبادتخانې منتظيمنو هغوئ خبردار کړل چې، ”وروڼو، کهٔ تاسو سره د خلقو د ډاډه کولو دپاره څهٔ کلام وی نو مهربانی وکړئ هغه بيان کړئ.“ ۱۶ نو پولوس راولاړ شو او خلقو ته يې د چپ کېدلو اِشاره وکړه، او وې وئيل، ”اے بنی اِسرائيلو او غېريهوديانو تاسو څوک چې د خُدائ پاک نه يرېږئ نو زما خبره واورئ. ۱۷ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک زمونږ پلار نيکونه منتخب کړل او کله چې لا هغوئ مهاجر وو نو د هغوئ نه يې په مِصر کښې يو لوئ قوم جوړ کړو. او هغوئ يې د مِصر د غلامئ نه په خپل لوئ قُدرت سره را آزاد کړل. ۱۸ خو تر څلوېښتو کالو پورې هغهٔ په صحرا کښې د دوئ چال چلن وزغملو. ۱۹ د کنعان په مُلک کښې د اووهٔ قومونو برباددولو نه پس هغهٔ د هغوئ زمکه خپلو خلقو له په ميراث کښې ورکړه. ۲۰ او دا تقريباً په څلور نيمو سوو کالو کښې سر ته ورسېدله. د هغې نه پس هغهٔ د سموئيل نبی تر زمانې پورې هغوئ ته قاضيان منتخب کړل. ۲۱ بيا هغوئ يو بادشاه وغوښتو، او خُدائ پاک هغوئ له د قيس زوئ ساؤل ورکړو، چې د بنيامين د قبيلې نه وو. او هغهٔ تر څلوېښتو کالو پورې حکومت وکړو. ۲۲ خو خُدائ پاک ساؤل لرې کړو او داؤد يې د هغهٔ په ځائ بادشاه مقرر کړو، چې د چا په حقله چې خُدائ پاک داسې وفرمائيل، ”د يَسی زوئ داؤد زما په نقش قدم روان دے، هغه به زما ټوله رضا سر ته ورسوی.“ ۲۳ د دې سړی د نسل نه خُدائ پاک د خپل قول په مطابق د بنی اِسرائيلو دپاره خلاصونکے عيسیٰ راولېږلو. ۲۴ يحیٰ د عيسیٰ د راتلو نه وړاندې د بنی اِسرائيلو ټولو خلقو ته بيان وکړو چې توبه گار شئ او بپتسمه واخلئ. ۲۵ کله چې يحیٰ خپل خِدمت پوره کولو نو هغهٔ ووئيل چې، ”زهٔ هغه مسيح نهٔ يم کوم چې ستاسو خيال دے، خو زما نه پس هغه څوک

راروان دے چې زۀ د هغۀ د پېزار د تسمو د پرانستلو جوګه هم نۀ يم.“ ۲۶ زما ورورو، تاسو چې د اِبراهيم اولاد يئ او
غېريهوديان چې د خُدائ پاک نه يره کوئ، مونږ ته د خلاصون دا پېغام رالېږلے شوے دے. ۲۷ د يروشلم خلقو او د
هغوئ مشرانو عيسىٰ ونۀ پېژندلو، د هغۀ په مجرم کولو هغوئ د نبيانو هغه کلام پوره کړو چې د هر سبت په ورځ به تلاوت
کېدو. ۲۸ سره د دې چې هغوئ سره د هغۀ د مرګ د سزا څۀ ثبوت نۀ وو خو بيا يې هم پيلاطوس ته ووئيل چې هغه قتل
کړی. ۲۹ کله چې هغوئ هغه هر څۀ پوره کړل کوم چې د هغۀ په حقله په صحيفو کښې ليکلی وُو نو هغوئ هغه د سولئ نه
راکوز کړو او په قبر کښې يې کېښودلو. ۳۰ خو خُدائ پاک عيسىٰ د مړو نه بيا راژوندے کړو. ۳۱ او کوم خلق چې د هغۀ
سره د ګليل نه يروشلم ته راغلی وُو، هغوئ هغه تر ډېرو ورځو پورې وليدلو. هغوئ اوس زمونږ د قوم خلقو ته د هغۀ ګواهان
دی. ۳۲ او مونږ تاسو ته يې هغه زېرے راوړو چې خُدائ پاک زمونږ د پلار نيکونو سره وعده کړې وه. ۳۳ خُدائ پاک دا
وعده زمونږ دپاره، چې مونږ د هغوئ اولاد يُو، د عيسىٰ د مړو نه بيا ژوندی کولو سره پوره کړله، لکه چې دا په دوېم زبور
کښې ليکلی دی چې، ”تۀ زما زوئ يې او د نن نه زۀ ستا پلار شوم.“ ۳۴ او خُدائ پاک د هغۀ سره د مړو نه د بيا راژوندی
کولو وعده وکړه او په قبر کښې خاورې کېدو ته يې پرې نۀ ښودو، او خُدائ پاک وفرمائيل چې، ”زۀ به تاسو ته د داؤد سره
وعده کړے شوی پاک او حقيقی نعمتونه درکړم.“ ۳۵ بيا هغه د زبور په بل ځائ کښې داسې فرمائيلی دی چې، ”تۀ به په
خپل قُدوس د خاورې کېدو ساعت رانۀ ولې.“ ۳۶ ځکه کله چې داؤد په خپله پيړئ کښې د خُدائ پاک د مرضئ خِدمت
پوره کړو نو هغه مړ شو او د خپل پلار نيکونو سره ښخ شو او د هغۀ بدن خاورې شو، ۳۷ خو هغه څوک چې خُدائ پاک
بيا د مړو نه ژوندے کړو هغه خاورې نۀ شو. ۳۸ نو ځکه زما ورورو، زۀ غواړم چې تاسو پوهه شئ چې د عيسىٰ په وسيله
تاسو ته د ګناهونو د معافئ اعلان کيږی. ۳۹ او هر څوک چې په عيسىٰ ايمان راوړی، د هغۀ په وسيله به د هغۀ هره هغه
ګناه معاف شی کومه چې د موسىٰ په شريعت کښې معاف کېدے نۀ شوله. ۴۰ نو بيا خبردار شئ چې په تاسو کښې هغه
څۀ رانۀ شی څۀ چې نبيانو وئيلی دی چې، ۴۱ وګورئ اے سپکو خلقو، حېران او تباه شئ، ځکه چې زۀ به ستاسو د ژوند
په دوران کښې يو داسې کار وکړم چې تاسو به پرې يقين نۀ کوئ کۀ تاسو ته وئيلے شوی هم وی.“ ۴۲ کله چې پولوس او
برنباس د عبادتخانې نه بهر وتل نو خلقو ورته مِنت زاری وکړه چې په راتلونکی سبت مونږ ته بيا د دې موضوع په حقله
خبرې وکړئ. ۴۳ نو چې کله ګڼه خوره شوه نو ډېر يهوديان او نوې يهوديان شوی کسان پولوس او برنباس له ورغلل او
پولوس او برنباس دوئ ته مِنت وکړو چې د خُدائ پاک په فضل کښې قائم پاتې شئ. ۴۴ په بل سبت تقريباً د ښار ټول
خلق د مالِک خُدائ کلام اورېدو ته راغونډ شول. ۴۵ خو چې يهوديانو دا ګڼه وليده نو هغوئ د ډېر حسد نه اور واخستو او
د پولوس د خبرو مخالفت يې وکړو او وې کنځلو. ۴۶ بيا پولوس او برنباس په ډاګه ووئيل چې، ”دا ضروری وه چې اول
دې تاسو بنی اِسرائيلو ته د خُدائ پاک کلام واورولے شی، خو چې تاسو يې نۀ قبلوئ او خپل ځانونه د تل عُمری ژوندون
لائق نۀ ګنئ، نو اوس مونږ غېريهوديانو ته دعوت ورکوو. ۴۷ ځکه چې مالِک مونږ ته دا حُکم راکړے دے چې، زۀ به تا د
قومونو دپاره رڼا وګرځوم نو چې دغه شان تۀ زما خلاصون ټولې دُنيا ته ورسوې.“ ۴۸ کله چې غېريهوديانو دا واورېدل نو
ډېر خوشحاله شول او د مالِک د کلام دپاره شُکر ګزار شول او هغوئ څوک چې د تل عُمری ژوندون دپاره غوره شوی وُو،
ايمان يې راوړو. ۴۹ نو په هغه ټول مُلک کښې د مالِک خُدائ کلام خور شو. ۵۰ خو يهوديانو ديندارې او عزتمندې ښځې
او د ښار مشران د پولوس او برنباس خلاف کړل، او د هغوئ په تکليف رسولو يې لاس پورې کړو او دغه شان يې هغوئ د
ښار نه بهر کړل. ۵۱ نو هغوئ د احتجاج په طور د خپلو پښو نه د هغوئ خلاف دوړه وڅنډله او اِکونيوم ته لاړل. ۵۲ او
مريدان د خوشحالئ او روحُ القُدس نه معمور وُو.

په اِکونیوم کښې زیرے اورول

۱۴ ۱ پولوس او برنباس په اِکونیوم کښې د یهودیانو عبادتخانې ته لاړل. هلته هغوئ په داسې ښۀ انداز سره خبرې
وکړې چې ډېرو یهودیانو او غېریهودیانو پرې ایمان راوړو. ۲ خو بې‌ایمانه یهودیانو د غېریهودیانو په ذهنونو کښې د
ایماندارانو خلاف نفرت پېدا کړو. ۳ خو د ډېرې مودې دپاره پولوس او برنباس هلته پاتې شول او په زړۀ ورتیا سره یې د
مالِک په حقله خبرې کولې، نو مالِک د هغوئ د معجزو او نښو او عجیبه کارونو د قابلیت په ورکولو سره د خپل کلام
تصدیق وکړو. ۴ خو د ښار خلق په دوو ډلو تقسیم شول، ځینې د یهودیانو په طرف او ځینې د رسولانو سره شول. ۵
خو غېریهودیانو او یهودیانو په یو ځائ د ښار د حاکمانو سره داسې منصوبه جوړه کړه چې دوئ به هغوئ بې‌عزته او
سنګسار کړی. ۶ نو هغوئ د دوئ د نیت نه خبر شول او د لوکاونیه ښارونو لستره او دربې ته او ګېرچاپېره مُلکونو ته یې
هِجرت وکړو. ۷ او هلته یې مسلسل د زیری تعلیم ورکولو.

په لستره او دربه کښې زیرے اورول

۸ په لستره کښې یو شل سړے وو چې پېدائشی ګوډ وو او هیچرې نۀ وو ګرځېدلے. ۹ کله چې پولوس بیان کولو نو
هغۀ ورته غوږ ایښے وو، نو چې پولوس ورته د زړۀ نه وکتل نو په دې پوهه شو چې د هغۀ په جوړېدلو ایمان شته، ۱۰ نو
هغۀ ورته په زوره ووئیل، ”پاڅه او په خپلو پښو ودرېږه.“ نو هغه ایک دم پاڅېدو او روان شو. ۱۱ کله چې خلقو د پولوس
دا کار ولیدو هغوئ په خپله مقامی ژبه کښې ووئیل چې، ”خُدایان د انسانانو په شکل کښې مونږ ته راکوز شوی دی.“ ۱۲
هغوئ برنباس ته د زِیُوس معبود او پولوس ته د هِرمیس معبود خطاب وکړو ځکه چې پولوس د هغوئ مشرکلام اورونکے
وو. ۱۳ د زِیُوس اِمام چې د چا عبادتخانه د ښار نه بهر وه، هغۀ د ښار دروازې ته غوَیان او هارونه راوړل ځکه چې هغۀ او
هغه ګڼې غوښتل چې هغوئ ورته قربانی پېش کړی. ۱۴ خو کله چې برنباس او پولوس په دې خبر شُو نو خپلې جامې یې
وشلولې او خلقو ته یې ورمنډې کړې او چغې یې کړې چې، ۱۵ ”اے خلقو. تاسو ولې داسې کارونه کوئ؟ مونږ خو هم
ستاسو په شان انسانان یُو. مونږ دا زیرے د دې دپاره تاسو له راوړو چې تاسو د دې عبث بُتانو نه ژوندی خُدائ پاک ته
راواوړئ چا چې آسمانونه، زمکې، سمندرونه او په دې کښې هر څۀ پېدا کړی دی. ۱۶ په تېرو شوو زمانو کښې هغۀ ټول
نسلونه خپلې خوښې ته پرېښې وو چې په کومه ځی. ۱۷ هغۀ خپل وجود په تاسو د رحم په وسیله ثابت کړو، یعنې په تاسو
د آسمان نه باران ورَوی او په خپل موسم کښې فصلونه درکوی، هغه تاسو په خوراک مړوی او ستاسو زړونه خوشحالوی.“
۱۸ په دې وینا سره رسولانو خلق خپل ځان ته د قربانۍ کولو نه ډېره په ګرانه سره منع کړل. ۱۹ بیا د اَنطاکیه او اِکونیوم
نه څۀ یهودیان هغه ځائ ته راغلل او خلق یې ځان سره ملګری کړل. نو هغوئ بیا پولوس سنګسار کړو او د ښار نه یې بهر
راښکلو، د هغوئ خیال دا وو چې ګنې مړ دے. ۲۰ خو چې کله مریدان د هغۀ نه راتاو شول، نو هغه پاڅېدو او ښار ته
واپس دننه لاړو او په بله ورځ هغه د برنباس سره دربې ښار ته لاړو.

د شام اَنطاکیه ته واپس تلل

۲۱ په دربې کښې د زیری اورولو نه وروستو ډېر خلق د عیسیٰ مریدان شول. بیا هغوئ لستره، اِکونیوم او اَنطاکیه ته واپس
لاړل. ۲۲ هغوئ د ایماندارانو زړونه مضبوط کړل او ډاډګیرنه یې ورکړه چې په خپل ایمان ټینګ او قائم پاتې شی او هغوئ
ته یې ووئیل چې، ”د خُدائ پاک بادشاهۍ ته د داخلېدو دپاره به مونږ ډېر تکلیفونه زغمو.“ ۲۳ هغوئ په هر جماعت کښې
مشران مقرر کړل، او په روژه نیولو او دُعا کولو سره یې هغوئ هغه مالِک ته وسپارل په چا چې یې ایمان راوړے وو. ۲۴

بیا هغوئ د پیسیدیه نه تیر شول او پمفولیه ته راغلل. ۲۵ او کله چې هغوئ په پرګه کښې کلام واورولو نو هغوئ لاندې
اتالیه ته لاړل. ۲۶ د اتالیې نه هغوئ اَنطاکیه ته په سمندری جهاز کښې لاړل چرته چې هغوئ د هغه کار دپاره د خُدائ پاک
فضل ته وسپارلے شول کوم چې دوئ اوس پوره کړو. ۲۷ کله چې هغوئ راورسېدل نو هغوئ جماعت یو ځائ راجمع
کړو، او د هغه هر څهٔ نه یې هغوئ خبر کړل چې خُدائ پاک د دوئ په وسیله کړی وُو، او چې څنګه هغهٔ غېریهودیانو ته د
ایمان د راوړلو دروازه کولاو کړې وه. ۲۸ او هغوئ هلته تر ډېره وخته پورې د مریدانو سره پاتې شول.

په یروشلم کښې جرګه

۱۵ ۱ بیا ځینې کسان د یهودیه نه راغلل او ایماندارانو ته یې تعلیم شروع کړو چې، "کهٔ تاسو د موسیٰ د شریعت په
مطابق سنت نهٔ شئ نو خلاصون نهٔ شئ موندلے." ۲ په دې د پولوس او برنباس د هغوئ سره ډېر سخت بحث وشو او
جماعت دا فیصله وکړه چې پولوس او برنباس دې سره د نورو ایماندارانو یروشلم ته لاړ شی چې په دې مسئله د رسولانو
او د نورو مشرانو سره خبرې وکړی. ۳ جماعت هغوئ ولیږل او په فینیکې او سامریه ورواوړېدل او هغوئ د غېریهودیانو
د ایمان راوړلو خبرې کولې، نو په دې خبره ټول ایمانداران ډېر خوشحاله شول. ۴ کله چې هغوئ یروشلم ته راغلل نو
ټول جماعت، رسولانو او مشرانو ورته تود هرکلے وئیلو او بیا یې هغوئ د هغه هر څهٔ نه چې خُدائ پاک د هغوئ په وسیله
کړی وُو، خبر کړل. ۵ بیا د فریسیانو د فرقې څهٔ ایمانداران پاڅېدل او وې وئیل چې، "دا ضروری دی چې غېریهودیان
سنت شی او ورته دې حکم وشی چې د موسیٰ د شریعت پابندی کوئ." ۶ نو رسولانو او مشرانو جرګه جوړه کړه چې په
خپلو کښې په دې مسئلې مشوره وکړی. ۷ د اوږد بحث نه پس پطروس پاڅېدو او هغوئ ته یې مخ راواړولو او وې وئیل
چې، "اے زما ورونړو، تاسو په خپله خبر یئ چې په اولو ورځو کښې خُدائ پاک په تاسو کښې زهٔ خوښ کړم چې
غېریهودیانو ته د زیری کلام بیان کړم چې هغوئ ایمان راوړی. ۸ او خُدائ پاک چې د هر څهٔ نه خبر دے، هغهٔ هغوئ ته
د روحُ القُدس د ورکولو په وسیله د دې تصدیق وکړو چې خُدائ پاک هغوئ هم قبول کړی دی څنګه چې یې مونږ قبول
کړی یُو. ۹ هغهٔ په هغوئ کښې او په مونږ کښې څهٔ فرق ونهٔ کړو ځکه چې هغهٔ د ایمان راوړلو په وسیله د هغوئ زړونه
پاک کړل. ۱۰ نو اوس بیا تاسو خُدائ پاک ولې آزمایئ او د دې مریدانو په اوږو داسې جغ ولې ږدئ چې نهٔ خو مونږ او نهٔ
زمونږ پلارانو نیکونو وړلے شو؟ ۱۱ نه، زمونږ عقیده دا ده چې مونږ د مالِک عیسیٰ د فضل په وسیله خلاصون موندلے دے
او دغه شان دوئ هم." ۱۲ په دې ټوله غونډه چپ شوله او برنباس او پولوس ته یې غوږ کېښودو چا چې هغه نښې او
معجزې بیان کړې چې د دوئ په وسیله خُدائ پاک په غېریهودیانو کښې ښکاره کړې وې. ۱۳ هغوئ چې خبرې بس کړې
نو یعقوب ووئیل چې، "اے زما ورونړو، ما ته غوږ کېږدئ. ۱۴ شمعون مونږ ته ووئیل چې خُدائ پاک څنګه په اول ځل د
غېریهودیانو نه خلق د خپل ځان دپاره خوښ کړل. ۱۵ دا د نبیانو د کلام سره هم سمون خوری لکه چې صحیفو کښې
لیکلے شوی دی چې، ۱۶ "د هغې نه پس به زهٔ واپس راشم او د داؤد نړېدلے کور به بیا آباد کړم، او زهٔ به دا بیا ودان کړم
۱۷ د دې دپاره چې نور انسانان، یعنې غېریهودیان زما لټون وکړی څوک چې ما رابللی او خپل کړی دی. مالِک خُدائ
داسې فرمائی، هغه چې دغه کارونه کوی، ۱۸ چې د پیرو راسې معلوم دی." ۱۹ د دې دپاره زما فیصله دا ده چې مونږ
هغه غېریهودیانو ته تکلیف ورنهٔ کړُو څوک چې په خُدائ پاک ایمان راوړی، ۲۰ بلکې په لیکلو ورته هدایت وکړُو چې بُتانو
ته پیش کړے شوې نذرانې او زناکارۍ نه او د مُردار شوی ښاروی غوښې نه او د هغې د وینې نه ځان وساتئ. ۲۱ ځکه
چې د پخوا زمانې نه په هر ښار کښې د موسیٰ د شریعت تعلیم ورکول کېدو او په هر سبت به په عبادتخانو کښې تلاوت
کېدو."

د جرګې پېغام

(٢٢) بیا رسولانو او مشرانو د ټول جماعت په مشوره دا فېصله وکړه چې په خپل مینځ کښې یو څو کسان خوښ کړی او
هغوئ اَنطاکیه ته د پولوس او برنباس سره ولېږی. هغوئ په ورونړو کښې یهوداه چې برسبا ورته وائی، او سیلاس چې په
هغوئ کښې ډېر عزتمند وو، غوره کړل. (٢٣) او خط یې ورکړو چې په کښې داسې لیکلے شوی وُو، "مونږ رسولان او
مشران ستاسو ورونړه، تاسو غېریهودیانو ایماندارانو ته چې په اَنطاکیه، شام، او کلکیه کښې یئ سلامونه وایو. (٢٤) مونږ
اورېدلی دی چې زمونږ ځینی کسان زمونږ د حُکم نه بغېر درغلی دی او په خپلو خبرو یې تاسو پرېشانه کړی یئ او ستاسو
ذهنونه یې ګډوډ کړی دی. (٢٥) مونږ دا فېصله کړې ده چې خپل نمائنده ګان خوښ کړُو او د خپلو خوږو ملګرو برنباس او
پولوس سره یې تاسو له درولېږو، (٢٦) چا چې خپل ځانونه زمونږ د مالِک عیسیٰ مسیح د نوم دپاره په خطره کښې اچولی
دی. (٢٧) د دې دپاره مونږ یهوداه او سیلاس درلېږو او هغوئ به درته په خپله دا خبرې تېرې کړی. (٢٨) دا زمونږ او د روحُ
القُدس خوښه ده چې د دې ضروری خبرو نه زیات په تاسو نور بوج وانۀ چوُو. (٢٩) تاسو ته په کار دی چې بُتانو ته د نذر
کړې قربانۍ نه، د هغې د وینې او د مُردار شوی ځاروی غوښې نه او د زناکارۍ نه ځان ساتئ. کۀ تاسو د دې څیزونو نه
ځانونه بچ ساتئ نو تاسو به ښۀ کوئ. وسلام." (٣٠) نو دغه شان دوئ رُخصت کړے شول او اَنطاکیه ته لاړل. هلته هغوئ
جماعت یو ځائ جمع کړو او خط یې ورله ورکړو. (٣١) کله چې هغوئ دا خط ولوستلو نو هغوئ په دې تسلۍ خوشحاله
شول. (٣٢) یهوداه او سیلاس چې په خپله هم نبیان وُو، هغوئ ایماندارانو ته د ډاډګیرنې او تکړه کېدو دپاره ډېر نصیحت
وکړو. (٣٣-٣٤) هلته د څۀ وخت تېرولو نه پس ایماندارانو هغوئ په خیر سره خپلو استوونکو ته واپس ولېږل. (٣٥) خو
پولوس او برنباس په اَنطاکیه کښې پاتې شول او هلته یې د ډېرو نورو سره د مالِک کلام اورولو او تعلیم یې ورکولو.

د پولوس رسول او برنباس جدائی

(٣٦) نو څو ورځې پس پولوس برنباس ته ووئیل چې، "راځه چې واپس لاړ شُو او ایماندارانو سره مِلاو شُو په هر هغه ښار
کښې چرته چې مونږ د مالِک کلام اورولے وو او د هغوئ د حال نه ځان خبر کړُو." (٣٧) د برنباس دا خواهش وو چې
یوحنا چې ورته مرقوس وائی د ځان سره بوځی. (٣٨) خو پولوس دا مناسب نۀ ګڼل چې هغه د ځان سره ملګرے کړی ځکه
چې یوحنا هغوئ په پمفولیه کښې ځانله پرېښے وُو او د خِدمت په کار کښې یې دوئ سره ملګرتیا نۀ وه کړې. (٣٩) د هغوئ
اختلاف دومره زیات شو چې هغوئ د یو بل نه جدا شول او برنباس مرقوس د ځان سره کړو او په سمندری جهاز کښې
قبرص ته روان شو. (٤٠) خو پولوس سیلاس خوښ کړو او هغه په خپل سفر روان شو. ایماندارانو هغه د مالِک فضل ته
وسپارلو. (٤١) هغه په شام او کلکیه ورتېر شو او جماعتونو له یې ډاډګیرنه ورکړه.

د پولوس رسول او سیلاس سره د تیموتیوس ملګرتیا

١٦ (١) پولوس دربې او لستره ته لاړو. هلته تیموتیوس نومې یو مرید وو چې مور یې یهودنړه وه او هغه ایمانداره وه خو د
هغۀ پلار یونانی وو. (٢) هغه د لستره او اِکونیوم په ایماندارانو کښې ډېر نېک نامه وو. (٣) پولوس غوښتل چې تیموتیوس د
خپل ځان سره بوځی، او د هغه یهودیانو د خاطره چې هلته اوسېدل هغوئ هغه سنت کړو ځکه چې هغوئ ټولو ته پته وه
چې د هغۀ پلار یونانی وو. (٤) څنګه چې هغوئ د یو ښار نه بل ته تلل نو هغه فرمانونه چې رسولانو او مشرانو پرې په
یروشلم کښې فېصله کړې وه، هغه یې ایماندارانو ته اورول چې عمل پرې وکړی. (٥) نو جماعتونه په ایمان کښې ورځ په

ورځ تکره کېدل او د هغوئ شمېر زياتېدو.

د مِکدونی سړی په حقله د پولوس رسول رويا

۶ نو هغوئ د فروګيه او ګلتيه په علاقو واوړېدل ځکه چې روحُ القُدس هغوئ د آسيه په صوبه کښې د کلام اورولو نه منع
کړی وُو. ۷ کله چې هغوئ د موسيه سرحد ته ورسېدل نو هغوئ کوشش وکړو چې بتونيه ته ننوځی خو د عيسیٰ روح
هغوئ پرې نۀ ښودل. ۸ نو هغوئ په موسيه تير شول او ترواس ته لاړل. ۹ د شپې پولوس رويا وليدله چې يو مِکدونی
سړے ولاړ دے او دا مِنت ورته کوی چې، "مِکدونيه ته راپورې وځه او زمونږ مدد وکړه." ۱۰ کله چې هغۀ دا رويا وليده
نو مونږ سمدستی کوشش وکړو چې مِکدونيه ته لاړ شُو. زمونږ دا خيال وو لکه چې خُدائ پاک راته وئيلی وی چې هغوئ ته
زيرے ورکړُو.

د فيليپی لِديه په حضرت عيسیٰ مسيح ايمان راوړل

۱۱ نو مونږ د ترواس نه په سمندری جهاز کښې سوارۀ شُو او نيغ ساموتراکې ته او په بله ورځ نياپوليس ته لاړو، ۱۲ او د
هغه ځائ نه فيليپی ته چې د مِکدونيه په ضِلع کښې لوئ ښار دے او د روميانو کالونی هم ده. مونږ په دې ښار کښې د څو
ورځو دپاره پاتې شُو. ۱۳ د سبت په ورځ مونږ د ښار د دروازې نه بهر د سيند غاړې ته لاړو چرته چې زمونږ دا خيال وو
چې خلق به د عبادت دپاره راټول شوی وی، مونږ کښېناستو او هلته د راغلو ښځو سره مو خبرې وکړې. ۱۴ په هغوئ
کښې د يوې نوم لِديه وو چې د قيمتی کاسنی رنګ جامو سوداګره وه او د تواتيره د ښار اوسېدونکې وه. هغه د خُدائ پاک
عبادت کوونکې وه. مالِک د هغې زړۀ پرانستو او هغې د پولوس کلام قبول کړو. ۱۵ کله چې هغې ته سره د خاندانه بپتسمه
ورکړے شوه نو هغې په مونږ زور واچولو او وې وئيل چې، "کۀ تاسو ما د مالِک ايمانداره ګڼئ نو راشئ او زما په کور
کښې مېلمانۀ شئ." او هغې مونږ په پاتې کېدو مجبور کړُو.

پولوس رسول او سيلاس په قيدخانه کښې

۱۶ مونږ يوه ورځ چې عبادتخانې ته روان وُو نو يوه نوکره مو وليدله چې پرې د غيب عالم روح ناست وو او هغې خپلو
مالِکانو ته د فال کتو په ذريعه ډېرې پيسې ګټلې. ۱۷ هغه نوکره پولوس او مونږ پسې راروانه وه او چغې يې وهلې، "دا د
خُدائ تعالیٰ غلامان دی او تاسو ته د خلاصون لار ښائی." ۱۸ هغې دا وينا ډېرې ورځې وکړه خو آخر پولوس تنګ شو.
هغۀ هغه روح ته مخ راواړولو او ورته يې ووئيل چې، "زۀ تا ته حُکم درکوم چې د عيسیٰ مسيح په نوم د دې نه بهر شه." او
هغه په هغه ځائ د هغې نه راووتو. ۱۹ خو کله چې د جينۍ مالِکانو وکتل چې د دوئ د ګټې اُميد ختم شو نو هغوئ پولوس
او سيلاس ونيول او په بازار کښې يې په راښکلو حاکمانو ته راوستل. ۲۰ چې کله يې هغوئ د منصفانو په وړاندې پيش
کړل نو هغوئ ووئيل چې، "دا کسان زمونږ په ښار کښې ګړبړ جوړوی او يهوديان هم دی. ۲۱ دوئ د هغه رسمونو تعليم
ورکوی کوم چې مونږ روميانو ته منل او عمل پرې کول روا نۀ دی." ۲۲ ګڼه هغوئ سره په پولوس او سيلاس باندې د
حملې کولو دپاره يو ځائ شوه او منصفانو حکم وکړو چې د دوئ جامې وباسئ او په کوتکونو يې ووهئ. ۲۳ د ښۀ وهلو
ټکولو نه پس يې هغوئ په قيدخانې کښې واچول او د جيل مشر ته يې حکم وکړو چې په هغوئ سخت نظر ساتی چې ونۀ
تښتی. ۲۴ د دې حکم په مطابق هغۀ هغوئ د قيدخانې په دننه حِصه کښې واچول او د هغوئ پښو ته يې زولنې واچولې. ۲۵
خو په نيمه شپه کښې پولوس او سيلاس دُعا کوله او د خُدائ پاک ثنا يې وئيله او نورو قيديانو ورته غوږ ابښے وو، ۲۶

چې ناګهانه داسې سخته زلزله راغله چې د قېدخانې بنيادونه يې وخوځول. او سمدستى ټولې دروازې کولاو شوې او د ټولو
قېديانو زولنې پرانستے شوې. ۲۷ کله چې د جېل مشر راويښ شو او د قېدخانې دروازې يې کولاو وليدلې نو دا خيال يې
وکړو چې قېديان به تښتېدلى وى، نو هغهٔ خپله تُوره راوويسته نو چې ځنګه يې خپل ځان وژلو. ۲۸ خو پولوس تېزه چغه
وکړه چې، "ځان ته نقصان مهٔ رسوه ځکه چې مونږ ټول دلته يُو." ۲۹ نو د جېل مشر ډيوه راوغوښته، ورمنډه يې کړه او
په رېږدو د پولوس او سيلاس په وړاندې پرېوتو. ۳۰ بيا هغهٔ هغوئ بهر راوويستل او وې وئيل چې، "اے صاحبانو، زهٔ څهٔ
وکړم چې خلاصون حاصل کړم؟" ۳۱ هغوئ جواب ورکړو چې، "په مالِک عيسىٰ باندې ايمان راوړه نو تهٔ او ستا خاندان
به خلاصون حاصل کړى." ۳۲ بيا هغوئ د مالِک کلام هغهٔ ته او د هغهٔ د کور ټولو خلقو ته واورولو. ۳۳ د شپې په هم
هغه وخت د جېل مشر هغوئ ځان سره بوتلل او زخمونه يې ورله ووينځل، نو په هم هغه ساعت هغوئ بيا هغهٔ ته سره د
خاندانه بپتسمه ورکړه. ۳۴ هغهٔ هغوئ خپل کور ته راوستل او خوراک يې ورته کېښودو او هغه سره د خپله ټوله خاندانه
ډېر خوشحاله شو ځکه چې هغوئ په خُدائ پاک ايمان راوړے وو. ۳۵ نو سحر وختى منصفانو آفسران د دې حکم سره
ورولېږل چې، "هغه کسان پرېږدئ چې لاړ شى." ۳۶ نو د جېل مشر پولوس ته دا خبر ورکړو او وئ وئيل چې، "منصفانو
دا خبر رالېږلے دے چې تهٔ او سيلاس دې آزاد کړے شى، نو اوس راوځئ او په خير لاړ شئ." ۳۷ خو پولوس آفسرانو ته
ووئيل چې، "باوجود د دې چې مونږ سره د روم شهريت دے خو هغوئ مونږ د خلقو په وړاندې بې‌ګناه بې‌خطا ووهلو. او
مونږ يې قېد کړو او اوس مو په پټه وباسى څهٔ؟ بلکل نه، هغوئ دې په خپله راشى او مونږ دې بهر کړى." ۳۸ آفسرانو د
دوئ دا خبره منصفانو ته ورسوله. کله چې هغوئ دا واورېدل چې پولوس او سيلاس سره د روم شهريت دے نو يرې
واخستل ۳۹ او راغلل او معافى يې ورنه وغوښته، او هغوئ يې رابهر کړل او مِنت يې ورته وکړو چې د ښار نه لاړ شئ. ۴۰
د قېدخانې نه وروستو هغوئ د لِديه کور ته لاړل او هلته د ايماندارانو ورونړو او خوېندو سره مِلاو شول او هغوئ ته يې
ډاډګيرنه ورکړه او بيا ترې رُخصت شول.

په تِسالونيکيه کښې اله ګوله

۱۷ ۱ بيا پولوس او سيلاس په امفيپوليس او په اپولونيه تير شول او تِسالونيکيه ته راغلل چرته چې د يهوديانو
عبادتخانه وه. ۲ او پولوس د خپل عادت په مطابق د هغوئ عبادتخانې ته تلو او درې هفتې د هر سبت په ورځ د هغوئ
سره د صحيفو نه بحث مباحثه کوله. ۳ او دا يې ورته تشريح او ثابت کړل چې مسيح به خامخا تکليفونه زغمى او د مړو
نه به بيا ژوندے راپاڅى. او هغهٔ ووئيل چې، "کوم عيسىٰ چې زهٔ تاسو ته بيانوم، هم هغه مسيح دے." ۴ په هغوئ کښې
ځينې راضى شول او د پولوس او سيلاس سره ملګرى شول او دغه شان د دې ديندارو يونانيانو يو څو عزتمندې ښځې هم
راضى شوې. ۵ خو يهوديانو د حسد له کبله د څهٔ بازارى بدمعاشانو په مدد، جلوس راوويستو او په ښار کښې يې اله
ګوله جوړه کړه. هغوئ د ياسون کور راګېر کړو چې پولوس او سيلاس ولټوى او د خلقو ګڼې ته يې راوباسى. ۶ خو چې
هغوئ يې ونهٔ موندل نو ياسون او ځينې نور ايمانداران يې د ښار منصفانو ته په زور راوستل او دا چغې يې وهلې چې، "هم
دې کسانو ټوله دُنيا په عذاب اخته کړې ده او اوس زمونږ ښار هم په عذابوى، ۷ او ياسون هغوئ د ځان سره ديره کړى
دى. هغوئ د قيصر ټول قانون د پښو لاندې کړے دے او دا وائى چې دلته يو بل بادشاه دے چې نوم يې عيسىٰ دے." ۸
کله چې خلقو او د ښار منصفانو دا واورېدل نو وارخطا شول. ۹ نو هغوئ د ياسون او نورو نه ضمانت واخستلو او پرې
يې ښودل.

پولوس رسول او سیلاس په بیریه کښې

۱۰ په هم هغه شپه ایماندارانو ورونړو پولوس او سیلاس بیریه ته ولېږل. کله چې هغوئ راورسېدل نو د یهودیانو عبادتخانې
ته لاړل. ۱۱ دا یهودیان د تِسالونیکیه د یهودیانو په نسبت آزاد خیاله وو، ځکه چې هغوئ کلام ډېر په اخلاص قبول کړے
وو او هره ورځ به يې د صحیفو په لوستلو غور کولو ترڅو په دې پوهه شی چې د هغوئ تعلیم صحیح دے او کهٔ نه. ۱۲ نو
په دې وجه په هغوئ کښې ډېرو ایمان راوړو او ورسره څهٔ یونانیانې عزتمندې ښځې او سړی هم ملګری شُو. ۱۳ خو چې د
تِسالونیکیه یهودیانو ته دا پته ولګېده چې پولوس په بیریه کښې هم د خُدائ پاک کلام بیانوی نو هغوئ هلته هم راغلل چې ګڼه
د هغوئ خلاف ولمسوی او را وې پاروی. ۱۴ نو ایماندارانو ورونړو پولوس سمدستی ښکته ساحل ته ولېږلو. خو سیلاس او
تیموتیوس دواړه وروستو پاتې شول. ۱۵ هغه کسان چې د پولوس د لارې ملګری وُو نو هغه يې اتینیه ته راوستو او په
واپسی کښې يې سیلاس او تیموتیوس ته دا پېغام ورکړو، څومره زر چې کېدے شی ما ته خپل ځان راورسوئ.

پولوس رسول په اتینیه کښې

۱۶ بیا چې پولوس په اتینیه کښې د هغوئ په اِنتظار وو نو زړهٔ يې ډېر غمژن شو چې ښار يې له بُتانو نه ډک ولیدلو. ۱۷ نو
هغهٔ به په عبادتخانه کښې د یهودیانو او دینداره یونانیانو سره بحثونه کول او دغسې به يې په بازارونو کښې هره ورځ هغوئ
سره کول څوک چې به هلته وُو. ۱۸ ځینې اِپیکوری او ستُوئیکی فلسفیانو هم ورسره بحث وکړو او ځینو ووئیل چې، "دا
بکواس کولو والا څهٔ وئیل غواړی؟" او نورو ووئیل چې، "داسې لګی چې دے د غېرو معبودانو بیان کوی." او دا يې ځکه
ووئیل چې هغهٔ د عیسیٰ او د قیامت په حقله زیرے اورولو. ۱۹ نو هغوئ هغه ونیولو او اریوپاګوس دربار ته يې راوستو او
ورته يې ووئیل چې، "دا نوے تعلیم کوم چې تهٔ ورکوې، مونږ په دې پوهولے شو څهٔ؟ ۲۰ مونږ ته تهٔ څهٔ عجیبه بیانونه
رارسوې، خو مونږ په دې ځان پوهول غواړو چې د دې مطلب څهٔ دے." ۲۱ نو په هغه وخت کښې اتینیانو او د هغه ځائ
بهرنی خلقو سره په نوې سوچونو باندې د تاویلو ماویلو نه بغېر بله مشغولا نهٔ وه. ۲۲ نو بیا پولوس د اریوپاګوس د دربار
په وړاندې ودرېدو او وې وئیل چې، "اے اتینیانو، زهٔ وینم چې تاسو په هر لحاظ ډېر سرګرم ایمانداران یئ. ۲۳ ځکه هر کله
چې زهٔ په ښار کښې وګرځېدم او ما ستاسو د عبادت د څیزونو ننداره په غور سره وکړه نو ما د نورو څیزونو سره یوه
قربانګاه ولیدله چې دا پرې لیکلے شوی وُو چې، د نامعلومه خُدائ پاک دپاره. تاسو چې د کوم څیز د نامعلوم په طور
عبادت کوئ، هم دغه څیز زهٔ درته بیانوم. ۲۴ هغه خُدائ پاک چې دُنیا يې پیدا کړه او په کښې يې هر څیز هم پیدا کړل،
څوک چې د آسمان او د زمکې مالِک دے هغه د بنی آدمو د لاس جوړو شوو زیارتونو کښې نهٔ اوسیږی. ۲۵ نهٔ د بنی آدم
لاس د هغهٔ خِدمت کولے شی او نهٔ هغه د بنی آدم د څهٔ څیز محتاج دے، بلکې هغه په خپله ټولو بنی آدمو له ژوند، ساه او
هر څهٔ ورکوی. ۲۶ هغهٔ د دُنیا ټول قومونه چې د دُنیا په مخ اوسیږی د یو انسان نه پیدا کړی دی. هغهٔ د هغوئ میعادونه او
د اوسېدو حدونه مقرر کړل. ۲۷ نو د هغهٔ غرض دا وو چې دوئ د خُدائ پاک لټون وکړی او کېدے شی چې په لټولو يې
بیامومئ. بېشکه چې هغه زمونږ د چا نه هم لرې نهٔ دے. ۲۸ ځکه چې په هغهٔ کښې زمونږ ژوندون، حرکت او وجود دے.
لکه څنګه چې ستاسو خپلو ځینو شاعرانو وئیلی دی، مونږ هم د هغهٔ د نسل نه یُو. ۲۹ نو چې مونږ د خُدائ پاک اولاد یُو نو
بیا مونږ ته دا سوچ کول مناسب نهٔ دی چې د خُدائ ذات لکه د سرو زرو، د سپینو زرو یا د کاڼی د بُت په شان وګڼو چې
بنی آدم په خپله پوهه او هُنر سره جوړ کړی وی. ۳۰ په تېر وختونو کښې خُدائ پاک دا جهالت نظر انداز کړے وو خو
اوس هغه هر چرته ټولو بنی آدمو له حُکم ورکوی چې توبه ګار شی. ۳۱ ځکه چې هغهٔ یوه ورځ مقرره کړې ده په کومه چې
به هغه د دُنیا عدالت په صداقت سره د یو سړی په وسیله وکړی کوم چې هغهٔ غوره کړے دے، او ټولو ته د دې ثبوت

ورکولو دپاره چې هغه ځوک دے چې د مړو نه یې بیا راژوندے کړو.“ ۳۲ کله چې هغوئ د مړو نه د بیا راژوندی کولو
خبرې واورېدلې نو ځینو ورپورې ټوقې شروع کړې خو نورو ورته ووئیل چې، ”په دې حقله به مونږ تا نه بیا خبرې واورو.“
۳۳ نو دغه شان پولوس د خلقو د مینځ نه ووتو. ۳۴ خو یو څو کسان ورسره شول او ایمان یې راوړو چې په هغوئ کښې
یو دیونیسیوس د اریوپاګوس د دربار کس وو او ورسره دمریس نومې یوه ښځه او ځینې نور کسان هم وُو.

د پولوس رسول کورنتوس ښار ته تلل

۱۸ ۱ د دې نه پس پولوس د اتینیه نه روان شو او کورنتوس ته لاړو. ۲ هلته هغه اکوله نومې یهودی سره مِلاو شو
چې د اصل نه د پونطوس وو او د ښځې نوم یې پرسکله وه. هغه تازه تازه د اِټلی نه راغلے وو ځکه چې کلودیوس ټولو
یهودیانو ته حُکم ورکړے وو چې د روم نه ووځئ. پولوس هغوئ سره د مِلاوېدو دپاره ورغلو. ۳ پولوس هلته ورسره
اوسېدلو او دوئ سره یې یو ځائ کار کولو ځکه چې د دوئ هم د هغهٔ په شان د تمبوانو جوړولو کسب وو. ۴ هغهٔ به د
هر سبت په ورځ د یهودیانو په عبادتخانې کښې بحث مباحثه کوله او د هغهٔ کوشش دا وو چې یهودیان او یونانیان خپل ځان
ته راواړوی. ۵ کله چې سیلاس او تیموتیوس د مِکدونیه نه راورسېدل نو پولوس خپل ځان په پوره توګه د تعلیم دپاره
وقف کړو او یهودیانو ته یې دا ګواهی ورکړه چې عیسیٰ هم مسیح دے. ۶ خو چې کله یې هغوئ مخالفت وکړو او بدرد یې
ورته ووئیل نو هغهٔ احتجاجاً خپلې جامې وشنډلې او هغوئ ته یې ووئیل چې، ”ستاسو خون ستاسو په غاړه، زهٔ ترې پاک
یم. اوس به زهٔ غېریهودیانو ته لاړ شم.“ ۷ بیا هغه د عبادتخانې نه روان شو او د تیطیوس یوستوس نومې سړی کور ته
لاړو چې د خُدائ پاک عبادت کوونکے وو او کور یې د عبادتخانې سره نزدې وو. ۸ کرسپوس چې د عبادتخانې مشر وو
سره د خپل مکمل خاندان په مالِک ایمان راوړو، او ډېرو کورنتیانو چا چې د پولوس تعلیم واورېدو ایمان یې راوړو او
بپتسمه ورته ورکړے شوه. ۹ یوه شپه پولوس ته مالِک په رویا کښې وفرمائیل چې، ”یرېږه مه، خپل تبلیغ جاری ساته او
خاموشه کېږه مه، ۱۰ ځکه چې زهٔ درسره یم. او هیڅوک به درباندې د نقصان رسولو دپاره حمله ونهٔ کړی ځکه چې په
دې ښار کښې ډېر خلق داسې دی چې زما دی.“ ۱۱ نو هغه هلته یو کال او شپږ میاشتې پاتې شو او هغوئ ته یې د خُدائ
پاک د کلام تعلیم ورکولو. ۱۲ خو چې کله ګلیو د اخیه حاکِم شو نو یهودیانو په شریکه په پولوس حمله وکړه او هغه یې
عدالت ته پېش کړو. ۱۳ هغوئ ووئیل چې، ”دغه سړے په داسې طریقه خلق د خُدائ پاک عبادت ته راړوی چې د شریعت
خلاف ده.“ ۱۴ څنګه چې پولوس جواب ورکولو نو په دې کښې ګلیو یهودیانو ته ووئیل چې، ”کهٔ چرې دا خبره د جرم یا د
سخت شرارت وی نو یهودیانو، ما به ستاسو شکایت مناسب ګڼلے وو. ۱۵ خو چې دا ستاسو د لفظونو، نومونو او د
یهودی شریعت خبره ده، نو بیا تاسو په خپله ورسره پوهه شئ، زهٔ د داسې مسئلو منصف جوړېدل نهٔ غواړم.“ ۱۶ او هغهٔ
هغوئ د عدالت نه وشړل. ۱۷ بیا هغوئ ټولو سوستینس راونیولو څوک چې د عبادتخانې سردار وو او هغه یې د عدالت په
وړاندې ووهلو. خو ګلیو په دې کار هیڅ غور ونهٔ کړولو.

د پولوس رسول اَنطاکیه ته واپس راتلل

۱۸ پولوس د څهٔ وخت دپاره هلته پاتې شو، بیا یې ایماندارانو ورونړو نه رُخصت واخستو او په سمندری جهاز کښې شام ته
روان شو او ورسره پرسکله او اکوله هم وُو. نو په کِنخریه کښې هغهٔ خپل سر وخرېلو ځکه چې هغهٔ منښته کړې وه. ۱۹
کله چې هغوئ اِفِسوس ته ورسېدل نو پولوس پرسکله او اکوله هلته پرېښودل. خو کله چې هغه هلته وو نو په عبادتخانه کښې
یې د یهودیانو سره مناظره وکړه. ۲۰ هغوئ ورته د زیات وخت دپاره د پاتې کېدو خواست وکړو خو هغهٔ اِنکار وکړو. ۲۱

خو د اِفِسوس د خلقو نه يې په دې خبره رُخصت واخستلو چې، ”کۀ د خُدائ پاک رضا وی نو زۀ به بيا واپس تاسو له
راشم.“ بيا هغه د هغوئ نه لاړو. ۲۲ کله چې هغه په قيصريه کښې د جهاز نه کوز شو نو هغه يروشلم ته لاړو او د جماعت
د خلقو سره مِلاو شو او بيا اَنطاکيه ته واپس شو. ۲۳ هلته د څۀ وخت تېرولو نه پس هغه په سفر روان شو او د ګلتيه او
فروګيه په مُلک کښې وګرځېدو او ټولو مريدانو ته يې ډاډ ورکړو.

د اپولوس په اِفِسوس کښې بيان

۲۴ نو اپولوس نومې يو يهودی چې د اسکندريه اوسېدونکے وو، اِفِسوس ته راغلو. او د هغۀ خبرې ډېرې خوږې وې او د
کِتابِ مقدس تکړه عالِم وو. ۲۵ هغۀ د مالِک خُدائ د لارې تعليم حاصل کړے وو او په روحانی جوش سره يې خبرې
کولې او د عيسیٰ په حقله يې صحيح تعليم ورکولو. اګر کۀ هغه صرف د يحيیٰ د بپتسمې نه واقف وو. ۲۶ هغۀ په عبادتخانې
کښې په زړۀ ورتيا سره خبرې شروع کړې. خو چې کله پرسکله او اکوله د هغۀ خبرې واورېدلې نو هغوئ هغه يو طرف ته
کړو او د خُدائ پاک لار يې ورته په صحيح تفصيل سره بيان کړه. ۲۷ او چې اپولوس وغوښتل چې اخيه ته پورې وځی نو
ايماندارانو هغۀ ته د تلو ډاډ ورکړو او مريدانو ته يې وليکل چې د هغۀ هرکلے وکړی. نو چې هغه هلته ورسېدو نو هغۀ د هغه
چا ډېره مدد وکړو چې د خُدائ پاک په فضل يې ايمان راوړی د لوئ ښېګړې سبب شو. ۲۸ ځکه چې هغۀ په مناظره کښې په ډېرو
دليلونو سره يهوديان لاجوابه کړل او د کِتاب مقدس نه يې دا ثابته کړه چې عيسیٰ هم مسيح دے.

پولوس رسول په اِفِسوس کښې

۱۹ ۱ څۀ وخت چې اپولوس په کورنتوس کښې وو نو پولوس په دننو علاقو کښې وګرځېدو او اِفِسوس ته راغلو. هلته
هغۀ څو مريدان وليدل، ۲ هغۀ هغوئ ته ووئيل چې، ”د ايمان راوړلو په موقع په تاسو روحُ القُدس نازل شوے وو؟“ هغوئ
جواب ورکړو چې، ”نه، مونږ ته خو دا پته هم نشته چې روحُ القُدس څۀ خيز دے.“ ۳ بيا پولوس ووئيل چې، ”تاسو ته د
څۀ بپتسمه درکړے شوې وه؟“ هغوئ جواب ورکړو چې، ”د يحيیٰ بپتسمه.“ ۴ پولوس ورته ووئيل چې، ”د يحيیٰ بپتسمه
خو د توبې بپتسمه وه. هغۀ خلقو ته وئيل چې په هغه چا ايمان راوړئ څوک چې زما نه پس راتلونکے دے، او هغه عيسیٰ
دے.“ ۵ په دې اورېدو هغوئ ته د مالِک عيسیٰ په نوم بپتسمه ورکړے شوه. ۶ کله چې پولوس خپل لاسونه د هغوئ په
سر کېښودل نو په هغوئ روحُ القُدس نازل شو او هغوئ په غېر ژبو خبرې شروع کړې او پېشګوئيانې يې کولې. ۷ هلته
هغوئ ټول تقريباً دولس کسان وُو. ۸ تر درېو مياشتو پورې پولوس عبادتخانې ته تلو او په زړۀ ورتيا به يې خبرې کولې او
خلق يې د خُدائ پاک د بادشاهۍ په حقله قائلول. ۹ خو ځينی ډېر ضدناک وُو او ايمان راوړلو نه يې اِنکار وکړو او د
جماعت په وړاندې يې د خُدائ پاک لارې ته بدرد وئيل. نو پولوس هغوئ نه لاړو او خپل مريدان يې د ځان سره بوتلل او
هره ورځ به يې د تورنوس په سکول هال کښې بحث کولو. ۱۰ تر دوو کالو پورې دا کار روان وو او داسې د آسيه د صوبې
ټولو اوسېدونکو يهوديانو او يونانيانو دواړو د مالِک کلام واورېدو.

د سکيوا زامن

۱۱ خُدائ پاک د پولوس په وسيله لوئې لوئې معجزې وکړې، ۱۲ تر دې چې خلقو به خپل رومالونه او پېش بندونه د
پولوس د بدن سره لګول او هغه به يې په بيمارانو راښکل نو هغوئ به د رنځونو نه رغېدل او پيريان به د هغوئ نه تښتېدل.

۱۳ بيا ځينې دم آچوونکي يهوديان چې سيلانيان وُو نو هغوئ به هم د پيريانو د ايستلو دپاره د مالِک عيسىٰ نوم دغه شان استعمالولو. هغوئ به وئيل چې، ”تاسو ته د هغه عيسىٰ په نوم حکم درکوو چې پولوس يې بيانوی رابهر شئ.“ ۱۴ د سکيوا نومې يهودی مشر اِمام اووۀ زامنو هم دا کار کولو. ۱۵ خو پيريانو جواب ورکړو او وې وئيل چې، ”زۀ عيسىٰ پېژنم او پولوس هم پېژنم، خو تاسو څوک يئ؟“ ۱۶ بيا هغه پيريانو نيولی سړی په هغوئ ورټوپ کړو او ټول يې رالاندې کړل او داسې يې وټکول چې هغوئ د هغۀ کور نه بربنډ او ژوبل شوی وتښتېدل. ۱۷ کله چې په اِفِسوس کښې د دې خبرې ټولو يهوديانو او يونانيانو ته پته ولګېده نو په هغوئ ټولو يره راغله او د مالِک عيسىٰ د نوم لوئی يې بيان کړه. ۱۸ ډېرو کسانو چې ايمان يې راوړے وو، رامخکښې شول او په خپله يې دا اِقرار وکړُو چې هغوئ جادوګری کوله. ۱۹ ډېرو هغه جادوګرو چا چې جادوګری کوله خپل کتابونه يې راټول کړل او د خلقو په وړاندې يې وسوزول. کله چې د دې کتابونو د قيمت اندازه ولګولے شوه، نو دا د پنځوسو د سپينو زرو د سيکو وو. ۲۰ دغه شان د مالِک کلام ډېر خور او مضبوط شو.

په اِفِسوس کښې بلوه

۲۱ نو د دې نه پس پولوس د روحُ القُدس په هدايت دا فېصله وکړه چې مِکدونيه او اخيه ته لاړ شی او بيا يروشلم ته لاړ شی، او بيا هغۀ ووئيل چې، ”هلته د تلو نه وروستو ما ته په کار دی چې زۀ ضرور د روم ښار وګورم.“ ۲۲ نو هغۀ خپل دوه مدد کوونکی تيموتيوس او اِراستوس مِکدونيه ته ولېږل او په دې دوران کښې هغه په خپله د څۀ وخت دپاره د آسيه په صُوبه کښې پاتې شو. ۲۳ هم په دې دوران کښې د خُدائ پاک د لارې په وجه سخت تکليف جوړ شو. ۲۴ هلته ديميتريوس نومې يو زرګر وو چا به چې د ارتِميسې د زيارت د سپينو زرو نمونې جوړولې او د ډېرو کاريګرو پرې ښۀ روزګار روان وو. ۲۵ هغۀ هغوئ سره د دې روزګار نور کاريګر او تاجران هم راغونډ کړل او وئ وئيل چې، ”اے ورونړو، تاسو ته ښۀ پته ده چې زمونږ ټول آمدن هم د دې تجارت نه دے. ۲۶ خو تاسو ګورئ او اورئ چې دې سړی پولوس په خپلو خبرو ګڼ خلق، نۀ صرف په اِفِسوس کښې بلکې په ټوله آسيه کښې واړول، په دې وينا سره چې د بنی آدم د لاس جوړ شوی خُدايان هډو خُدايان نۀ دی. ۲۷ دلته صرف دا خطره نۀ ده چې زمونږ کاروبار به بېقدره شی بلکې د ارتِميسې زيارت به هيڅ څيز هم ونۀ ګڼلے شی او د لوئ خُدائ ارتِميس هغه شان او شوکت به ختم شی چې ټولې آسيه او دُنيا به يې عبادت کولو.“ ۲۸ کله چې هغوئ دا خبرې واورېدلې نو هغوئ په غصه شول او شور يې جوړ کړو چې، ”د اِفِسيانو ارتِميسه لويه ده.“ ۲۹ نو ټول ښار ګډوډ شو او هغوئ د پولوس د سفر ملګری، د مِکدونيه اوسېدونکی ګايوس او اريسترخوس ونيول او د تماشې ځائ ته يې راوستل. ۳۰ پولوس هغه ګڼې ته تلل غوښتل خو مريدانو پرې نۀ ښودو. ۳۱ تر دې چې د آسيه د صوبې مشرانو چې د پولوس دوستان وُو، هغۀ ته منت وکړو چې، ”د تماشې ځائ ته لاړ نۀ شې.“ ۳۲ په دې دوران کښې په چغو سورو کښې به چا څۀ وئيل او چا څۀ ځکه چې ټوله غونډه ګډه وډه وه او ډېر په دې خبر هم نۀ وُو چې هغوئ د څۀ دپاره راجمع شوی دی. ۳۳ خو په غونډه کښې د ځينو کسانو دا خيال وو چې سکندر قصوروار دے ځکه چې يهوديانو هغه وړاندې راديکه کړو. او سکندر خلقو ته د خاموشۍ اِشاره وکړه او د ګڼې په وړاندې يې د خپلې دفاع کولو کوشش وکړو. ۳۴ خو کله چې هغوئ وپېژندو چې هغه يهودی دے نو تقريباً تر دوو ګينټو هغوئ ټولو يوه چغه ويستله چې، ”د اِفِسيانو ارتِميسه لويه ده.“ ۳۵ خو د ښار ناظم اعلىٰ ګڼه چپ کړه. هغۀ ووئيل چې، ”اے د اِفِسوس خلقو، څوک دی چې ورته دا پته نۀ وی چې زمونږ د اِفِسوس ښار د لوئ ارتِميسې د زيارت او د هغې يو مقدس کاڼے چې د آسمان نه راپرېوتے دے. ۳۶ نو چې د دې څيزونو نه اِنکار نۀ شی کېدے، نو تاسو له په کار دی چې خاموشه شئ او په تادئ کښې څۀ غلطی ونۀ کړئ. ۳۷ دا کسان چې تاسو دلته راوستی دی، نۀ خو دوئ د زيارت غلۀ دی او نۀ يې زمونږ د ديوی ګستاخی کړې ده. ۳۸ په دې وجه کۀ چرې ديميتريوس او د هغۀ کسبګرو سره د چا خلاف شکايت وی نو عدالتونه کولاو دی او منصفان هم په کښې دی، پرېږدئ چې

دواړه په خپلو کښې د يو بل خلاف شکايت وکړی. (۳۹) خو کۀ تاسو بله کومه معامله راوړاندې کوئ نو د هغې فيصله به په
قانونی مجلس کښې وشی. (۴۰) مونږ د ننني شور شرابې په حق کښې د شکايت يره په ځان ومنله ځکه چې دا بې‌مقصده وه
او مونږ سره د حکومت دپاره هيڅ جواب نشته.“ (۴۱) کله چې ناظم اعلیٰ دا خبره وکړه نو هغه ګڼه رُخصت شوه.

د پولوس رسول مِکدونيه او يونان ته سفر

۲۰ (۱) هر کله چې اله ګوله ختمه شوه نو پولوس په مريدانو پسې خبر ولېږلو او د ډاډګيرنې نه پس يې ترې رُخصت
واخستو او مِکدونيه ته لاړو. (۲) کله چې هغۀ په هغه علاقو کښې سفر کولو نو ايماندارانو له يې ډاډګيرنه ورکوله او هغه بيا
يونان ته راغلو، (۳) چرته چې هغۀ درې مياشتې تېرې کړې. هغه شام ته په سمندری جهاز کښې تلو چې يهوديانو د هغۀ
خلاف يو سازش جوړ کړو نو هغۀ دا فيصله وکړه چې د مِکدونيه په لاره واپس لاړ شی. (۴) هغۀ سره د پرحوس زوئ
سوپترس د بيريه نه، اريسترخوس او سکندس د تِسالونيکيه نه، ګايوس د دِربے نه، تيموتيوس، او ورسره تخيکوس او
تروفيموس د آسيه نه، په سفر کښې ملګری ؤو. (۵) هغوئ مخکښې لاړل او په تروآس کښې يې زمونږ اِنتظار کولو. (۶) خو
د پتيرې روټۍ د اختر نه وروستو مونږ د فيليپي نه په سمندری جهاز کښې روان شُو او په پينځو ورځو کښې مونږ د هغوئ
سره په تروآس کښې يو ځائ شُو او هلته مونږ يوه هفته تيره کړه.

د پولوس رسول په تروآس کښې آخری ملاقات

(۷) د هفتې په اوله ورځ مونږ د روټۍ دپاره راغونډ شوی ؤو. پولوس خلقو ته بيان شروع کړو ځکه چې بله ورځ هغۀ
غوښتل چې لاړ شی، نو تر نيمې شپې پورې يې خبرې وکړې. (۸) هلته پاس په بالاخانه کښې چرته چې مونږ راجمع ؤو
ډېرې ډيوې بلې شوې وې. (۹) يو زلمے چې يوتخوس نوم يې وو، په کړکۍ کښې ناست وو. د پولوس د خبرو په اوږدېدو
سره خوب ورله جوته ورکړه، او چې خوب يوړو نو د دريم چت نه ښکته زمکې ته پرېوتو. چې راوچت يې کړو نو هغه بيا
مړ شوے وو. (۱۰) خو پولوس ښکته ورکوز شو او هغه يې په غېږ کښې راوچت کړو او وې وئيل، ”مۀ يرېږئ، تر اوسه
پورې ژوندے دے.“ (۱۱) بيا پولوس بالاخانې ته وختلو، او د عشاء ربانی د روټۍ ماتولو نه وروستو يې د هغوئ سره تر
سحره پورې خبرې وکړې او بيا هغه رُخصت شو. (۱۲) بيا هغوئ هغه زلمے خپل کور ته ژوندے بوتلو او هغوئ ټول بيا ښۀ
مطمئن ؤو.

د تروآس نه تر ميليتوس پورې سفر

(۱۳) نو مونږ مخکښې لاړو او په سمندری جهاز کښې سوارۀ شُو او اَسوس ته روان شُو، هلته نه پولوس هم جهاز ته
راختونکے وو. ځکه چې هغۀ دا بندوبست او نيت کړے وو چې د وچې د لارې نه به لاړ شی. (۱۴) کله چې هغه مونږ سره په
اَسوس کښې يو ځائ شُو نو مونږ هغه په جهاز کښې سور کړو او ميتيلينے ته يو ځائ لاړو. (۱۵) په هغه ورځ مونږ د هغه
ځايه روان شُو او د خيوس جزيرې نه تير شُو. او په بله ورځ مونږ ساموس ته ورسېدو او په بل سبا مونږ ميليتوس ته
ورسېدو. (۱۶) ځکه چې پولوس دا فيصله کړې وه چې د اِفِسوس نه واوړی نو هغه به د آسيه په علاقه کښې د وخت تېرولو
نه بچ شی، هغۀ غوښتل چې څنګه هم کېدے شی چې د پنځوسمې اختر په يروشلم کښې تير کړی.

د پولوس رسول د اِفِسوس مشرانو سره ملاقات

۱۷ نو پولوس د میلیتوس نه اِفِسوس ته خبر ولیږلو او د جماعت مشران یې راوبلل چې هغهٔ سره مِلاو شی. ۱۸ کله چې
هغوئ ورله راغلل هغهٔ هغوئ ته ووئیل، "تاسو ته ښهٔ پته ده چې د کومې ورځې نه چې ما د آسیه په زمکه اول قدم کېښودو
نو ما تاسو سره څنګه وخت تیر کړو. ۱۹ ما پوره په عاجزئ او ژړا سره د مالِک خِدمت وکړو او د یهودیانو سازشونه او
آزمېښتونه چې په ما راغلل هغه مې وزغمل. ۲۰ تاسو ته پته ده چې ما هیڅ څیز هم چې ستاسو د ښېګړې دپاره وو، پټ نهٔ
ساتلو، بلکې ما تاسو ته د خلقو په وړاندې او کور په کور تعلیم درکړے دے. ۲۱ ما یهودیانو او یونانیانو دواړو ته ګواهی
ورکړه چې د خُدائ پاک په وړاندې توبه وباسئ او په مالِک عیسیٰ مسیح ایمان راوړئ. ۲۲ او اوس د روحُ القُدس د غلام
په توګه زهٔ یروشلم ته روان یم، او هلته چې څهٔ ما ته پېښیږی د هغې نه هیڅ خبر نهٔ یم، ۲۳ خو ما ته روحُ القُدس صرف دا
یو خبردارے راکوی چې په هر ښار کښې قېد او تکلیفونه ستا انتظار کوی. ۲۴ خو زهٔ د خپل ژوند هیڅ پرواه نهٔ ساتم، او
زما خواهش صرف دا دے چې خپله منډه سر ته ورسوم او هغه خِدمت پوره کړم چې مالِک عیسیٰ ما ته سپارلے دے،
یعنې چې د خُدائ پاک د فضل د زیری په حقله خلقو ته ګواهی ورکړم. ۲۵ تاسو ټولو او هغه چا ته چې ما د خُدائ پاک د
بادشاهۍ بیان کړے دے اوس زهٔ په دې پوهېږم چې تاسو به کله هم زما مخ بیا ونهٔ وینئ. ۲۶ نو څکه زهٔ نن دا اِعلان کوم
چې زما په غاړه د چا د خُون ذمه واری هم نشته. ۲۷ څکه چې ما تاسو ټولو نه د خُدائ پاک مقصد او یوه خبره هم د
بیانولو نه، نهٔ ده پټه کړې. ۲۸ د خپل ځان او د هغه ټولې رمې خیال ساتئ کومه چې روحُ القُدس ستاسو په حواله کړې ده
او د خُدائ پاک د هغه جماعت شپونتوب وکړئ کوم چې هغهٔ د خپل زوئ د وینې په قیمت په بیعه اخستے دے. ۲۹ ما ته
پته ده چې زما د تلو نه پس به په تاسو کښې داړونکی لیوان راشی او رمه به په امان پرې نهٔ ږدی. ۳۰ ستاسو په ډله کښې به
هم څهٔ خلق داسې راپاڅی چې رښتیا به په دروغو بدل کړی او په دې به مریدان خپل ځان ته راواړوی. ۳۱ نو په دې وجه
خبردار اوسئ، او دا خبره یاد ساتئ چې ما تر دریو کالو پورې شپه او ورځ په تاسو کښې هر یو ته په ژړا انګولا سره تعلیم
درکړو. ۳۲ او اوس زهٔ تاسو خُدائ پاک او د هغهٔ د فضل کلام ته حواله کوم، هغه کلام ته چې تاسو آبادوی او تاسو ته په
هغوئ ټولو کښې میراث درکوی څوک چې پاک دی. ۳۳ ما د چا نه هم د سپینو زرو او یا د سرو زرو یا د جامو خواهش
نهٔ دے کړے. ۳۴ تاسو ټول په خپله ښهٔ خبر یئ چې ما په خپلو لاسونو کار کړے دے او د ځان او د خپلو ملګرو
حاجتونه مې پوره کړی دی. ۳۵ په دې هر څهٔ کښې ما تاسو ته مثال درکړو چې په دې طریقه مونږ ته په کار دی چې د
غریبانانو مدد وکړو او د مالِک عیسیٰ خبرې یاد ساتو چې هغهٔ په خپله فرمائیلی دی چې، د اخستو نه په ورکړه کښې برکت
ډېر دے." ۳۶ کله چې هغهٔ خبرې ختمې کړې نو پولوس د هغوئ ټولو سره خُدائ پاک ته په سجده شو او دُعا یې وغوښته.
۳۷ بیا هغوئ ټولو وژړل او پولوس له یې غاړه ورکړه او ښکل یې کړو. ۳۸ هغوئ په دې خبره زیات خفه شول چې هغهٔ
ووئیل چې دوئ به بیا کله هم د هغهٔ مخ ونهٔ وینی. بیا هغوئ ورسره تر کشتۍ پورې لاړل.

د پولوس رسول یروشلم ته سفر

۲۱ ۱ کله چې مونږ د هغوئ نه رُخصت شُو او جهاز روان شو، نو مونږ نېغ د قوس جزیرې ته راغلو او په بله ورځ
رودوس ته او د هغه ځائ نه پاترا ته لاړُو. ۲ هلته مونږ یوه کشتۍ ولاړه ولیده چې فینیکې ته تیاره وه. مونږ وروختلو او په
هغې کښې مو سفر وکړو. ۳ مونږ په لاره کښې د قبرص جزیره ولیده او ترې نه په ګس لاس تیر شُو. مونږ شام ته سفر
جاری وساتلو او په صور کښې کوز شُو څکه چې هلته یې د کشتۍ نه سامان کوزولو. ۴ مونږ مریدان ومونده او هلته یوه

هفته ورسره ایسار شُو. هغوئ د روحُ القُدس په هدایت پولوس ته ووئیل چې، "یروشلم ته مهٔ ځه." ۵ نو کله چې زمونږ
ورځې پوره شوې نو مونږ له هغه ځائ نه په خپل سفر روان شُو. او هغوئ ټول سره د ښځو او بچو، مونږ سره د ښار نه بهر
راووتل او هلته مونږ د سمندر په غاړه په سجده شُو او د خُدائ پاک نه مو دُعا وغوښتله. ۶ بیا مونږ یو بل سره خُدائ په
امانی وکړه او مونږ کشتئ ته وختلو او هغوئ خپل کور ته واپس لاړل. ۷ د صور نه زمونږ سفر جاری وو او بیا مونږ
پتولیمَس ته راغلو، او مونږ د ایماندارانو سره مِلاو شُو او د هغوئ سره د یوې ورځې دپاره پاتې شُو. ۸ په بله ورځ مونږ
روان شُو او قیصریه ته راغلو، او مونږ د فیلیپوس مېلمانهٔ شُو چې د زیرې دعوت ورکوونکے وو. او هغه د هغه اوو کسانو
نه یو وو څوک چې د خوراک تقسیمولو دپاره غوره کړے شوے وو. ۹ د هغهٔ څلور پېغلې لوڼه وې چې نبوت به یې کولو.
۱۰ مونږ چې هلته یو څو ورځو دپاره ایسار وُو نو د یهودیه نه اګابوس نومې یو نبی راغلو. ۱۱ هغه مونږ له راغلو، او د
پولوس ملابند یې واخستو او په دې یې خپل لاس او پښې وتړل او وې وئیل چې، "روحُ القُدس دا وائی چې په یروشلم کښې
به یهودیان په دې طریقه د دې ملابند مالِک وتړی او هغه به غېریهودیانو ته په حواله کړی." ۱۲ مونږ چې دا خبرې
واورېدلې نو مونږ او نورو مقامی ایماندارانو پولوس ته منت وکړو چې یروشلم ته لاړ نهٔ شی. ۱۳ خو پولوس جواب ورکړو،
"تاسو ولې ژاړئ او زما زړهٔ ماتوئ؟ ځکه چې زهٔ نهٔ یواځې تړلو ته، بلکې دې ته هم تیار یم چې د مالِک عیسیٰ دپاره په
یروشلم کښې شهید شم." ۱۴ بیا چې هغهٔ ونهٔ منل نو مونږ چُپ پاتې شُو او ومو وئیل چې، "د مالِک مرضی دې پوره شی."
۱۵ مونږ د دې نه پس د تلو بندوبست وکړو او یروشلم ته روان شُو. ۱۶ د قیصریه نه څهٔ مریدان هم مونږ سره راغلل او
مونږ یې د مناسون کور ته راوستُو چې د قبرص اوسېدونکے وو او پخوانے مرید وو او مونږ د هغهٔ سره پاتې شُو.

د پولوس رسول او یعقوب په یروشلم کښې ملاقات

۱۷ کله چې مونږ یروشلم ته راورسېدو ایماندارانو ورونړو راته تود هرکلے ووئیلو. ۱۸ په بله ورځ پولوس مونږ سره د
یعقوب مِلاوېدو له لاړو او ټول مشران هم هلته موجود وُو. ۱۹ هغوئ سره د مِلاوېدو نه پس پولوس ورته هغه هر څهٔ چې
خُدائ پاک د هغهٔ د خِدمت په وسیله په غېریهودیانو کښې کړی وُو یو په یو په تفصیل سره بیان کړل. ۲۰ کله چې هغوئ دا
واورېدل نو هغوئ د خُدائ پاک ثنا ووئیله. بیا هغوئ پولوس ته ووئیل، "تهٔ ګورې وروره چې په یهودیانو کښې څومره په
زرګونو کسانو ایمان راوړے دے او هغوئ ټول د شریعت په حقله ښهٔ سرګرم دی. ۲۱ هغوئ ته ستا په حقله وئیل شوی
دی چې تهٔ هغه ټولو یهودیانو ته چې په غېریهودیانو کښې اوسی، دا تعلیم ورکوې چې د موسیٰ نه راواوړئ. او تهٔ هغوئ ته
وائې چې خپل بچی مهٔ سنتوئ یا زمونږ رِواجونه مهٔ کوئ. ۲۲ نو مونږ څهٔ وکړو؟ هغوئ به یقیناً خبر شوی وی چې تهٔ
راغلے یې. ۲۳ نو تهٔ هغه څهٔ کوه چې مونږ درته وایو. مونږ سره څلور سړی دی چې نذر یې منلے دے. ۲۴ تهٔ دوئ د
ځان سره کړه او خپل ځان ورسره پاک کړه، د هغوئ د سرکلی پېسې هم تهٔ ورکړه، نو چې دوئ خپل سرونه وخرائی. نو بیا
به هر څوک پوهه شی چې ستا په باب کښې وئیلے شوې خبرې رښتیا نهٔ دی، بلکې تهٔ په خپله هم په شریعت عمل کوې او
خیال یې ساتې. ۲۵ خو ترڅو چې د ایماندار شوو غېریهودیانو خبره ده مونږ هغوئ ته خط ورلېږلے دے چې بُتانو ته د نذر
کړې قربانئ نه، د هغې د وینې او د مُردار شوی ځاروی غوښې نه او د زناکارئ نه ځان ساتئ." ۲۶ نو پولوس په بله ورځ
هغه څلور سړی د ځان سره بوتلل او د هغوئ سره د ځان پاکولو نه پس هغه د خُدائ کور ته لاړو چې د هغه تاریخ اعلان
وکړی په کوم چې د پاکېدو وخت پوره کېږی او د هر یو دپاره به نذرانه ورکړی.

د خُدائ په کور کښې د پولوس رسول ګرفتاری

۲۷ کله چې اووهٔ ورځې پوره کېدې نو د آسیه صوبې یهودیانو پولوس د خُدائ په کور کښې ولیدلو. هغوئ ټوله ګڼه

ولمسوله او هغه يې ونيولو، ۲۸ او چغې يې کړلې، "اے بنی اِسرائيلو. زمونږ مدد وکړئ. دا هغه سړے دے چې هر چا ته او
هر چرته زمونږ د خلقو او زمونږ د شريعت خلاف تعليم ورکوی او زمونږ د خُدائ د کور بې‌حرمتی کوی. د دې نه لويه
خبره دا ده چې هغۀ يونانيان هم د خُدائ کور ته راوستی دی او دا پاک ځائ يې پرې پليت کړے دے." ۲۹ ځکه چې هغوئ
په ښار کښې مخکښې نه د دۀ سره د اِفِسوس تروفيموس ليدلے وو او دا يې سوچ وو چې پولوس هغه د ځان سره د خُدائ
کور ته ننه ايستے دے. ۳۰ ټول ښار ناقلاره شو او خلق د هر طرف نه په منډه راغلل. هغوئ پولوس ونيولو او د خُدائ د
کور نه يې بهر راښکو او سمدستی دروازې بندې شوې. ۳۱ هغوئ لا د هغۀ د مرګ کوشش کولو چې د پلټنې کمان آفسر ته
خبر راغلو چې په ټول يروشلم کښې اله ګوله ده. ۳۲ هغۀ سمدستی سپاهيان او د هغوئ صوبه داران د ځان سره کړل او
په منډه يې د الې ګولې ځائ ته ځان ورسولو. کله چې هغوئ کمان آفسر او سپاهيان وليدل نو د پولوس وهل ټکول يې بند
کړل. ۳۳ کمان آفسر راوړاندې شو، هغه يې ګرفتار کړو او حُکم يې ورکړو چې، "دوه زولنې ورته واچوئ." بيا هغۀ تپوس
وکړو چې، "دا څوک دے او دۀ څۀ کړی دی؟" ۳۴ په ګڼه کښې چا يوه چغه وهله او چا بله. او کله چې هغۀ د الې ګولې په
وجه اصل حقيقت معلوم نۀ کړے شو نو حُکم يې ورکړو چې، "دے قلعې ته دننه کړئ." ۳۵ کله چې پولوس پوړو ته
ورسېدو نو د ګڼې د غصه کېدو په وجه هغه سپاهيانو په اوږو کړو، ۳۶ د خلقو ګڼه ورپسې وه او دا چغې يې وهلې چې،
"دے مړ کړئ."

د پولوس رسول د خپل ځان صفائی پېش کول

۳۷ څنګه چې يې پولوس قلعې ته بوتلو نو هغۀ کمان آفسر ته ووئيل چې، "زۀ تا ته يوه خبره کولے شم؟" کمان آفسر ورته
ووئيل چې، "ښه. تا ته يونانی هم درځی؟ ۳۸ نو بيا تۀ هغه مِصری نۀ يې چا چې څۀ موده مخکښې بغاوت جوړ کړے وو او
څلور زره دهشتګرد يې د ځان سره بيابان ته بوتلی وُو؟" ۳۹ پولوس جواب ورکړو چې، "زۀ يهودی يم او د کلکيه د ترسس
يم، او د دغه اهم ښار مقامی اوسېدونکے يم. ما ته اجازت راکړه چې دې خلقو ته خبرې وکړم." ۴۰ کله چې هغۀ ورله
اجازت ورکړو نو پولوس په پوړو ودرېدو او خلقو ته يې د چپ کېدو اِشاره وکړه. او کله چې خلق غلی شول نو هغۀ ورته په
عبرانی ژبه کښې تقرير وکړو او وې وئيل چې،

د ګڼې په وړاندې د پولوس رسول صفائی پېش کول

۲۲ ۱ "اے مشرانو او کشرانو، غوږ شئ. زۀ اوس ستاسو په وړاندې خپله صفائی بيانوم." ۲ هر کله چې هغوئ په
عبرانی ژبه کښې د هغۀ خطاب واورېدو نو هغوئ ورته نور ښۀ خاموش شول. بيا هغۀ ووئيل، ۳ "زۀ يهودی يم، د کلکيه په
ترسس ښار کښې پېدا شوے وم، او زۀ دلته په دې ښار کښې لوئ شوے يم او د ګمليايل په شاګردئ کښې مې د خپلو
مشرانو د سخت شريعت تعليم حاصل کړو، زۀ هم لکه ستاسو په شان د خُدائ پاک په خِدمت کښې سرګرم وم لکه څنګه
چې نن تاسو ټول يئ. ۴ او د دې لارې منونکی به ما تر مرګ پورې زورول، ښځې او سړی به مې دواړه ګرفتارول او په
قيدخانه کښې به مې بندول. ۵ زما په باب کښې مشر اِمام او ټول اولسی مشران ګواهان دی. هغوئ ما ته په دمشق کښې
خپلو يهودی وروڼو ته خطونه راکړی وُو او زۀ دمشق ته هم دې دپاره تلے وم چې د هغه ځائ خلق ګرفتار کړم او د سزا
دپاره يې دلته يروشلم ته راولم. ۶ کله چې زۀ په لار دمشق ته ورنزدې شوم، د غرمې وخت وو چې ناڅاپی له آسمان نه
يوه لويه شُغله له ما نه ګېرچاپېره وځلېده. ۷ زۀ په زمکه راپرېوتلم او ما يو آواز واورېدو چې ما ته يې وئيل چې ساؤله،
ساؤله، تۀ ما ولې زوروې؟ ۸ ما جواب ورکړو چې مالِکه، تۀ څوک يې؟ بيا هغۀ ما ته وفرمائيل چې، زۀ عيسیٰ ناصری يم

چې تهٔ يې زوروې. ۹ زما ملګرو هغه رڼا وليدله خو د هغهٔ آواز يې وانهٔ وريدو چا چې ما سره خبرې کولې. ۱۰ نو ما
ورته ووئيل چې مالِکه، زهٔ څهٔ وکړم؟ مالِک جواب راکړو چې پاڅه. او دمشق ته لاړ شه او هلته به تا ته ټول کارونه ووئيلے
شى، کوم چې ستا دپاره مقرر شوى دى. ۱۱ هر کله چې زهٔ د رڼا شُغلې ړوند کړم نو زما ملګرو زهٔ د لاسه ونيولم او
دمشق ته يې بوتلم. ۱۲ هلته حنانياس نومې يو سړے وو چې په شريعت ټينګ ولاړ وو او د هغه ځائ په اوسېدونکو ټولو
يهوديانو کښې ښهٔ نېک نام وو. ۱۳ هغه ما ته راغلو، ما سره خوا کښې ودرېدلو او راته يې ووئيل چې، اے ساؤله وروره،
سترګې وغړوه. او هم هغه ساعت زهٔ بينا شولم او هغه مې وليدلو. ۱۴ هغهٔ بيا ووئيل چې زمونږ د پلار نيکونو خُدائ پاک تهٔ
دې دپاره غوره کړې چې د هغهٔ مرضى وپېژنې او د هغهٔ صادق خادِم ووينې او د هغهٔ آواز واورې. ۱۵ ځکه چې تهٔ به ټولې
دُنيا ته د هغهٔ ګواهى کوې چې څهٔ دې ليدلى او اورېدلى دى. ۱۶ نو اوس تهٔ ولې سستى کوې؟ پاڅه بپتسمه واخله او د هغهٔ
د نوم په يادولو خپل ګناهونه پاک کړه. ۱۷ کله چې زهٔ يروشلم ته واپس راغلم او ما د خُدائ په کور کښې دُعا کوله نو زهٔ
بېخوده شوم. ۱۸ او عيسىٰ مې وليدو چې ما ته فرمائى چې زر کوه او سمدستى د يروشلم نه اوځه، ځکه چې دوئ به زما
په حقله ستا ګواهى قبوله نهٔ کړى. ۱۹ ما ورته ووئيل چې مالِکه هغوئ ته دا معلومه ده چې په هره عبادتخانه کښې به ما
هغوئ نيول او په کوړو به مې وهل د چا به چې په تا ايمان وو. ۲۰ او کله چې ستا د ګواه سِتِفانوس وينه توئ شوله نو زهٔ
په خپله هلته موجود وم او پرې راضى وم او د هغوئ د جامو څوکى مې کوله چا چې هغه مړ کړو. ۲۱ بيا هغهٔ ما ته
ووئيل، لاړ شه، ځکه چې زهٔ تا لرې لرې غېر يهودى قومونو ته لېږم.“

پولوس رسول او رومى کمان آفسر

۲۲ تر دې خبرو پورې هغوئ هغهٔ ته غوږ نيولے وو، خو بيا هغوئ چغې کړې، ”د داسې سړى مخ دې ورک شى، دا د
پرېښودو قابل نهٔ دے.“ ۲۳ او هغوئ لا نورې چغې کړې، خپلې جامې يې وشلولې او خاورې يې بره نوستلې. ۲۴ نو کمان
آفسر حُکم وکړو چې، ”پولوس قلعې ته واپس بوځئ.“ او هدايت يې ورکړو چې، ”په کوړو وهلو ترې بيان واخلئ او دا وجه
ترې معلومه کړئ چې د هغهٔ خلاف دا هنګامه ولې راپورته شوې ده.“ ۲۵ خو کله چې هغوئ هغه د وهلو دپاره وتړلو نو
پولوس هلته ولاړ صوبه دار ته ووئيل چې، ”ولې دا ستا دپاره جائز دى چې تهٔ يو مقامى رومى په کوړو وهې چې جرم پرې
ثابت نهٔ وى؟“ ۲۶ کله چې صوبه دار دا واورېدل نو هغه کمان آفسر ته ورغلو او هغهٔ ته يې ووئيل چې، ”تهٔ څهٔ کول
غواړې؟ دا سړے خو مقامى رومى دے.“ ۲۷ کمان آفسر پولوس له راغلو او تپوس يې ترې وکړو، ”ما ته ووايه چې تهٔ
رښتيا مقامى رومى يې څهٔ؟“ او هغهٔ ووئيل چې، ”آو.“ ۲۸ کمان آفسر ورته ووئيل چې، ”ما خو په لوئ قيمت دا مقامى حق
اخستے دے.“ پولوس ورته ووئيل ”خو دا زما قومى حق دے.“ ۲۹ نو سمدستى هغه څوک چې د هغهٔ نه تفتيش کوونکى
وُو د هغهٔ نه وروستو شول، او کمان آفسر هم ووېرېدو ځکه چې هغهٔ ته پته ولګېده چې پولوس مقامى رومى دے او هغهٔ
تړلے دے. ۳۰ په بله ورځ کمان آفسر غوښتل چې صحيح معلومات تر لاسه کړى چې يهوديانو ولې په پولوس اِلزام
ولګولو. هغهٔ پولوس آزاد کړو او مشرانو اِمامانو او ټولې اولسى جرګې ته يې حُکم ورکړو چې، ”راټول شئ.“ بيا هغهٔ پولوس
ښکته راوستلو او د هغوئ په وړاندې يې ودرولو.

۲۳ ۱ پولوس جرګې ته په اوچتو سترګو وکتل او وې وئيل چې، ”اے زما ورونړو، تر نن ورځې ما په صفا ضمير سره
د خُدائ پاک په وړاندې خپل ژوند تير کړے دے.“ ۲ بيا مشر اِمام حنانياس پولوس سره ولاړو خلقو ته حُکم ورکړو
چې، ”په خوله يې ووهئ.“ ۳ په دې پولوس هغهٔ ته ووئيل چې، ”خُدائ پاک به تا ووهى، اے مکاره، تهٔ ناست يې چې د

شریعت په مطابق زما فیصله وکړې، او اوس تهٔ د شریعت خلاف زما د وهلو حُکم ورکوې څهٔ؟“ ۴ خو څوک چې نزدې
ولاړ وو وئ وئیل چې، ”تهٔ د خُدائ پاک د مشر اِمام بےعزتی کوې څهٔ؟“ ۵ او پولوس ووئیل چې، ”زما ورونړو، ما ته پته نهٔ
وه چې هغه مشر اِمام دے. ځکه چې صحیفې وائی چې، تاسو د خپل قوم حاکِم ته بدرد مهٔ وایئ.“ ۶ بیا کله چې پولوس
ته پته ولګېده چې په دوئ کښې یوه ډله د صدوقیانو ده او بله د فریسیانو نو هغهٔ په جرګه کښې چغې کړې چې، ”اے زما
ورونړو، زهٔ یو فریسی یم او د فریسی زوئ یم. زما اُمید دے چې مړی به بیا راژوندی کیږی، نو په دې وجه زما تحقیقات
کیږی.“ ۷ کله چې هغهٔ دا ووئیل نو د فریسیانو او صدوقیانو په مینځ کښې اختلاف شروع شو او جرګه په مینځ دوه ځایه
شوه. ۸ ځکه چې صدوقیان وائی چې نهٔ قیامت نهٔ فرښتې او نهٔ روح شته، خو فریسیان درې واړه منی. ۹ بیا لویه
غوغا جوړه شوه او د فریسیانو د فرقې ځینې د شرعې عالمان راپاڅېدل او په کلکه یې ووئیل چې، ”مونږ په دې سړی کښې
هیڅ غلطی نهٔ وینو. شاید چې یوې فرښتې یا روح ورسره خبرې کړې وې.“ ۱۰ کله چې بلوه زیاته شوه نو کمان آفسر
ویرېدو هسې نه چې دوئ پولوس ټوټې ټوټې کړی، نو هغهٔ سپاهیانو ته حُکم وکړو چې، ”لاندې لاړ شئ او هغه د هغوئ نه په
زور راولئ او قلعې ته یې دننه راولئ.“ ۱۱ په هغه شپه مالِک پولوس ته ظاهر شو او ورته یې وفرمائیل چې، ”تکړه شه، ځکه
څنګه چې تا په یروشلم کښې زما په حق کښې ګواهی کړې وه، نو هم دغه شان یې په روم کښې هم وکړه.“

د پولوس رسول د قتل سازش

۱۲ په سحر کښې یهودیان د یو سازش دپاره راغونډ شول او خپلو کښې یې سره دا قَسم وکړو چې نهٔ به څهٔ خورو او نهٔ به
څهٔ څښو ترڅو چې دوئ پولوس وژلے نهٔ وی. ۱۳ د څلوېښتو کسانو نه زیات په دې سازش کښې شامل وو. ۱۴ هغوئ
مشرانو اِمامانو او د جرګې مشرانو له ورغلل او وې وئیل چې، ”مونږ په خپلو کښې پوخ قَسم کړے دے چې تر هغې به نهٔ
څهٔ خورو او نهٔ څهٔ څښو ترڅو چې مونږ پولوس مړ نهٔ کړُو. ۱۵ اوس دا ستاسو او د جرګې کار دے چې کمان آفسر ته
درخواست وکړئ چې هغه تاسو له لاندې راولی په دې بهانه چې تاسو غواړئ چې د دهٔ د مقدمې صحیح تحقیقات وکړئ.
مونږ دې ته تیار یُو چې دلته د رارسېدو نه وړاندې هغه قتل کړُو.“ ۱۶ خو د پولوس خوریے د هغوئ د سازش نه خبر شو.
نو هغه لاړو او قلعې ته ننوتو او پولوس ته یې د هغوئ د سازش ووئیل. ۱۷ بیا پولوس یو صوبه دار راوغوښتو او وې وئیل
چې، ”دا ځوان کمان آفسر ته بوځه، ځکه چې دے ورته څهٔ ضروری خبره کوی.“ ۱۸ نو صوبه دار هغه د ځان سره بوتلو
او کمان آفسر له یې ور وستو. او وې وئیل چې، ”قېدی پولوس زهٔ راوبللم او راته یې ووئیل چې دا ځوان تا ته درولم ځکه
چې دے تا ته څهٔ ضروری خبره کول غواړی.“ ۱۹ کمان آفسر هغه د لاسه ونیولو، یو طرف ته یې کړو او تپوس یې ترې
وکړو چې، ”ما ته ووایه چې څهٔ خبره ده؟“ ۲۰ هغهٔ ووئیل چې، ”یهودیانو سازش کړے دے چې تا ته عرض وکړی چې
سبا له تهٔ پولوس د جرګې په وړاندې پېش کړه او د دوئ بهانه دا ده چې د هغهٔ د مقدمې پوره پوره تحقیقات کوُو. ۲۱ نو تهٔ
د هغوئ خبره مهٔ منه ځکه چې د هغوئ د څلوېښتو کسانو نه زیات سړی په هغهٔ د حملې کولو دپاره ناست دی، هغوئ دا
قَسم کړے دے چې ترڅو چې هغوئ پولوس مړ نهٔ کړی، تر هغې به نهٔ څهٔ خوری او نهٔ څهٔ څښی. اوس هغوئ تیار دی خو
ستا د حکم اِنتظار دے.“ ۲۲ نو کمان آفسر هغه ځوان رُخصت کړو او ورته یې حکم ورکړو چې، ”چا ته ونهٔ وائی چې تا
ما ته دا اِطلاع راکړې ده.“

د پولوس رسول ګورنر فِلیکس ته لیږل

۲۳ بیا کمان آفسر خپل دوه صوبه داران راوغوښتل او دا حُکم یې ورکړو چې، ”نن شپه نهٔ بجې قیصریه ته د تلو دپاره

دوه سوه فوجیان، اویا د آسونو سوارۀ او دوه سوه نیزه بازان تیار کړئ. ۲۴ پولوس له هم د سورلۍ بندوبست وکړئ چې
هغه پرې سور شی او هغه صحیح سلامت فِلیکس ګورنر ته ورسوی.“ ۲۵ هغۀ یو خط هم ورته داسې ولیکلو چې، ۲۶ ”د
کلودیوس لسیاس نه معزز ګورنر فِلیکس ته سلام. ۲۷ دا سړے یهودیانو نیولے وو او هغوئ وژلو خو چې زۀ خبر شوم
چې هغه مقامی رومی دے، نو زۀ سپاهیانو سره ورغلم او دے مې بچ کړو. ۲۸ ما دا غوښتل چې دا جُرم معلوم کړم چې
هغوئ پرې د کوم اِلزام لګولے دے. نو ما پولوس د هغوئ جرګې ته بوتلو. ۲۹ زۀ پوهه شوم چې په دۀ باندې د دوئ د
شریعت د مسئلو په حقله اِلزام وو، خو څۀ داسې جُرم پرې نۀ وو چې دۀ ته پرې د قید یا د مرګ سزا ورکړے شی. ۳۰
کله چې زۀ خبر شوم چې د دۀ خلاف سازش جوړ شوے دے، نو ما دے سمدستی تا له درولېږلو او مدعیانو ته مې هم
حکم ورکړو چې د دۀ په خلاف خپله مقدمه تاسو ته وړاندې کړی.“ ۳۱ نو د حُکم په مطابق فوجیانو پولوس بوتلو او د شپې
یې انتیپترس ښار ته راوستو. ۳۲ په بله ورځ هغوئ د آسونو سوارۀ د هغۀ سره د مخکښې تلو دپاره پرېښودل او هغوئ قلعې
ته راواپس شول. ۳۳ کله چې هغوئ قیصریه ته راغلل نو خط یې ګورنر له ورکړو او پولوس یې هم د هغۀ په وړاندې پېش
کړو. ۳۴ خط یې ولوستو، هغۀ د پولوس نه تپوس وکړو چې تۀ د کومې صوبې اوسېدونکے یې. او کله چې ګورنر خبر شو
چې هغه د کلکیه اوسېدونکے دے، ۳۵ هغۀ ووئیل چې، ”زۀ به ستا مقدمه هله اورم کله چې ستا مدعیان راورسی.“ بیا هغۀ
حُکم وکړو چې هغه دې د هیرودیس په قلعه کښې وساتلے شی.

په قیصریه کښې د فِلیکس په وړاندې د پولوس رسول مقدمه

۲۴ ۱ پینځۀ ورځې پس مشر اِمام حنانیاس سره د مشرانو او ترطولوس نومې وکیل راغے او هغوئ د ګورنر په
وړاندې د پولوس خلاف مقدمه پېش کړله. ۲ کله چې پولوس راوغوښتے شو نو ترطولوس مقدمه داسې شروع کړه، وئیل
یې چې، ”صاحبه، ستا په وجه مونږ په پوره امن ژوند تېروو او ستا د خیال کولو په سبب په دې صوبه کښې د ترقۍ کارونه
روان دی. ۳ صاحِبه، مونږ دا خبره په هر ځائ او هر چرته په پوره شُکر ګزارۍ سره منو. ۴ زۀ ستاسو زیات وخت
اخستل نۀ غواړم، خو زۀ درته مِنت کوم چې په مهربانۍ سره زما یو څو خبرې واورئ. ۵ دا سړے زمونږ دپاره ناسور
دے چې په ټوله دُنیا کښې د یهودیانو په مینځ کښې فتنه خوروی. او دے د ناصریانو د فرقې مشر دے. ۶ دۀ د خُدائ د
کور د بې‌حرمتۍ کوشش هم وکړو، نو بیا مونږ هغه ګرفتار کړو. ۷ خو لسیاس کمان آفسر په مینځ کښې راغلو او دا
سړے یې په زبردستۍ سره زمونږ د لاسه وویستو. ۸ کۀ تۀ په خپله د هغۀ نه تپوس وکړې نو تۀ به د هغه هر څۀ نه خبر
شې چې مونږ پرې اِلزام لګولے دے.“ ۹ یهودیان هم ورسره په اِلزام لګولو کښې متفِق شول او وئ وئیل چې دا ټولې
خبرې رښتیا دی.

د پولوس رسول د فِلیکس په مخکښې دِفاع کول

۱۰ بیا ګورنر پولوس ته د جواب ورکولو اِشاره وکړه، نو پولوس داسې جواب ورکړو چې، ”زۀ د دې نه خبر یم چې د ډېرو
کالونو راسې تۀ د دې قوم قاضی یې، نو ځکه زۀ په اطمینان سره خپله دفاع کوم. ۱۱ تۀ د دې خبرې په خپله معلومات
کولے شې چې تقریباً دولس ورځې هم نۀ کیږی چې زۀ یروشلم ته عبادت له تلے وم. ۱۲ زۀ دوئ د چا سره د خُدائ په
کور کښې یا په عبادتخانې کښې یا په ټول ښار کښې په بحث کولو یا د خلقو په بلوه کولو نۀ یم لیدلے. ۱۳ او نۀ دوئ تا ته
زما خلاف دا اِلزام ثابتولے شی. ۱۴ خو زۀ تا ته اقرار کوم چې زۀ د هغه لارې پیروی کوم چې دوئ ورته فرقه وائی او زۀ
د خپل پلار نیکونو د خُدائ پاک عبادت کوم. زۀ په هغه هر څۀ ایمان لرم چې د شریعت په مطابق وی او د نبیانو په صحیفو

کښې ليکلې وی. ۱۵ زۀ د خُدائ پاک نه اُميد کوم هغه اُميد چې دوئ يې هم منى چې نېک او بد دواړه به بيا له مړو نه
راژوندى کېږى. ۱۶ په دې وجه زۀ پوره کوشش کوم چې د خُدائ پاک او د خلقو په وړاندې مې ضمير صفا وى. ۱۷ د
يو څو کالونو د غېر حاضرۍ نه پس زۀ خپل قام ته د خېرات ورکولو او د نذرانو پېش کولو دپاره راغلے يم. ۱۸ کله چې
ما دا کول نو دوئ زۀ د خُدائ په کور کښې وليدلم چې د پاکوالى رسم مې پوره کولو. ما سره نۀ څۀ گڼه وه او نۀ کومه اله
گوله وه. خو د آسيه د صُوبې څۀ يهوديان هلته وُو. ۱۹ کۀ د هغوئ زما خلاف څۀ شکايت وى نو هغوئ دې د اِلزام لگولو
دپاره تاسو ته حاضر شى. ۲۰ يا دا چې دا کسان ووائى چې جرگې ته د پېش کولو نه وړاندې هغوئ په ما کښې څۀ قصور
ليدلے وو، ۲۱ سېوا د دې نه چې ما هلته د دوئ په وړاندې په اوچت آواز دا خبره وکړه چې نن ستاسو په وړاندې د مړو د
بيا ژوندى کېدلو په بابت زما فېصله کېږى.“ ۲۲ بيا فِليکس څوک چې د دې لارې د عقيدې نه ښۀ خبر وو، په دې وينا
مقدمه ملتوى کړه چې، ”کله چې لسياس کمان آفسر دلته راشى نو زۀ به ستا د مقدمې فېصله واورم.“ ۲۳ بيا هغۀ صوبه
دار ته حُکم ورکړو چې، ”پولوس په قېد کښې وساتئ خو سختې ته يې مۀ نيسئ او د دۀ په دوستانو کښې هيڅوک هم د دۀ د
ضرورتونو پوره کولو نه مۀ منع کوئ.“

د پولوس رسول نظر بند کېدل

۲۴ خو څو ورځې پس فِليکس د خپلې ښځې دروسيله سره راغلو څوک چې يهودنه وه. نو پولوس يې راوغوښتو او په
عيسىٰ مسيح د ايمان راوړلو په حقله يې خبرې ترې نه واورېدلې. ۲۵ او څنگه چې هغۀ په صداقت او په نفس قابو ساتلو او
د راتلونکې عدالت په حقله بيان شروع کړو نو فِليکس وېرېدو او وې وئيل چې، ”اوس لاړ شه. کله چې زۀ اوزگار شم نو بيا
به دې راوغواړم.“ ۲۶ هم په دغه وخت کښې هغۀ طمع کوله چې پولوس به ورته رشوت ورکړى او په دې وجه يې هغه څو
ځله راوغوښتو او ورسره يې خبرې وکړې. ۲۷ چې دوه کالونه تېر شول نو د فِليکس په ځائ پروکيوس فِستوس مقرر شو.
او فِليکس د يهوديانو د خوشحالولو دپاره پولوس په قېد کښې هم هغه شان پرېښودلو.

د پولوس رسول قيصر ته اپيل

۲۵ ۱ قيصريه صوبې ته د رسېدو نه درې ورځې پس فِستوس گورنر يروشلم ته لاړو. ۲ هلته ورته مشرانو اِمامانو او
د يهوديانو مشرانو د پولوس خلاف مقدمه پېش کړه. ۳ او خواست يې ورته وکړو چې د پولوس خلاف په مونږ دا مهربانى
وکړه چې هغه يروشلم ته ولېږه، په حقيقت کښې هغوئ په لاره د هغۀ د وژلو سازش کړے وو. ۴ فِستوس په جواب کښې
ووئيل چې، ”پولوس په قيصريه کښې قېدخانه کښې دے، او زۀ په خپله هلته زر ورروان يم. ۵ نو ستاسو څۀ مشران دې
راسره لاړ شى او کۀ د هغۀ خلاف څۀ غلطى ثابته شى نو دعوىٰ دې پرې وکړى.“ ۶ هغه هغوئ سره د لس اتۀ ورځو نه
زيات پاتې نۀ شو، بيا هغه قيصريه ته لاړو او په بله ورځ په عدالت کښې په خپله کُرسۍ کښېناستو او د پولوس د حاضرولو
حکم يې وکړو. ۷ کله چې هغه حاضر شو نو د يروشلم نه راغلى يهوديان د هغۀ نه راچاپېره شول او په هغۀ يې سخت
رنگارنگ اِلزامونه ولگول، خو هغه يې ثابت نۀ کړے شول. ۸ خو پولوس په خپلې صفائى کښې ووئيل چې، ”ما د يهوديانو
د شريعت، د خُدائ د کور يا د قيصر په خلاف څۀ جرم هم نۀ دے کړے.“ ۹ خو فِستوس د يهوديانو د خوشحالولو دپاره
د پولوس نه تپوس وکړو چې، ”ولې تۀ يروشلم ته تلل غواړې چې هلته په دې مقدمه کښې زما په وړاندې پېش شې؟“ ۱۰ خو
پولوس ووئيل چې، ”نه، زۀ د قيصر په عدالت کښې ولاړ يم او زما مقدمه دې هم دلته پېش کړے شى. او تا ته دا ښۀ پته ده
چې ما خو د يهوديانو خلاف هيڅ جرم نۀ دے کړے. ۱۱ کۀ چرې زۀ گناه گار يم او داسې څۀ جرم مې کړے وى چې د

مرګ د سزا لائق وی نو زهٔ د مرګ نه د تښتېدو کوشش نهٔ کوم. خو کهٔ چرې زما خلاف اِلزامونو کښې څهٔ حقيقت نهٔ وی
نو څوک هم ما دوئ ته نهٔ شی سپارلے. زهٔ قيصر ته اپيل کوم.“ ۱۲ بيا فِستوس د خپلو مشرانو سره د مشورې نه پس
پولوس ته جواب ورکړو چې، ”تا قيصر ته اپيل کړے دے، نو تهٔ به قيصر ته لاړ شې.“

د فِستوس د اګرپا بادشاه سره مشوره کول

۱۳ د څو ورځو تېرېدو نه پس اګرپا بادشاه او بِرنيکی قيصريه ته راغلل چې فِستوس ته هرکلے ووائی. ۱۴ هغوئ هلته
ډېرې ورځې پاتې شول نو فِستوس د پولوس مقدمه بادشاه ته وړاندې کړه او وې وئيل چې، ”مونږ سره يو سړے دے چې
فِليکس په قېدخانه کښې پرېښے دے. ۱۵ کله چې زهٔ په يروشلم کښې وم نو مشرانو اِمامانو او د يهوديانو مشرانو ما ته د
هغهٔ په حقله اِطلاع راکړه او د هغهٔ خلاف يې د سزا د حکم کولو سوال وکړو. ۱۶ ما هغوئ ته جواب ورکړو چې دا د
روميانو دستور نهٔ دے چې مجرم د هغهٔ مدعيانو ته وسپاری ترڅو چې مجرم ته د مدعيانو په مخامخ د صفائی پېش کولو
موقع ورنهٔ کړی. ۱۷ نو کله چې هغوئ ما سره دلته راغلل نو ما وخت ضائع نهٔ کړو او په بله ورځ په عدالت کښې
کښېناستم او د هغه سړی د حاضرېدو حکم مې وکړو. ۱۸ کله چې د هغهٔ مخالفين خبرو ته پاڅېدل نو هغوئ داسې اِلزام
پېش کړو چې زما په خيال خاطر کښې ترې نه طمع هم نهٔ وه. ۱۹ خو د هغې په ځائ هغوئ خپل دينی بحث شروع کړو او
د دوئ اختلاف په دې خبره وو چې يو مړ کس دے چې نوم يې عيسیٰ دے، خو د پولوس وينا دا ده چې هغه مړ نهٔ دے،
ژوندے دے. ۲۰ خو کله چې زهٔ د دې مسئلې په حل پوهه نهٔ شوم نو ما ورته دا ووئيل چې کهٔ تهٔ غواړې چې يروشلم ته لاړ
شې او هلته ستا مقدمه پېش کړے شی. ۲۱ خو پولوس اپيل وکړو چې هغه دې د قيصر د فېصلې دپاره دلته وساتلے شی،
نو ما حکم وکړو چې تر هغې دې هغه دلته وساتلے شی ترڅو چې يې زهٔ قيصر ته ولېږم.“ ۲۲ بيا اګرپا فِستوس ته ووئيل
چې، ”زهٔ د دې سړی خبرې په خپله اورېدل غواړم،“ هغهٔ جواب ورکړو چې، ”سبا به تهٔ د هغهٔ خبرې واورې.“ ۲۳ نو په بله
ورځ اګرپا او بِرنيکی په شان او شوکت سره عام دربار ته رانوتل چې ورسره لوئ آفسران او د ښار خاص مشران وُو. بيا
فِستوس د هغهٔ د پېشۍ حکم وکړو او پولوس دننه حاضر کړے شو. ۲۴ بيا فِستوس ووئيل چې، ”اے اګرپا بادشاه او
مونږ سره موجودو ټولو حاضرينو، تاسو دا سړے وينئ د چا په حقله چې ټولو يهوديانو دلته او په يروشلم کښې ما ته
خواست کړے دے او دا چغې يې وهلې چې دے نور د ژوندی پاتې کېدو قابل نهٔ دے. ۲۵ خو ما ته پته ولګېده چې دهٔ
داسې څهٔ نهٔ دی کړی چې ورته دې د مرګ سزا ورکړے شی. او کله چې هغهٔ قيصر اعظم ته اپيل وکړو نو ما د هغهٔ د لېږلو
فېصله وکړه. ۲۶ خو ما سره د دهٔ په حقله څهٔ داسې پوخ اِلزام نشته چې قيصر ته يې وليکم، نو ځکه ما دے ستاسو ټولو
په وړاندې او خاص د بادشاه اګرپا په وړاندې پېش کړو، نو چې د دهٔ تفتيش کولو نه پس زهٔ څهٔ وليکم. ۲۷ ځکه چې ما ته
دا نامناسب ښکاری چې د يو قېدی خلاف څهٔ ښکاره جرم نهٔ وی او هغه بادشاه ته ولېږلے شی.“

د پولوس رسول د اګرپا بادشاه په وړاندې خپله صفائی پېش کول

۲۶ ۱ بيا اګرپا پولوس ته ووئيل چې، ”تا ته د خپل ځان په حقله د خبرو کولو اجازت دے.“

بيا پولوس خپل لاس اوچت کړو او خپله صفائی يې داسې پېش کړله چې، ۲ ”اے اګرپا بادشاه. زهٔ خپل ځان خوش
قِسمته ګڼم چې ستا په وړاندې ولاړ يم او د خپل ځان په حقله د هغه ټولو اِلزامونو صفائی پېش کوم چې يهوديانو راباندې
لګولی دی. ۳ او خاص تهٔ د يهوديانو د رِواجونو او اختلافاتو نه ډېر ښهٔ واقف يې نو ځکه تا ته مِنت کوم چې زما خبرې

په تسلي سره واوره. ۴ زما د ځوانئ نه زما ژوندون ټولو يهوديانو ته معلوم دے چې د شروع نه ما ژوند د خپلو خلقو سره او په يروشلم کښې تير کړے دے. ۵ دوئ ما د ډېر وخت نه پېژني او که غواړی نو دا تپوس هم کولے شي چې زۀ يو فريسی يم کومه چې زمونږ د مذهب د ټولو نه سخته فرقه ده. ۶ او اوس زۀ د هغه وعدې په اُميد دلته د فيصلې دپاره ولاړ يم کومه چې زمونږ د پلار نيکونو سره خُدائ پاک کړې وه. ۷ بلکې زمونږ دولس قبيلې د هغې وعدې د پوره کېدو په طمع کښې شپه او ورځ پوره په جوش او جذبې سره عبادت کوی. اے بادشاه سلامته، هم په دې وجه يهوديان په ما اِلزامونه لګوی. ۸ نو دا خلق ولې دا خبره ناممکنه ګنی چې خُدائ پاک مړی بيا راژوندی کوی؟ ۹ خو په حقيقت کښې ما اول هم دا خبره ضروری ګڼله چې د عيسیٰ ناصری د نوم خلاف ډېر څۀ کارونه وکړم. ۱۰ او په يروشلم کښې ما هم دغه شان وکړل، د مشرانو اِمامانو په واک او اختيار مې ډېر مقدسين قېدخانو ته واچول او کله چې به په هغوئ د مرګ فتویٰ لګېدله نو زما رائ به هم ورسره وه. ۱۱ ما په ټولو عبادتخانو کښې هغوئ ته سزا ورکوله او کوشش مې دا وو چې دوئ په دې مجبور شي چې کُفر ووائی او زۀ هغوئ ته دومره ډېر غصه وم چې د هغوئ د زورولو پسې به نورو مُلکونو او ښارونو ته هم تلم.

د پولوس رسول د ايمان راوړلو بيان

۱۲ دغسې په دې سوچ سره زۀ د مشرانو اِمامانو په اختيار او حکم د دمشق په سفر روان وم. ۱۳ نو اے بادشاه سلامت، کله چې زۀ په غرمه کښې په لاره روان وم نو ما د آسمان نه يوه رڼا وليدله چې د نمر نه هم زياته تېزه وه، دا زما او زما د ملګرو نه ګېرچاپېره وځلېده. ۱۴ کله چې مونږ ټول په زمکه پرېوتلو نو ما په عبرانی ژبه کښې يو آواز واورېدلو چې ما ته يې داسې ووئيل چې، ”ساؤله، ساؤله، تۀ ما ولې زوروې؟ موږی ته لته ورکول به تا ته ګران پرېوځی.“ ۱۵ ما جواب ورکړو چې، ”مالِکه، تۀ څوک يې؟“ بيا هغۀ ما ته وفرمائيل چې، ”زۀ عيسیٰ ناصری يم چې تۀ يې زوروې. ۱۶ خو اوس پاڅه، او نېغ په خپلو پښو ودرېږه. زۀ د دې دپاره تا ته ښکاره شوم چې تا خپل خِدمتګار او ګواه مقرر کړم. او چې دُنيا ته تۀ د دې څيزونو ګواهي ورکړې کوم چې تا وليدل او څۀ چې به وروستو زۀ تا ته ښکاره کړم. ۱۷ زۀ به تا د خپلو خلقو او د غېريهوديانو نه بچ کړم، چا ته چې زۀ تا لېږم ۱۸ چې د هغوئ سترګې کولاو کړې، او هغوئ د تيارې نه رڼا ته او د شېطان د اختيار نه خُدائ پاک ته راواړوې، چې هغوئ ته د ګناهونو نه معافی مِلاو شی. او د هغوئ سره ورته ځائ مِلاو شی څوک چې په ما د ايمان راوړلو په وسيله مقدس شوی دی.“

د پولوس رسول د يهوديانو او د غېريهوديانو په وړاندې ګواهی ورکول

۱۹ نو ځکه اے اګرپيا بادشاه، زۀ د دې آسمانی رويا نه نافرمانه نۀ شوم. ۲۰ زۀ د ټولو نه اول د دمشق اوسېدونکو ته راغلم او بيا يروشلم ته لاړم او د يهوديه ټولې علاقې او غېريهوديانو ته مې هم دا اعلان وکړو چې دوئ دې توبه ګار شی او خُدائ پاک ته دې رجوع وکړی. او داسې عملونه دې وکړی چې د دوئ توبه ترې ښکاره شی. ۲۱ په دغه وجه يهوديانو زۀ د خُدائ په کور کښې ونيولم او زما د وژلو کوشش يې وکړو. ۲۲ خو تر ننه پورې خُدائ پاک زما مل دے، نو ځکه زۀ دلته ستاسو په وړاندې ولاړ يم او لويو او وړو ته دا ګواهي ورکوم د څۀ چې نبيانو او موسیٰ پېشګوئي کړې ده، د دې نه بغېر نور څۀ نۀ وايم، ۲۳ يعنې دا چې مسيح به ضرور سختې وزغمی او هغه به د مړو نه اول بيا راژوندے شی، او په داسې کولو سره به هغه زمونږ خلقو او غېريهوديانو دواړو ته د رڼا اِعلان وکړی.“

د پولوس رسول اګریپا ته د ایمان راوړلو اپیل

۲۴ لا پولوس په خپله صفائی کښې خبرې کولې چې فِستوس په اوچت آواز ووئیل چې، "پولوسه، تهٔ لیونے یې، ستا ډېر
عِلم تهٔ لیونے کړے یې." ۲۵ خو پولوس ووئیل چې، "اے معزز فِستوسه، زهٔ لیونے نهٔ یم، څهٔ چې زهٔ وایم هغه د اعتماد
قابل او رښتیا دی. ۲۶ بادشاه په دغه خبرو ښهٔ خبر دے او هغهٔ سره زهٔ په زړهٔ ورتیا خبرې کوم. زهٔ دا یقین ساتم چې دا
واقعې د هغهٔ نه پټې نهٔ دی، ځکه چې دا څهٔ پټه واقعه نهٔ ده. ۲۷ نو اے اګریپا بادشاه، ولې تهٔ په نبیانو ایمان ساتې؟ ما ته
پته ده چې ستا په هغوئ ایمان شته." ۲۸ اګریپا پولوس ته ووئیل چې، "په لږ وخت کښې به تهٔ ما قائل کړې چې عیسائی
شم؟" ۲۹ پولوس جواب ورکړو چې، "زر یا وروستو، زهٔ د خُدایه دا دُعا کوم چې نهٔ یواځې تهٔ بلکې هغوئ ټول چې نن زما
خبرې اورې، هغوئ دې بغېر د زولنو نه زما په شان شی." ۳۰ بیا بادشاه او هغهٔ سره ګورنر، او بِرنیکی او څوک چې
ورسره ناست وو هغوئ پاځېدل. ۳۱ او چې هغوئ تلل نو یو بل ته هغوئ ووئیل چې، "دې سړی داسې څهٔ کار نهٔ دے
کړے چې د مرګ یا د قېد لائق وی." ۳۲ خو اګریپا فِستوس ته ووئیل چې، "کهٔ دې سړی قیصر ته اپیل نهٔ وے کړے نو
دے آزادېدے شو."

د پولوس رسول روم طرف ته سفر

۲۷ ۱ کله چې دا فېصله وشوه چې مونږ به اِټلی ته په سمندری جهاز کښې ځو نو پولوس او څهٔ نور قېدیان د قیصر د
پلټنې یو صوبه دار یولیوس ته وسپارلے شول. ۲ بیا مونږ د ادرمتیم ښار په یوه کشتۍ کښې کښېناستو چې د آسیه د
صوبې بندرګاهو ته تلو او په سمندر کښې روان شُو. زمونږ په ملګرو کښې د تِسالونیکیه یو مِکدونی سړے وو چې نوم یې
اریسترخوس وو. ۳ په بله ورځ مونږ په صیدا کښې کوز شُو او یولیوس ډېر په مهربانۍ پولوس ته اجازت ورکړو چې
خپلو دوستانو ته ورشی نو چې هغوئ د هغهٔ ضرورتونه پوره کړی. ۴ چې د هلته نه روان شُو نو په سمندر کښې د تېزې
سیلۍ په وجه مونږ د قبرص د جزیرې په ژۍ ژۍ کښې لاړو ځکه چې هلته هوا کمه لګېده. ۵ د کلکیه او د پمفولیه د
سمندر نه د تېرېدو نه وروستو مونږ په لکیه کښې میره نومې ښار ته راغلو. ۶ هلته صوبه دار د اسکندریه یو جهاز
وموندلو چې اِټلی ته روان وو او مونږ یې په کښې سوارهٔ کړو. ۷ تر ډېرو ورځو پورې مونږ ډېر ورو ورو تلو او کنیدوس ته
په ډېر تکلیف ورسېدو. او چې هوا زمونږ مخالف وه نو مونږ د کریت په ژۍ ژۍ کښې سلمونې ته لاړو. ۸ په مشکل سره
مونږ د سمندر په غاړه تلو، بیا مونږ یو ځائ ته راغلو چې نوم یې ښائسته بندرګاه وه چې د لسیه ښار سره نزدې وو. ۹
اوس کافی وخت تېر شوے وو او په سمندری سفر تلل خطرناک وُو ځکه چې روژه هم تیره شوې وه. نو پولوس هغوئ ته
دا مشوره ورکړه ۱۰ او وې وئیل چې، "اے عزتمندو، ما ته ښکاری چې دا سفر به خطرناک وی او دا به یو لوئ نقصان
وی، نهٔ صرف د جهاز او د سامان بلکې زمونږ د ژوند تاوان به هم وی." ۱۱ خو پولوس چې څهٔ ووئیل نو صوبه دار د هغې
په ځائ د ماڼکی او د جهاز د مالِک رایه زیاته بهتره وګڼله. ۱۲ ځکه چې هغه بندرګاه د ژمی د موسم د تېرولو دپاره
مناسب نهٔ وه نو ډېرو خلقو د سمندر د سفر رایه خوښه کړه او اُمید یې وو چې فنیکس ته به ورسیږی او هلته به ژمے تیر
کړی، دا د کریت د جزیرې یوه بندرګاه ده چې مخ یې جنوب مغرب ته او شمال مغرب ته دے.

په سمندر کښې طوفان

۱۳ کله چې د جنوب نه نرۍ هوا راوالوته نو هغوئ ګُمان وکړو چې هغوئ خپل مقصد تر سره کولے شی، نو لنګر یې

پورته کړو او غاړې ته نزدې د کريت په ژۍ ژۍ کښې روان شول. ۱۴ خو ډېر وخت نۀ وو تېر شوے چې يوه طوفانى هوا د
جزيرې نه راوالوته چې ورته شمال مشرقى هوا وائى. ۱۵ نو چې جهاز ګېر شو او په طوفان کښې مخکښې نه شو تلے، نو
مونږ ورته لاره ورکړه او هوا سره روان شُو. ۱۶ مونږ د کاوده نومې يوې ورکوټې جزيرې په ژۍ ژۍ کښې لاړو او هلته مو
په مشکل سره د جهاز کِشتۍ قابو کړه. ۱۷ جهاز ته يې د خېژولو نه وروستو د حفاظت دپاره کشتۍ په پړو وتړله، بيا هغوئ
په دې يرېدل چې هسې نه د سرتيس په شګو کښې ونښلى، نو هغوئ سمندر ته لنګر ورکوز کړو او جهاز يې د هوا په مخ
روان کړو. ۱۸ په بله ورځ چې ډېر سخت طوفان وو نو هغوئ د جهاز نه بوج کمولو دپاره سامان غورزول شروع کړل. ۱۹
او په دريمه ورځ يې د جهاز آوزار په خپلو لاسونو وغورزولو. ۲۰ کله چې تر ډېرو ورځو، نۀ نمر ښکارېدو او نۀ ستورى،
بلکې سخت طوفان چلېدو نو آخر زمونږ د بچ کېدو ټول اُميد هم ختم شو. ۲۱ هغوئ د ډېرو ورځو نه بےخوراکه وُو، نو
پولوس د هغوئ په مينځ کښې ودرېدو او وې وئيل چې، ”اے عزتمندو، تاسو ته په کار وو چې د کريت نه د سفر د نۀ کولو
په حقله زما خبره مو منلے وے، نو د دې نقصان او تاوان نه به بچ شوى وئ. ۲۲ خو اوس زۀ درته نصيحت کوم چې
زړونه مۀ بائيلئ ځکه چې په تاسو کښې به هيڅ څوک هم مړ نۀ شى خو صرف جهاز به غرق شى. ۲۳ ځکه چې بيګاه د هغه
خُدائ پاک د چا چې زۀ يم او د چا چې زۀ عبادت کوم، د هغۀ يوه فرښته ما سره ودرېدله ۲۴ او هغې راته ووئيل چې
پولوسه، يرېږه مه، تۀ ضرور د قيصر په وړاندې ودرېږه، او څوک چې تا سره په جهاز کښې دى، خُدائ پاک به ستا د
خاطره هغوئ بچ کړى. ۲۵ نو اے سړو، خپله حوصله په ځائ کړئ. ځکه چې زما په خُدائ پاک ايمان دے چې څنګه
چې ما ته وئيلے شوى دى، بلکل هم داسې به وشى. ۲۶ خو مونږ به ضرور د يوې جزيرې په غاړه وغورزولے شُو.“ ۲۷
کله چې څوارلسمه شپه راغله او مونږ لا د ادريه په سمندر کښې په جهاز کښې يو خوا بل خوا روان وُو چې په نيمه شپه د
جهاز ماڼکيانو دا محسوسه کړه چې زمکه رانزدې کيږى، ۲۸ نو هغوئ اندازه واخسته او ژوروالے يې څلوېښت ګزه
وختلو. او لږ ساعت پس يې چې بيا اندازه واخسته نو دېرش ګزه وه. ۲۹ هغوئ يرېدل چې هسې نۀ چې جهاز د ګټانو سره
ډغره وخورى، نو د شا طرف نه هغوئ څلور لنګرونه واچول او د سحر کېدو دپاره يې دُعا وکړه. ۳۰ خو ماڼکيانو د جهاز
نه د تښتېدلو کوشش کولو. هغوئ د جهاز نه کِشتۍ سمندر ته کوزه کړه او بهانه يې وکړه چې مونږ د جهاز د څوکې نه
لنګرونه اچوو. ۳۱ نو پولوس صوبه دار او سپاهيانو ته ووئيل چې، ”کۀ دا سړى په جهاز کښې پاتې نۀ شى نو په تاسو کښې
به يو کس هم بچ نۀ شى.“ ۳۲ نو سپاهيانو د کِشتۍ پړى پرېکړل او کولاو يې پرېښودله چې ځى. ۳۳ د سحر کېدو نه لږ
وړاندې پولوس ټولو ته منت وکړو چې څۀ وخورئ. هغۀ ووئيل چې، ”د تېرو څوارلسو ورځو نه تاسو په شک کښې وئ او
بےخوراکه وئ او تاسو هيڅ هم نۀ دى خوړلى. ۳۴ نو ځکه زۀ تاسو ته خواست کوم چې څۀ لږ خوراک وخورئ، ځکه چې
دا ستاسو د ژوندى پاتې کېدو دپاره اهم دى، او ستاسو د سرونو نه به يو وېښتۀ قدرې هم ورک نۀ شى.“ ۳۵ د دې وينا نه
وروستو هغۀ روټۍ راواخستله او د هغوئ ټولو په وړاندې يې د خُدائ پاک شُکر پرې ووئيلو، هغۀ دا ماته کړه او په خوراک
يې لاس پورې کړو. ۳۶ بيا هغوئ ټول زړَور شول او په خپله يې خوراک وکړو. ۳۷ مونږ ټول په جهاز کښې دوه سوه شپږ
اويا کسان وُو. ۳۸ هغوئ د مړېدلو نه وروستو د جهاز د وزن سپکولو دپاره غنم سمندر ته ورګزار کړل.

د جهاز تباه کېدل

۳۹ کله چې ورځ شوه نو هغوئ زمکه ونۀ پېژنده خو د خليج غاړه يې په نظر شوه، نو هغوئ فېصله وکړه چې کۀ کېدے
شى نو په دې به جهاز وخېژوُو. ۴۰ نو هغوئ د لنګر پړى پرې کړل او په سمندر کښې يې پرېښودل. او هم په هغه وخت
هغوئ د جهاز د چپُو پړى سست کړل او مخکښې بادبان يې باد ته وخېژولو او هغوئ د غاړې طرف ته جهاز روان کړو. ۴۱
خو بيا جهاز شګلن ځائ ته ورسېدو او په زمکه ولګېدلو. د جهاز مخکښې حِصه ولګېده او انښتې پاتې شوه خو وروستۍ

حِصه یې د چپو په زور ماته شوه. (۴۲) نو د سپاهیانو اراده دا وه چې قېدیان به ووژنو هسې نه چې په لامبو وهلو وتښتي.
(۴۳) خو صوبه دار غوښتل چې پولوس بچ کړی او هغوئ یې له دې صلاح نه منع کړل. هغهٔ حُکم ورکړو چې هر چا له چې
لامبو ورځی هغه دې اول سمندر ته ټوپ کړی او وچې ته دې ځان ورسوی. (۴۴) او نور به ورپسې، څهٔ په تختو او څهٔ د
جهاز په ټوټو ځی. او دغه شان ټول په خیر سره وچې ته ورسېدل.

پولوس رسول د مالټا په جزیره کښې

۲۸ (۱) هلته په خیر خیریت سره د رسېدو نه پس مونږ ته دا پته ولګېده چې د دې جزیرې نامه مالټا ده. (۲) د جزیرې
اوسېدونکو مونږ ته خپله ډېره مهربانی وښودله. ځکه چې باران شروع شوے وو او یخنی وه نو مونږ ته یې اور بل کړو او
ټولو ته یې تود هرکلے ووئیلو. (۳) نو پولوس د لرګو یوه ګېډئ راجمع کړې وه او هغه یې په اور واچوله نو د اور د تاو په
وجه د هغې نه یو زهریله مار راووتو او هغه یې په لاس وچیچلو. (۴) کله چې د جزیرې خلقو د هغهٔ د لاس نه مار ځوړند
ولیدو نو یو بل ته یې ووئیل چې، ”دا سړے به خامخا یو قاتل وی، هغهٔ کهٔ څهٔ هم خپل ځان د سمندر نه بچ کړو خو خُدائ
پاک د هغهٔ نه بدل واخستو او هغه یې داسې پرې نهٔ ښودلو.“ (۵) خو پولوس مار اور ته وغورزولو او څهٔ نقصان ورته ونهٔ
رسېدلو. (۶) هغوئ دا ګُمان کولو چې هغه به وپړسیږی او سمدستی به مړ شی، خو د ډېرې شیبې د اِنتظار نه پس هغوئ
ولیدل چې په هغهٔ هیڅ اثر ونهٔ شو نو هغوئ خپل خیال بدل کړو او وې وئیل چې، ”دا هم یو خُدائ دے.“ (۷) د دغه ځائ په
خوا او شا کښې د دغه جزیرې د حاکِم زمکې وې چې نوم یې پوبلیوس وو. هغهٔ مونږ خپل کور ته بوتلو او درې ورځې یې
ډېر په درناوی مېلمانهٔ کړو. (۸) چې کله د پوبلیوس پلار د تبې او د دستونو په وجه په کټ بیمار پروت وو، نو پولوس هغهٔ
له ورغلو، دُعا یې ورته وکړله، خپل لاس یې پرې کېښودو او شفا یې ورکړه. (۹) نو د دې واقعې نه پس د جزیرې نور
بیماران هم راغلل او هغوئ روغ شول. (۱۰) هغوئ مونږ ته په ډالۍ راکولو ډېر عزت راکړو او څهٔ وخت چې مونږ رخصتېدو
نو هغوئ د ضرورت ټول څیزونه زمونږ دپاره په جهاز کښې کېښودل.

د پولوس رسول روم ته رارسېدل

(۱۱) د درېو میاشتو نه پس مونږ په هغه سمندری جهاز کښې روان شُو چې ژمے یې په دې جزیره کښې تیر کړے وو، او دا
د اسکندریه جهاز وو چې د هغې په مخامخ څوکه د جوړه معبودانو کاسټر او پولکس نښې جوړې وې. (۱۲) مونږ په
سرکوسه ښار کښې کوز شُو او هلته مو درې ورځې تېرې کړې. (۱۳) بیا د هغه ځائ نه روان شُو او په جهاز کښې ریګیوم
ته لاړو او بیا یوه ورځ پس جنوبی بادونه شروع شُو او په دوېمه ورځ مونږ د پوتیلی بندرګاه ته راورسېدو. (۱۴) هلته مونږ څهٔ
ایمانداران ورونړه وموندل او هغوئ مونږ ته دعوت راکړو چې هغوئ سره یوه هفته ایسار شُو. او دغه شان مونږ روم ته
راغلو. (۱۵) د هغه ځائ ورونړو چې زمونږ د راتلو خبر واورېدو نو هغوئ مونږ سره مِلاوېدو له د اپیوس تر بازاره او د درېو
سرایونو چوک پورې راغلل. کله چې پولوس هغوئ ولیدل نو هغهٔ د خُدائ پاک شُکر وویستو او ډاډه شو. (۱۶) کله چې مونږ
روم ته ورننوتو نو پولوس ته د یواځې اوسېدو اجازت مِلاو شو او یو سپاهی د هغهٔ د څوکیدارئ دپاره مقرر کړے شو.

په روم کښې پولوس رسول او یهودی مشران

(۱۷) درې ورځې پس هغهٔ د هغه ځائ یهودیانو مشران راوبلل. کله چې هغوئ راټول شول نو هغهٔ ورته ووئیل چې، ”اے زما

ورونړو، ما چرې هم د خپلو خلقو خِلاف کار نۀ دے کړے او نۀ مې د خپلو پلار نيکونو لار پرېښې ده، خو بيا هم زۀ په
يروشلم کښې قيد کړے شوم او د روميانو لاس ته وسپارلے شوم. ۱۸ کله چې هغوئ زما تحقيقات وکړل نو روميانو
غوښتل چې ما آزاد کړى ځکه چې زما په مقدمه کښې ما ته د مرګ د سزا د ورکولو هيڅ وجه نۀ وه. ۱۹ خو کله چې
يهوديانو دا ونۀ منله، نو زۀ مجبور شوم چې قيصر ته اپيل وکړم، اګر کۀ زۀ د خپل قوم خلاف څۀ اِلزام نۀ لګوم. ۲۰ دغه
وجه ده چې ما دا غوښتل چې تاسو ووينم او خبرې درسره وکړم چې زۀ د هغه چا په خاطر په زنځيرونو کښې تړلے شوے
يم چې بنى اِسرائيل د هغۀ په طمع دى.“ ۲۱ هغوئ جواب ورکړو چې، ”مونږ ته د يهوديه نه هيڅ داسې خط نۀ دے راغلے
او نۀ څوک زمونږ ورور د دې اِطلاع راکولو دپاره دلته راغلے دے چې ستا په حقله يې بد وئيلى وى. ۲۲ خو مونږ ستا نه
اوريدل غواړو چې ستا څۀ خيال دے، ځکه چې مونږ ته پته ده چې هر چرته د دې فرقې خلاف خبرې کيږى.“ ۲۳ هغوئ د
هغۀ سره د وخت مقررولو نه وروستو په ګڼ شمېر کښې د هغۀ کور ته راغلل. هغوئ ته د سحر نه تر ماښامه پورې هغۀ د
خُدائ پاک بادشاهى بيان کړه او ګواهى يې ورکړه او دا کوشش يې وکړو چې د موسىٰ د شريعت او د نبيانو د صحيفو
دواړو نه هغوئ د عيسىٰ په حقله قائل کړى. ۲۴ ځينې خو د هغۀ په وينا سره قائل شول خو ځينو په هغۀ باور ونۀ کړو. ۲۵
نو د هغوئ په مينځ کښې بې‌اتفاقى راغله کله چې هغۀ يوه خبره وکړه نو هغوئ روان شول. نو د پولوس هغه خبره دا وه چې،
”د يشعياه نبى په وسيله روحُ القُدس ستاسو پلار نيکونو ته ښۀ وئيلى وُو چې، ۲۶ ”دې خلقو له ورشه او ورته ووايه، تاسو
به يې په خپلو غوږونو واورئ خو پوهه به پرې نۀ شئ، تاسو به يې په خپلو سترګو ووينئ خو او به پرې نۀ رسېږئ. ۲۷ ځکه
چې د دې اُمت زړونه سخت شوى دى، او په مشکله سره خبرې ته غوږ ږدى او سترګې يې پټې کړې دى. هسې نه چې
هغوئ په خپلو غوږونو واورى او په خپلو سترګو ووينى او خپل زړونه نرم کړى او ما ته واپس راوګرځى او زۀ هغوئ روغ
کړم.“ ۲۸-۲۹ پرېږدئ چې تاسو ته پته ولګى چې د خُدائ پاک دا خلاصون غېريهوديانو ته رالېږلے شوے دے او هغوئ
به ورته غوږ نيسى.“ ۳۰ نو هغه هلته پوره دوه کاله په خپله خرچه اوسېدو او هر هغه چا ته به يې هرکلے وئيلو، څوک چې
به هغۀ له راتلل. ۳۱ او هغۀ د خُدائ پاک د بادشاهۍ بيان کولو او د مالِک عيسىٰ مسيح په حقله يې په زړۀ ورتيا او بغېر د
څۀ پابندۍ تعليم ورکولو.

pashtobibles.org © يوسفزى ۲۰۱۹